

TABEL DE CONCORDANȚĂ

1	Directiva 2005/36/CE Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 255, din 30 septembrie 2005, 32005L0036 modificată prin Directiva delegată (UE) 2024/782 a Comisiei din 4 martie 2024 de modificare a Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele minime în materie de formare pentru profesiile de asistent medical generalist, de medic dentist și de farmacist și Decizia delegată (UE) 2024/1395 al Comisiei din 5 martie 2024 de modificare a Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește titlurile de calificare și denumirile cursurilor de formare [notificată cu numărul C(2024) 1357			
2	Legea cu privire unor acte normative (modificarea Legii nr. 411/1995 ocrotirii sănătății, Legii nr. 264/2005 cu privire la exercitarea profesiei de medic, Legii 552/2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate).			
3	Gradul general de compatibilitate – compatibil parțial			
4	Autoritatea responsabilă/persoana responsabilă – Ministerul Educației și Cercetării/Direcția cadrul național al calificărilor, Ministerul Sănătății/Direcția politici în domeniul managementului personalului medical			
5	Data întocmirii/actualizării – iunie 2025			
Actul Uniunii Europene		Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observații
6		7	8	9
TITLUL I. DISPOZIȚII GENERALE				
Articolul 1. Obiectul				
Prezenta directivă stabilește normele conform cărora un stat membru care condiționează accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia, pe teritoriul său, de posesia anumitor calificări profesionale (denumit în continuare „stat membru gazdă”) recunoaște, pentru accesul la această profesie și exercitarea acesteia, calificările profesionale obținute în unul sau mai multe dintre celelalte state membre (denumite în continuare „stat membru de origine”) și care permit titularului respectivelor calificări să exercite aceeași profesie în respectivul sau respectivele state membre. ▼M9 Prezenta directivă stabilește, de asemenea, norme referitoare la accesul parțial la o profesie reglementată și recunoașterea stagiilor profesionale desfășurate într-un alt stat membru. ▼B				
Articolul 2. Domeniul de aplicare				
(1) Prezenta directivă se aplică oricărui resortisant al unui stat membru, inclusiv membrilor profesiilor liberale, care doresc să exercite o profesie reglementată într-un stat membru, altul decât cel în care și-a obținut calificările profesionale, fie cu titlu independent, fie cu titlu salariat. ▼M9 Prezenta directivă se aplică, de asemenea, tuturor resortisanților unui stat membru care au urmat un stagiul profesional în afara statului membru de origine. ▼B				

(2) Fiecare stat membru poate permite, pe teritoriul său, în conformitate cu reglementările sale, exercitarea unei profesii reglementate în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) resortisanților statelor membre, titulari ai unor calificări profesionale care nu au fost obținute într-un stat membru. În ceea ce privește profesiile reglementate la titlul III capitolul III, această primă recunoaștere se realizează cu respectarea condițiilor minime de formare profesională prevăzute la respectivele capitole.			
(3) Atunci când, pentru o anumită profesie reglementată, se prevăd alte dispoziții specifice referitoare în mod direct la recunoașterea calificărilor profesionale într-un instrument distinct de drept comunitar, dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive nu se aplică. ▼M9			
(4) Prezenta directivă nu se aplică notarilor numiți printr-un act oficial al autorităților publice. ▼B			
Articolul 3. Definiții		Parțial compatibil	
(1) În sensul prezentei directive, se înțelege prin: (a) „profesie reglementată”: o activitate sau un ansamblu de activități profesionale al căror acces, exercitare sau una dintre modalitățile de exercitare este condiționată, direct sau indirect, în temeiul unor acte cu putere de lege și acte administrative, de posesia anumitor calificări profesionale; utilizarea unui titlu profesional limitată prin acte cu putere de lege și acte administrative la titularii unei anumite calificări profesionale constituie în special o modalitate de exercitare. Atunci când prima teză nu se aplică, o profesie menționată la alineatul (2) este considerată profesie reglementată;	art. 3, 12), Anexa nr. 1 la HG nr. 330/2023 cu privire la aprobarea Cadrului Național al Calificărilor (link) <i>profesie reglementată</i> – o activitate sau un ansamblu de activități profesionale al căror acces, exercitare, sau una din modalitățile de exercitare, este condiționată, direct sau indirect, în temeiul unor acte normative specifice, de deținerea anumitor calificări profesionale; utilizarea unui titlu profesional limitată prin acte cu putere de lege și acte administrative la titularii unei anumite calificări profesionale constituie în special o modalitate de exercitare profesională. Atunci când prima teză nu se aplică, o profesie menționată în teza a doua este considerată profesie reglementată;	Compatibil	
(b) „calificări profesionale”: calificările atestate printr-un titlu de calificare, un atestat de competență prevăzut la articolul 11 litera (a) punctul (i) și/sau experiență profesională;	art. 3 din Codul Educației nr. 152/2014 (link) <i>calificare</i> – rezultat formal al unui proces de formare, evaluare și validare, obținut în momentul în care o autoritate competentă stabilește că o persoană a dobândit rezultate ale învățării corespunzătoare unor standarde date; art. 3, 3), Anexa nr. 1 la HG nr. 330/2023 cu privire la aprobarea Cadrului Național al Calificărilor (link) <i>calificare</i> – rezultat al unui proces de evaluare și validare, obținut în momentul în care o autoritate competentă stabilește că o	Parțial compatibil	

	persoană a dobândit rezultate ale învățării corespunzătoare unor standarde Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 2 din proiectul de modificare La Articolul 1¹. Noțiuni de bază <i>se completează, în ordine alfabetică, cu următoarele noțiuni:</i> <i>calificare profesională – calificările atestate printr-un titlu de calificare și experiența profesională;</i>		
(c) „titlu de calificare”: diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare eliberate de o autoritate a unui stat membru desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative ale respectivului stat membru și care certifică formarea profesională în special în Comunitate. În cazul în care prima teză nu se aplică, un titlu menționat la alineatul (3) este considerat titlu de calificare;	Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 2 din proiectul de modificare Articolul 1¹. Noțiuni de bază <i>titlu de calificare – diplomele, certificatele sau atestatele eliberate de o instituție de învățământ sau de o autoritate competentă desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative și care atestă formarea profesională;</i>	Compatibil	
(d) „autoritate competentă”: orice autoritate sau instanță autorizată în mod special de un stat membru să elibereze sau să primească titluri de calificare sau alte documente sau informații, precum și să primească cereri și să ia decizii, prevăzute în prezenta directivă;			
(e) „formare profesională reglementată”: orice formare profesională care urmărește în special exercitarea unei anumite profesii și care constă într-un ciclu de studii completat, după caz, de o formare profesională, un stagiul profesional sau o practică profesională. Structura și nivelul formării profesionale, ale stagiului profesional sau ale practicii profesionale sunt stabilite prin actele cu putere de lege și actele administrative din statul membru în cauză sau sunt monitorizate sau aprobate de autoritatea desemnată în acest scop; ▼M9			

(f) „experiență profesională”: exercitarea efectivă și legală cu normă întreagă sau echivalent parțial a respectivei profesii într-un stat membru; ▼B	Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 2 din proiectul de modificare Articolul 1¹. Noțiuni de bază <i>experiență profesională – exercitarea efectivă și legală cu normă întreagă sau echivalent parțial a profesiei conform titlului de calificare;</i>	Compatibil	
(g) „stagiul de adaptare”: exercitarea unei profesii reglementate în statul membru gazdă, sub responsabilitatea unui profesionist calificat și însoțită eventual de o formare profesională suplimentară. Stagiul face obiectul unei evaluări. Condițiile stagiului și condițiile de evaluare a acestuia, precum și statutul de stagiar migrant sunt stabilite de autoritatea competentă din statul membru gazdă. Statutul de care beneficiază stagiul în statul membru gazdă, în special în ceea ce privește dreptul de ședere, precum și în ceea ce privește obligațiile, drepturile și avantajele sociale, indemnizațiile și remunerațiile, este stabilit de autoritățile competente din respectivul stat membru în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă; ▼M9			
(h) „probă de aptitudini”: un test referitor la cunoștințele, abilitățile și competențele profesionale ale solicitantului, efectuat sau recunoscut de autoritățile competente din statul membru gazdă în scopul evaluării aptitudinii solicitantului de a exercita profesia reglementată în acel stat membru. Pentru a permite organizarea acestei probe, autoritățile competente întocmesc o listă de discipline care, pe baza unei comparații între educația și formarea impuse în statul membru gazdă și cele pe care le-a urmat solicitantul, nu sunt atestate de diploma sau de alte titluri de calificare pe care le posedă solicitantul. Proba de aptitudini trebuie să țină seama de faptul că solicitantul este un profesionist calificat în statul membru de origine sau de proveniență. Aceasta privește discipline selectate dintre cele cuprinse în listă și a căror cunoaștere este esențială pentru exercitarea profesiei în cauză în statul membru gazdă. Proba poate viza totodată	Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 2 din proiectul de modificare Articolul 1¹. Noțiuni de bază <i>proba de aptitudini – test referitor la cunoștințele, abilitățile și competențele profesionale ale profesionistului care solicita recunoașterea calificărilor profesionale, organizat sau recunoscut de autoritatea competentă din Republica Moldova în scopul evaluării aptitudinii acestuia de a exercita profesia reglementată în Republica Moldova.</i>	Parțial compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege

și cunoașterea normelor deontologice care se aplică activităților respective în statul membru gazdă. Modalitățile detaliate de organizare a probei de aptitudini, precum și statutul de care beneficiază, în statul membru gazdă, solicitantul care dorește să se pregătească pentru proba de aptitudini în acel stat membru se stabilesc de către autoritățile competente ale respectivului stat membru; ▼B			
(i) „director al unei întreprinderi”: orice persoană care a exercitat, într-o întreprindere din domeniul profesional în cauză: (i) fie funcția de director al unei întreprinderi sau al unei sucursale; (ii) fie funcția de adjunct al proprietarului sau al directorului unei întreprinderi, în cazul în care această funcție implică o responsabilitate corespunzătoare celei a proprietarului sau a directorului reprezentat; (iii) fie funcția de cadru superior cu sarcini de natură comercială și/sau tehnică și responsabil pentru unul sau mai multe servicii ale întreprinderii. ▼M9			
(j) „stagiul profesional”: fără a aduce atingere articolului 46 alineatul (4), o perioadă de practică profesională realizată sub supraveghere, dacă aceasta constituie o condiție de acces la o profesie reglementată, care poate avea loc în cursul sau după finalizarea unui ciclu de învățământ cu obținerea unei diplome;			
(k) „card profesional european”: un certificat electronic care atestă fie faptul că profesionistul a îndeplinit toate condițiile necesare pentru a presta temporar și ocazional servicii într-un stat membru gazdă, fie recunoașterea calificărilor profesionale pentru stabilirea într-un stat membru gazdă;	Lege nr. 552 din 18.10.2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate Pct. 3 din proiectul de modificare Articolul 2. Noțiuni principale <i>se completează, în ordine alfabetică, cu următoarele noțiuni:</i> <i>card profesional european – certificat electronic care atestă fie faptul că profesionistul a îndeplinit toate condițiile necesare pentru a presta temporar și ocazional servicii într-un stat membru al Uniunii Europene, fie recunoașterea calificărilor profesionale pentru stabilirea într-un stat membru al Uniunii Europene;</i>	Parțial compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege

(l) „învățare pe tot parcursul vieții”: toate formele de învățământ general, educație și formare profesională, educație non-formală și învățare informală urmate pe tot parcursul vieții, având ca rezultat o îmbunătățire a cunoștințelor, abilităților și competențelor, care pot include etica profesională;	alin. 1) și 2), art. 123, Codul Educației nr. 152/2014 (link) cu excepția expresiei “care pot include etica profesională” (1) Învățarea pe tot parcursul vieții include activitățile de învățare realizate de o persoană pe parcursul vieții, în scopul formării sau dezvoltării competențelor din perspectivă personală, civică, socială și profesională. (2) Învățarea pe tot parcursul vieții cuprinde învățământul general, profesional-tehnic și superior, precum și educația generală a adulților, formarea profesională inițială și continuă a acestora.	Parțial compatibil	
(m) „motive imperative de interes general”: motive recunoscute ca atare în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene;			
(n) „Sistemul european de credite transferabile sau creditele ECTS”: sistemul de credite pentru învățământul superior utilizate în Spațiul european al învățământului superior. ▼B	art. 1, Ordinul MEC nr. 1020/2023 (link) Sistemul european de credite transferabile este un instrument al Spațiului European al Învățământului Superior, care reprezintă un mijloc de promovare a cooperării inter- și intra- universitare din perspectiva facilitării mobilității academice și recunoașterii perioadelor de studiu realizate de beneficiari în diferite programe de formare profesională și instituții de învățământ superior	Compatibil	
(2) O profesie exercitată de membrii unei asociații sau ai unei organizații menționate la anexa I este considerată profesie reglementată. Asociațiile sau organizațiile menționate la primul paragraf au ca obiect, în special, promovarea și menținerea unui nivel ridicat în domeniul profesional în cauză. În acest scop, beneficiază de o recunoaștere sub o anumită formă din partea unui stat membru și eliberează membrilor lor un titlu de calificare, asigură respectarea deontologiei pe care o stabilesc și le conferă dreptul de a utiliza un titlu, o abreviere sau un statut corespunzător titlului de calificare respectiv. ▼M9 De fiecare dată când un stat membru recunoaște o asociație sau o organizație menționată la primul paragraf, acesta informează Comisia. Comisia verifică dacă asociația sau organizația în cauză îndeplinește condițiile prevăzute la al doilea paragraf. Pentru a ține seama în mod adecvat de evoluția reglementărilor din statele membre, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru actualizarea anexei I, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la al doilea paragraf.			

În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la al doilea paragraf, Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a respinge actualizarea solicitată a anexei I. ▼B			
(3) Se consideră titlu de calificare orice titlu de calificare eliberat într-o țară terță de îndată ce titularul său are o experiență profesională în profesia în cauză de trei ani pe teritoriul statului membru care a recunoscut respectivul titlu de calificare în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), certificată de respectivul stat membru.			
Articolul 4. Efectele recunoașterii ▼M9		Parțial compatibil	
(1) Recunoașterea calificărilor profesionale de către statul membru gazdă permite beneficiarilor să aibă acces, în respectivul stat membru, la aceeași profesie ca cea pentru care sunt calificați în statul membru de origine și să o exercite în statul membru gazdă în aceleași condiții ca și resortisanții acestuia. ▼B	art. 4, Ordin MECC nr. 1702/2019 cu privire la aprobarea Regulamentului privind recunoașterea și echivalarea actelor de studii și a calificărilor obținute în străinătate (link): „Recunoașterea și echivalarea constă în evaluarea și stabilirea nivelului, domeniului de studii și/sau a calificării profesionale menționate în actul de studii obținut în străinătate și evaluarea curriculumului parcurs până la eliberarea actului de studii, prin compatibilizarea lui cu sistemul național de învățământ, care se poate finaliza cu eliberarea Certificatului de recunoaștere și echivalare, ce conferă titularului dreptul la continuarea studiilor și/sau la accesul pe piața muncii, în conformitate cu cadrul normativ” Expresia “în aceleași condiții ca și resortisanții săi” lipsește. Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 3 din proiectul de modificare Articolul 8. Autorizarea exercițiului profesiunilor medico-sanitare și farmaceutice, se expune în nouă redacție, după cum urmează: (1) Profesiunile medico-sanitare si farmaceutice sunt exercitate de persoane abilitate, conform legii, care sunt: a) cetățeni sau resortisanți ai Republicii Moldova posesori ai unui titlu de calificare național sau ai unui titlu de calificare care a fost eliberat sau recunoscut în unul din statele	Parțial compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege

	membre ale Uniunii Europene, statele aparținând Spațiului Economic European sau Confederația Elvetiana; b) resortisanți ai statelor membre ale Uniunii Europene, cetățeni ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elveteiene posesori ai unui titlu de calificare care a fost eliberat sau recunoscut în unul din aceste state; c) cetățeni sau resortisanți ai Republicii Moldova posesori ai unui titlu de calificare care a fost eliberat în state terțe și care au promovat procedura de recunoaștere.		
(2) În sensul prezentei directive, profesia pe care solicitantul dorește să o exercite în statul membru gazdă este aceeași cu cea pentru care este calificat în statul membru de origine în cazul în care activitățile respective sunt comparabile. ▼M9			
(3) Prin derogare de la alineatul (1), accesul parțial la o profesie în statul membru gazdă se acordă în condițiile prevăzute la articolul 4f.			
Articolul 4a. Cardul profesional european		Prevederi UE netranspuse	
(1) Statele membre eliberează titularilor unei calificări profesionale un card profesional european la cererea acestora și cu condiția adoptării de către Comisie a actelor de punere în aplicare relevante prevăzute la alineatul (7).			
(2) Atunci când pentru o anumită profesie a fost introdus un card profesional european prin actele de punere în aplicare relevante adoptate în conformitate cu alineatul (7), titularul unei calificări profesionale vizate poate alege să solicite un astfel de card sau să aplice procedurile prevăzute la titlurile II și III.			
(3) Statele membre se asigură că titularul unui card profesional european beneficiază de toate drepturile conferite de articolele 4b - 4e.	Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 3 din proiectul de modificare Articolul 8. Autorizarea exercițiului profesiunilor medico-sanitare și farmaceutice (7) Solicitarile privind certificarea primară din partea persoanelor specificate la alin. (1) lit. b) titulari ai cardului	Parțial compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege

	profesional european se soluționează în modul și termenele stabilite în acest sens de legislație.		
(4) Dacă titularul unei calificări profesionale intenționează să presteze, în temeiul titlului II, alte servicii decât cele reglementate de articolul 7 alineatul (4), autoritatea competentă a statului membru de origine emite cardul profesional european în conformitate cu articolele 4b și 4c. Dacă este cazul, cardul profesional european constituie declarația prevăzută la articolul 7.			
(5) Dacă titularul unei calificări profesionale intenționează să se stabilească într-un alt stat membru în temeiul capitolelor I - IIIa de la titlul III sau să presteze servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4), autoritatea competentă din statul membru de origine realizează toate etapele pregătitoare în legătură cu dosarul individual al solicitantului creat în Sistemul de informare al pieței interne (IMI) (dosarul IMI) în conformitate cu articolele 4b și 4d. Autoritatea competentă din statul membru gazdă emite cardul profesional european în conformitate cu articolele 4b și 4d. În scopul stabilirii, emiterea unui card profesional european nu conferă dreptul automat de a practica o anumită profesie atunci când există cerințe de înregistrare sau alte proceduri de control deja instituite în statul membru gazdă înainte de introducerea cardului profesional european pentru profesia respectivă.	Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 5 din proiectul de modificare Articolul 9. Modul de autorizare a exercitiului profesiunilor medico-sanitare și farmaceutice, se expune în nouă redacție, după cum urmează: (1) Autorizarea exercitării profesiilor medico-sanitare și farmaceutice se efectuează conform reglementărilor privind certificarea de către CNEAS.	Parțial copatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege
(6) Statele membre desemnează autoritățile competente pentru gestionarea dosarelor IMI și emiterea de carduri profesionale europene. Autoritățile respective asigură prelucrarea imparțială, obiectivă și la timp a cererilor de carduri profesionale europene. Centrele de asistență menționate la articolul 57b pot și ele să acționeze în calitate de autorități competente. Statele membre se asigură că autoritățile competente și centrele de asistență informează cetățenii, inclusiv solicitanții potențiali, cu privire la funcționarea și valoarea adăugată a unui card profesional european pentru profesiile pentru care acesta este disponibil.	Lege nr. 552 din 18.10.2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate Pct. 5 din proiectul de modificare Articolul 12⁶. Dispozițiile generale privind desemnarea autorității competente, a centrului de asistență și a coordonatorului autorității competente în vederea notificării Comisiei Europene (1) Consiliului Național de Evaluare și Acreditare în Sănătate este autoritatea publică autorizată să elibereze sau să primească documente sau informații de la autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene, precum și să primească cereri de la persoanele specificate la art. 8 alin. (1) din Legea nr. 411/1995 ocrotirii sănătății și să elibereze documentele pentru accederea,	Compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege

	recunoașterea și exercitarea profesiilor medicale și farmaceutice în statele membre ale Uniunii Europene. Articolul 12⁷. Atributii în domeniul recunoașterii exercitării profesiilor medicale și farmaceutice la nivelul Uniunii Europene (1) Consiliul, în calitate de autoritatea competentă, exercită, în modul stabilit de legislație, următoarele atribuții: a) gestionează dosarul individual al solicitantului creat în Sistemul de informare al pieței interne (IMI); b) emite cardul profesional european;		
(7) Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, măsurile necesare pentru a asigura punerea uniformă în aplicare a dispozițiilor privind cardurile profesionale europene pentru profesiile care îndeplinesc condițiile prevăzute la al doilea paragraf de la prezentul alineat, inclusiv măsurile privind formatul cardului profesional european, prelucrarea cererilor scrise, traducerile care trebuie furnizate de solicitant în sprijinul oricărei solicitări de card profesional european, detaliile documentelor solicitate în temeiul articolului 7 alineatul (2) sau al anexei VII pentru depunerea unei cereri complete și procedurile pentru efectuarea și prelucrarea plăților pentru un card profesional european, luând în considerare particularitățile profesiei în cauză. Comisia specifică, de asemenea, prin intermediul actelor de punere în aplicare, modalitățile în care, situațiile în care și documentele pentru care autoritățile competente pot solicita copii certificate în conformitate cu articolul 4b alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 4d alineatul (2) și articolul 4d alineatul (3) pentru profesia în cauză. Introducerea unui card profesional european pentru o anumită profesie prin adoptarea actelor de punere în aplicare relevante menționate la primul paragraf face obiectul următoarelor condiții cumulative: (a) să existe o mobilitate semnificativă sau potențial pentru o mobilitate semnificativă în profesia în cauză; (b) părțile interesante relevante să-și fi exprimat un interes suficient în acest sens;			

(c) profesia sau educația și formarea destinate exercitării profesiei sunt reglementate într-un număr semnificativ de state membre. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).			
(8) Orice tarif care poate fi impus solicitanților în legătură cu procedurile administrative de eliberare a unui card profesional european este rezonabil, proporțional și corespunzător cu costurile suportate de statele membre de origine și gazdă și nu acționează ca un factor de descurajare a solicitării unui card profesional european.	Lege nr. 552 din 18.10.2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate Pct. 5 din proiectul de modificare Articolul 12⁵. Plata pentru certificare (1) În procesul de certificare, solicitanții achită serviciile aferente procedurilor administrative de eliberare a cardului profesional național. (2) Metodologia de calculare a taxelor de emitere a cardului profesional național și a cardului profesional european se aprobă de către Guvern, iar cuantumul acestora – de către Ministerul Sănătății.	Parțial compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege
Articolul 4b. Cererea pentru un card profesional european și crearea unui dosar IMI		Prevederi UE netranspuse	
(1) Statul membru de origine permite titularului unei calificări profesionale să solicite un card profesional european printr-un instrument online, pus la dispoziție de Comisie, care creează automat un dosar IMI pentru solicitantul respectiv. În cazul în care un stat membru de origine permite depunerea cererilor și în scris, acesta ia toate măsurile necesare pentru crearea dosarului IMI, transmiterea oricăror informații către solicitant și emiterea cardului profesional european.			
(2) Cererile se însoțesc cu documentele necesare în temeiul actelor de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 4a alineatul (7).			
(3) În termen de o săptămână de la primirea cererii, autoritatea competentă a statului membru de origine confirmă primirea cererii și informează solicitantul cu privire la lipsa oricărui document. Dacă este cazul, autoritatea competentă din statul membru de origine emite orice certificat justificator necesar în temeiul prezentei directive. Autoritatea competentă a statului membru de origine verifică dacă solicitantul este stabilit legal în statul membru de origine și dacă toate documentele necesare care au fost emise în statul membru de origine sunt valabile și autentice. În caz de îndoieli			

justificate în mod temeinic, autoritatea competentă a statului membru de origine consultă organismul relevant și poate cere solicitantului copii certificate ale documentelor. În cazul cererilor ulterioare depuse de același solicitant, autoritățile competente ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă nu pot solicita redepunerea unor documente care sunt deja incluse în dosarul IMI și care sunt încă valabile.			
(4) Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare, specificațiile tehnice, măsurile necesare pentru a asigura integritatea, confidențialitatea și acuratețea informațiilor conținute în cardul profesional european și în dosarul IMI, precum și condițiile și procedurile pentru emiterea unui card profesional european titularului acestuia, inclusiv posibilitatea de a-l descărca de pe internet sau de a transmite actualizări pentru dosarul IMI. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).			
Articolul 4c. Cardul profesional european pentru prestarea temporară și ocazională de servicii, altele decât cele prevăzute la articolul 7 alineatul (4)		Prevederi UE netranspuse	
(1) Autoritatea competentă a statului membru de origine verifică cererea și documentele justificative din dosarul IMI și emite cardul profesional european pentru prestarea temporară și ocazională de servicii, altele decât cele prevăzute la articolul 7 alineatul (4), în termen de trei săptămâni. Termenul începe să curgă de la primirea documentelor lipsă menționate la articolul 4b alineatul (3) primul paragraf sau, dacă nu sunt solicitate documente suplimentare, de la expirarea termenului de o săptămână menționat la respectivul paragraf. Aceasta transmite apoi imediat cardul profesional european către autoritatea competentă din fiecare stat membru gazdă vizat și informează solicitantul în consecință. Statul membru gazdă nu poate solicita o nouă declarație în temeiul articolului 7 pentru următoarele 18 luni.			
(2) Decizia autorității competente din statul membru de origine sau absența unei decizii în termenul de trei săptămâni menționat la alineatul (1) se supune căilor de atac în temeiul dreptului intern.			
(3) Dacă dorește să presteze servicii în alte state membre decât cele menționate inițial în cererea prevăzută la alineatul (1), un titular de card profesional european poate solicita o astfel de extindere. Dacă dorește să continue să presteze servicii după perioada de 18 luni menționată la alineatul (1), titularul informează autoritatea competentă în acest sens. În ambele cazuri, titularul furnizează, de			

asemenea, orice informație privind schimbările substanțiale intervenite în situația înregistrată în dosarul IMI care poate fi solicitată de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 4a alineatul (7). Autoritatea competentă din statul membru de origine transmite cardul profesional european actualizat către statele membre gazdă în cauză.			
(4) Cardul profesional european este valabil pe întreg teritoriul tuturor statelor membre gazdă în cauză atât timp cât titularul său își păstrează dreptul de practică pe baza documentelor și a informațiilor cuprinse în dosarul IMI.			
Articolul 4d. Cardul profesional european pentru stabilire și pentru prestarea temporară și ocazională de servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4)		Prevederi UE netranspuse	
(1) Autoritatea competentă a statului membru de origine verifică, în termen de o lună, autenticitatea și valabilitatea documentelor justificative din dosarul IMI în vederea eliberării unui card profesional european pentru stabilire sau pentru prestarea temporară și ocazională de servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4). Termenul începe să curgă de la primirea documentelor lipsă menționate la articolul 4b alineatul (3) primul paragraf sau, dacă nu sunt solicitate documente suplimentare, de la expirarea termenului de o săptămână menționat la respectivul paragraf. Aceasta transmite apoi imediat cererea autorității competente a statului membru gazdă. Statul membru de origine informează solicitantul despre situația cererii sale în momentul în care transmite cererea statului membru gazdă.			
(2) În cazurile prevăzute la articolele 16, 21, 49a și 49b, un stat membru gazdă decide dacă eliberează un card profesional european în temeiul alineatului (1) în termen de o lună de la primirea solicitării transmise de statul membru de origine. În cazul unor îndoieli justificate în mod temeinic, statul membru gazdă poate solicita statului membru de origine informații suplimentare sau transmiterea unei copii certificate a unui document, pe care acesta din urmă le transmite cel târziu în două săptămâni de la transmiterea solicitării. Sub rezerva alineatului (5) al doilea paragraf, termenul de o lună se aplică în pofida oricărei astfel de solicitări.			
(3) În cazurile prevăzute la articolul 7 alineatul (4) și la articolul 14, un stat membru gazdă decide dacă eliberează cardul profesional european sau dacă supune titularul unei calificări profesionale unor măsuri compensatorii în termen de două luni de la primirea solicitării transmise de către statul membru de origine. În cazul unor îndoieli			

justificate în mod temeinic, statul membru gazdă poate solicita statului membru de origine informații suplimentare sau transmiterea unei copii certificate a unui document, pe care acesta din urmă le transmite cel târziu în două săptămâni de la transmiterea solicitării. Sub rezerva alineatului (5) al doilea paragraf, termenul de două luni se aplică în pofida oricărei astfel de solicitări.			
(4) În cazul în care statul membru gazdă nu primește informațiile necesare pe care le poate solicita în conformitate cu prezenta directivă pentru a lua o decizie cu privire la emiterea cardului profesional european fie din partea statului membru de origine, fie din partea solicitantului, statul membru gazdă poate refuza să emită cardul. Refuzul se justifică în mod corespunzător.			
(5) În cazul în care statul membru gazdă nu adoptă o decizie în termenele prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol sau nu organizează o probă de aptitudini așa cum se prevede la articolul 7 alineatul (4) cardul profesional european se consideră a fi emis și este transmis în mod automat, prin intermediul IMI, titularului unei calificări profesionale. Statul membru gazdă are posibilitatea de a prelungi cu două săptămâni termenele prevăzute la alineatele (2) și (3) pentru emiterea automată a cardului profesional european. Statul membru gazdă explică motivele prelungirii și informează solicitantul în consecință. O astfel de prelungire poate fi repetată o singură dată și numai dacă este strict necesar, mai ales din motive ce țin de sănătatea publică sau de siguranța beneficiarilor serviciului.			
(6) Acțiunile întreprinse de către statul membru de origine în conformitate cu alineatul (1) înlocuiesc orice cerere de recunoaștere a calificărilor profesionale în temeiul dreptului intern al statului membru gazdă.			
(7) Deciziile statului membru de origine și ale statului membru gazdă adoptate în temeiul alineatelor (1) - (5) sau absența deciziei din partea statului membru de origine sunt supuse căilor de atac în temeiul dreptului intern al statului membru în cauză.			
Articolul 4e. Prelucrarea și accesul la datele privind cardul profesional european		Prevederi UE netranspuse	
(1) Fără a aduce atingere prezumției de nevinovăție, autoritățile competente din statele membre de origine și gazdă actualizează prompt dosarul IMI corespunzător cu informații referitoare la acțiuni disciplinare sau sancțiuni penale relative la o interdicție sau restricție și care pot avea consecințe asupra desfășurării activităților de către titularul unui card profesional european în temeiul prezentei directive.			

În acest sens, acestea respectă normele privind protecția datelor cu caracter personal din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ , precum și din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ⁽²⁾ . Aceste actualizări includ ștergerea de informații care nu mai sunt necesare. Titularul cardului profesional european și autoritățile competente ce au acces la dosarul IMI corespunzător sunt informați imediat cu privire la orice actualizări. Această obligație nu aduce atingere obligațiilor de alertă pentru statele membre în temeiul articolului 56a.			
(2) Conținutul informațiilor actualizate menționate la alineatul (1) se limitează la următoarele aspecte: (a) identitatea profesionistului; (b) profesia în cauză; (c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care a adoptat hotărârea privind restricția sau interdicția; (d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției; și (e) perioada în care se aplică restricția sau interdicția.			
(3) Accesul la informațiile din dosarul IMI se limitează la autoritățile competente ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă, în conformitate cu Directiva 95/46/CE. Autoritățile competente informează titularul cardului profesional european cu privire la conținutul dosarului IMI la solicitarea titularului.			
(4) Informațiile incluse în cardul profesional european se limitează la informațiile necesare pentru certificarea dreptului titularului de a exercita profesia pentru care a fost eliberat, și anume prenumele, numele, data și locul nașterii, profesia, calificările titularului și regimul aplicabil, autoritățile competente implicate, numărul de card, elementele de securitate și referința unui act valabil de identitate. Informațiile privind experiența profesională acumulată sau măsurile compensatorii absolvite de titularul cardului profesional european se includ în dosarul IMI.			
(5) Datele cu caracter personal incluse în dosarul IMI pot fi prelucrate atât timp cât este necesar pentru procedura de recunoaștere în sine și ca dovadă a recunoașterii sau a transmiterii declarației solicitate la articolul 7. Statele membre asigură titularului unui card profesional european dreptul de a cere în orice moment și fără costuri			

care să incumbe respectivului titular rectificarea datelor incorecte sau incomplete sau ștergerea și blocarea dosarului IMI respectiv. Titularul este informat cu privire la acest drept la momentul emiterii cardului profesional european și i se readuce la cunoștință la fiecare doi ani. Această readucere la cunoștință se face automat prin intermediul IMI dacă solicitarea inițială pentru cardul profesional european a fost făcută online. În cazul unei solicitări de ștergere a unui dosar IMI aferent unui card profesional european emis în scopul stabilirii sau al prestării temporare și ocazionale de servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4), autoritățile competente ale statului membru gazdă în cauză eliberează titularului de calificări profesionale un titlu care atestă recunoașterea calificărilor sale profesionale.			
(6) În legătură cu prelucrarea datelor personale din cardul profesional european și din toate dosarele IMI, autoritățile competente relevante ale statelor membre se consideră operatori în sensul articolului 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE. În legătură cu responsabilitățile sale în temeiul alineatelor (1) - (4) de la prezentul articol și cu prelucrarea datelor personale pe care le implică acestea, Comisia se consideră operator în sensul articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (3).			
(7) Fără a se aduce atingere alineatului (3), statele membre gazdă asigură posibilitatea angajatorilor, clienților, pacienților, autorităților publice și altor părți interesate de a verifica autenticitatea și valabilitatea unui card profesional european prezentat lor de către titularul cardului. Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, norme privind accesul la dosarul IMI, precum și mijloacele tehnice și procedurile de verificare menționate la primul paragraf. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).			
Articolul 4f. Accesul parțial		Prevederi UE netranspuse	
(1) Autoritatea competentă a statului membru gazdă acordă acces parțial, de la caz la caz, la o activitate profesională pe teritoriul său, doar dacă sunt întrunite toate condițiile următoare:			

(a) profesionistul este calificat pe deplin pentru a exercita în statul membru de origine activitatea profesională pentru care solicită accesul parțial în statul membru gazdă; (b) diferențele ca atare dintre activitatea profesională exercitată legal în statul membru de origine și profesia reglementată în statul membru gazdă sunt atât de mari încât aplicarea de măsuri de compensare ar însemna să se ceară solicitantului să urmeze întregul program de educație și formare cerut în statul membru gazdă pentru a avea acces deplin la profesia reglementată în statul membru gazdă; (c) activitatea profesională poate fi separată în mod obiectiv de alte activități care intră în cadrul profesiei reglementate în statul membru gazdă. În sensul literei (c) autoritatea competentă a statului membru gazdă ia în considerare situația în care activitatea profesională poate fi întreprinsă în mod autonom în statul membru de origine.			
(2) Accesul parțial poate fi respins dacă un astfel de refuz se justifică prin motive imperative de interes general, este necesară pentru a asigura atingerea obiectivului urmărit și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.			
(3) Cererile în vederea stabilirii într-un stat membru gazdă se examinează în conformitate cu capitolele I și IV din titlul III.			
(4) Cererile în vederea prestării temporare și ocazionale de servicii în statul membru gazdă privind activități profesionale care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică se examinează în conformitate cu titlul II.			
(5) Prin derogare de la articolul 7 alineatul (4) al șaselea paragraf și de la articolul 52 alineatul (1), după ce se acordă accesul parțial, activitatea profesională se exercită în temeiul titlului profesional al statului membru de origine. Statul membru gazdă poate impune utilizarea respectivului titlu profesional în limbile sale. Profesioniștii cărora li s-a acordat acces parțial indică în mod clar beneficiarilor serviciilor domeniul activităților lor profesionale.			
(6) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică profesioniștilor ce beneficiază de recunoașterea automată a calificărilor lor profesionale în temeiul capitolelor II, III și IIIa de la titlul III.			
▼B			
TITLUL II. LIBERA PRESTARE A SERVICIILOR			
Articolul 5. Principiul liberei prestări a serviciilor		Parțial compatibil	

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor speciale ale dreptului comunitar și articolelor 6 și 7 din prezenta directivă, statele membre nu pot restrânge, din motive legate de calificările profesionale, libertatea de a presta servicii într-un alt stat membru: (a) în cazul în care prestatorul s-a stabilit în mod legal într-un stat membru pentru a exercita aceeași profesie (denumit în continuare „stat membru de stabilire”) și ▼M9 (b) în cazul deplasării prestatorului de servicii, dacă a exercitat profesia respectivă într-unul sau mai multe state membre pe o perioadă de cel puțin un an în decursul ultimilor zece ani anteriori prestării de servicii, atunci când profesia nu este reglementată în statul membru de stabilire. Condiția de exercitare timp de un an a profesiei nu se aplică în cazul în care profesia sau educația și formarea care conduc la exercitarea profesiei sunt reglementate. ▼B	art. 30¹, Legea nr. 200/2023 privind Regimul străinilor în Republica Moldova (link) (1) Vînzătorii profesioniști, prestatorii de servicii contractuale și profesioniștii independenți dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau din alte state a căror listă este aprobată de Guvern pot desfășura activități pe teritoriul Republicii Moldova fără a avea un permis de ședere provizorie. (2) Vînzătorii profesioniști pot desfășura activități de negociere sau de încheiere a contractelor de vînzare a serviciilor ori mărfurilor în baza copiei de pe pașaportul național, de pe viză, după caz, a documentului ce confirmă că sînt împuterniciți de către o persoană juridică dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau din alte state a căror listă este aprobată de Guvern să negocieze vînzarea de servicii sau de mărfuri ori să încheie contractul de vînzare a serviciilor sau mărfurilor în Republica Moldova pentru o perioadă de pînă la 6 luni calculate cumulativ pe parcursul oricărei perioade de 12 luni. (3) Prestatorii de servicii contractuale își pot desfășura activitatea pe un termen ce nu depășește 6 luni calculate cumulativ în cursul unei perioade de 12 luni, în baza copiei de pe pașaportul național, de pe viză, după caz, a documentului ce confirmă obținerea unui contract de prestare de servicii pentru cel mult 12 luni pentru o persoană juridică dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau din alte state a căror listă este aprobată de Guvern, a documentului ce confirmă prestarea unui serviciu temporar în calitate de angajat al persoanei juridice cel puțin pe parcursul anului anterior datei la care a fost prezentată cererea de intrare pe teritoriul Republicii Moldova, a documentului care să confirme împuternicirea dată de persoana juridică angajatoare privind prestarea temporară a unor tipuri de servicii în interesul acesteia, a actelor de studii sau de calificare și de confirmare a experienței profesionale de cel puțin 3 ani în domeniu și, după caz, în baza altor acte prevăzute de legislația Republicii Moldova pentru prestarea de servicii în anumite domenii. (4) Profesioniștii independenți își pot desfășura activitatea pe o perioadă de pînă la 6 luni calculate cumulativ în cursul unei perioade de 12 luni, în baza copiei de pe pașaportul național, de pe viză, după caz, a contractului de prestare de servicii încheiat pe o perioadă de cel mult 12 luni, a actelor de studii sau de calificare și de confirmare a experienței profesionale în domeniu de cel puțin 6 ani și, după caz, în baza altor acte prevăzute de legislația		
--	--	--	--

	Republicii Moldova pentru prestarea de servicii în anumite domenii. Alte prevederi nu sunt transpuse.		
(2) Dispozițiile prezentului titlu se aplică exclusiv în cazul în care prestatorul se deplasează spre teritoriul statului membru gazdă pentru a exercita, temporar și ocazional, profesia menționată la alineatul (1). Caracterul temporar și ocazional al prestării se verifică de la caz la caz, în special în funcție de durata prestării, frecvența, periodicitatea și continuitatea sa.	Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 4 din proiectul de modificare Articolul 8¹. Condițiile de exercitare a profesiunilor medico-sanitare și farmaceutice (7) Exercițarea profesiunii în regim temporar și ocazional de către persoanele prevăzute la alin. (3) se verifică, de la caz la caz, de către CNEAS în modul stabilit. În situația în care, ca urmare a verificării, se constată că prestarea de servicii nu mai are caracter temporar și ocazional, în modul stabilit de legislație, persoana este obligată să promoveze procedura de certificare primară.	Parțial compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege
(3) În cazul în care se deplasează, un prestator respectă normele de conduită cu caracter profesional, de reglementare sau administrativ direct legate de calificările profesionale, precum definiția profesiei, utilizarea titlurilor și abaterile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor, precum și dispozițiile disciplinare aplicabile în statul membru gazdă profesioniștilor care exercită aceeași profesie.	Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 4 din proiectul de modificare Articolul 8¹. Condițiile de exercitare a profesiunilor medico-sanitare și farmaceutice (9) Pe durata exercitării profesiunii în regim temporar și ocazional pe teritoriul Republicii Moldova, persoanele specificate la alin. (3) și alin. (8) respectă normele de conduită cu caracter profesional, de reglementare sau administrative legate de calificările profesionale și abaterile profesionale grave care au legătură directă și specifică cu sănătatea și siguranța pacienților, precum și dispozițiile disciplinare prevăzute de lege.	Parțial compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege
Articolul 6. Scutiri		Prevederi UE netranspuse	
În conformitate cu articolul 5 alineatul (1), statul membru gazdă scutește prestatorii de servicii stabiliți într-un alt stat membru de cerințele impuse profesioniștilor stabiliți pe teritoriul său în ceea ce privește:			

(a) autorizarea de către o organizație profesională sau un organism profesional, înregistrarea sau afilierea în cadrul acestora. Pentru a facilita punerea în aplicare a dispozițiilor disciplinare în vigoare pe teritoriul lor, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), statele membre pot prevedea fie o înregistrare temporară automată, fie o afiliere <i>pro forma</i> la o astfel de organizație sau la un astfel de organism profesional, cu condiția să nu întârzie sau să nu complice în nici un fel prestarea serviciilor și să nu atragă cheltuieli suplimentare pentru prestatorul de servicii. O copie a declarației și, după caz, a reînnoirii menționate la articolul 7 alineatul (1), însoțite, pentru profesiile care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică prevăzute la articolul 7 alineatul (4) sau care beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul titlului III capitolului III, de o copie a documentelor prevăzute la articolul 7 alineatul (2), sunt trimise de către autoritatea competentă organizației sau organismului profesional pertinent și constituie o înregistrare temporară automată sau o afiliere <i>pro forma</i> în acest sens; (b) înscrierea pe lângă un organism de securitate socială de drept public, în scopul reglării, cu un asigurator, a conturilor aferente activităților exercitate în beneficiul persoanelor asigurate. Cu toate acestea, prestatorul de servicii informează organismul menționat la litera (b), în prealabil sau, în cazuri de urgență, ulterior, cu privire la serviciile pe care le-a prestat.			
Articolul 7. Declarație prealabilă în caz de deplasare a prestatorului de servicii		Prevederi UE netranspuse	
(1) Statele membre pot solicita ca, atunci când prestatorul se deplasează pentru prima dată dintr-un stat membru în altul pentru a furniza servicii, să informeze în acest sens, în prealabil, autoritatea competentă din statul membru gazdă, printr-o declarație scrisă care să cuprindă informațiile privind asigurarea sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind răspunderea profesională. Respectiva declarație se reînnoiește o dată pe an în cazul în care prestatorul estimează că va furniza servicii, temporar sau ocazional, în respectivul stat membru, în decursul anului în cauză. Prestatorul poate prezenta această declarație prin orice mijloace.	Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 4 din proiectul de modificare Articolul 8¹. Condițiile de exercitare a profesiunilor medico-sanitare și farmaceutice (3) Persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b), care sunt stabiliți în vederea exercitării profesiei în unul din aceste state, exercită profesiunea în Republica Moldova în regim temporar și ocazional.	Parțial compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege
(2) De asemenea, pentru prima prestare de servicii sau în cazul unei schimbări materiale privind situația stabilită în documente,			

statele membre pot solicita ca declarația să fie însoțită de următoarele documente: (a) o dovadă a naționalității prestatorului; (b) o atestare care să certifice că titularul este stabilit legal într-un stat membru pentru a exercita activitățile în cauză și că nu îi este interzisă exercitarea acestora, nici măcar temporar, atunci când se eliberează atestarea; (c) o dovadă a calificărilor profesionale; ▼M9 (d) în ceea ce privește cazurile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b), dovada, prin orice mijloace, că prestatorul de servicii a exercitat activitatea în cauză pe o perioadă de cel puțin un an în decursul ultimilor zece ani; (e) în ceea ce privește profesiile din domeniul securității, al sănătății și profesiile legate de educația minorilor, inclusiv îngrijirea copiilor și educația copiilor de vârstă mică, în cazul în care statul membru solicită acest lucru resortisanților săi, o atestare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale; ▼M9 (f) în cazul profesiilor care au implicații pentru siguranța pacienților, o declarație privind cunoașterea limbii necesară pentru practicarea profesiei în statul membru gazdă; (g) în cazul profesiilor care vizează activitățile prevăzute la articolul 16 și care au fost notificate de un stat membru în conformitate cu articolul 59 alineatul (2), un certificat privind natura și durata activității, emis de autoritatea sau organismul competent al statului membru în care este stabilit prestatorul de servicii;			
(2a) Prezentarea unei declarații obligatorii de către prestatorul de servicii în conformitate cu alineatul (1) dă dreptul prestatorului de servicii respectiv de a avea acces la activitatea de servicii sau de a exercita activitatea respectivă pe întreg teritoriul statului membru în cauză. Un stat membru poate solicita informațiile suplimentare enumerate la alineatul (2) privind calificările profesionale ale prestatorului de servicii dacă: (a) profesia este reglementată în mod diferit în anumite părți ale teritoriului statului membru respectiv; (b) respectivele reglementări sunt aplicabile și tuturor resortisanților statului membru în cauză;	Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 4 din proiectul de modificare Articolul 8¹. Condițiile de exercitare a profesiunilor medico-sanitare și farmaceutice (4) În situația prevăzută la alin. (3), persoanele vor notifica CNEAS, în modul stabilit, fiind exceptați de la obligația de a urma procedura de certificare prevăzută la art. 9 alin. (1). Notificarea da dreptul persoanei de a exercita activitatea profesională pe teritoriul Republicii Moldova.	Parțial compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege

(c) diferențele de reglementare sunt justificate de motive imperative de interes general referitoare la sănătatea publică sau siguranța beneficiarilor serviciului; și (d) statul membru nu dispune de alte mijloace de a obține astfel de informații. ▼B			
(3) Prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire, atunci când există un astfel de titlu în respectivul stat membru pentru activitatea profesională în cauză. Acest titlu se indică în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale statului membru de stabilire, astfel încât să se evite orice confuzie cu titlul profesional din statul membru gazdă. În cazul în care respectivul titlu profesional nu există în statul membru de stabilire, prestatorul își menționează titlul de calificare în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale respectivului stat membru. Prin derogare, în cazul serviciilor prevăzute la titlul III capitolul III, prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru gazdă. ▼M9	Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 3 din proiectul de modificare Articolul 8. Autorizarea exercițiului profesiunilor medico-sanitare și farmaceutice (3) Exercițarea profesiei, pe teritoriul Republicii Moldova, se face cu titlul profesional prevăzut de legislație pentru calificarea profesională insusita. Titlurile de calificare sunt stabilite de Nomenclatorul specialităților medico-sanitare și farmaceutice aprobat de Ministerul Sanatatii.	Parțial compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege
(4) Pentru prima prestare de servicii, în cazul profesiilor reglementate care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică și care nu beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul capitolului II, III sau IIIa de la titlul III, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate realiza o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului de servicii înainte de prima prestare de servicii. O astfel de verificare prealabilă este posibilă numai în cazul în care obiectivul său este să evite daunele grave pentru sănătatea sau siguranța beneficiarului serviciului, ca urmare a lipsei de calificare profesională a prestatorului de servicii și cu condiția ca verificarea să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop. În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor însoțitoare, prevăzute la alineatele (1) și (2), autoritatea competentă informează prestatorul de servicii cu privire la decizia sa: (a) de a nu îi verifica calificările profesionale (b) după verificarea calificărilor sale profesionale: (i) de a-i solicita prestatorului de servicii să promoveze o probă de aptitudini; sau (ii) de a-i permite să presteze serviciile respective. În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere în luarea unei decizii în temeiul celui de al doilea paragraf,	Lege nr. 411 din 28.03.1995 ocrotirii sănătății Pct. 4 din proiectul de modificare Articolul 8¹. Condițiile de exercitare a profesiunilor medico-sanitare și farmaceutice (5) În situația prevăzută la alin. (3), pentru prima prestare de servicii, în cazul persoanelor a căror titlu de calificare nu întrunește condițiile de recunoaștere automată prevăzute de reglementările legale, CNEAS poate realiza o verificare a calificărilor profesionale cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop. (6) În cazul în care verificarea prevăzută la alin. (5) constata diferențe importante dintre calificările profesionale și formarea impusă în Republica Moldova, și care nu poate fi compensată de experiența profesională și formarea profesională continuă, validată în mod formal în acest scop, se va dispune promovarea probei de aptitudini.	Parțial compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege

autoritatea competentă notifică prestatorul de servicii, în același termen, cu privire la motivele întârzierii. Dificultatea se rezolvă în termen de o lună de la notificare și decizia se finalizează în termen de două luni de la rezolvarea dificultății. În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale prestatorului de servicii și formarea impusă în statul membru gazdă, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică și nu poate fi compensată de experiența profesională a prestatorului de servicii sau de cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, statul membru gazdă oferă prestatorului de servicii respectiv posibilitatea de a demonstra, printr-o probă de aptitudini, astfel cum este menționat la litera (b) al doilea paragraf, că a dobândit cunoștințele, abilitățile și competențele care-i lipseau. Statul membru gazdă ia o decizie pe această bază dacă să permită furnizarea serviciului. În orice caz, prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în conformitate cu al doilea paragraf. În lipsa unei reacții din partea autorității competente în termenele stabilite la al doilea și al treilea paragraf, serviciul poate fi prestat. În cazul în care calificările profesionale au fost verificate în temeiul prezentului paragraf, serviciile sunt prestate cu titlul profesional din statul membru gazdă. ▼B			
Articolul 8. Cooperarea administrativă ▼M9		Prevederi UE netranspuse	
(1) Autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire, în cazul unor îndoeli justificate, să furnizeze orice informație relevantă pentru legalitatea stabilirii și buna conduită a prestatorului de servicii, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional. În cazul în care decid să verifice calificările profesionale ale prestatorului de servicii, autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire informații privind cursurile de formare absolvite de prestator în măsura necesară pentru evaluarea diferențelor semnificative care pot avea efecte negative asupra sănătății sau siguranței publice. Autoritățile competente din statul membru de stabilire comunică aceste informații în conformitate cu articolul 56. În cazul profesiilor nereglementate în statul membru de origine,	Lege nr. 552 din 18.10.2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate Pct. 5 din proiectul de modificare Articolul 12⁷. Atributii in domeniul recunoașterii exercitării profesiunilor medicale și farmaceutice la nivelul Uniunii Europene (1) Consiliul, in calitate de autoritate competenta, exercita, in modul stabilit de legislație, următoarele atribuții: d) face schimb cu autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene de informații privind cursurile de formare absolvite de solicitant, privind legalitatea stabilirii și bună	Compatibil	

centrele de asistență prevăzute la articolul 57b pot, de asemenea, furniza astfel de informații. ▼B	conduită, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional în măsura necesară pentru evaluarea diferențelor semnificative care pot avea efecte negative asupra sănătății sau siguranței publice;		
(2) Autoritățile competente asigură schimbul de informații necesare pentru ca plângerea unui destinatar al unui serviciu împotriva unui prestator de servicii să fie tratată în mod corect. Destinatarul este informat cu privire la soluționarea plângerii.			
Articolul 9. Informarea destinatarilor serviciului		Prevederi UE netranspuse	
În cazul în care prestarea se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire sau sub calificarea prestatorului de servicii, în plus față de alte cerințe în materie de informare prevăzute de dreptul comunitar, autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita prestatorului să furnizeze destinatarului serviciilor toate sau o parte din următoarele informații: (a) în cazul în care prestatorul este înregistrat într-un registru comercial sau într-un alt registru public similar, registrul în care este înregistrat și numărul de înregistrare sau alte mijloace echivalente de identificare prevăzute în respectivul registru; (b) în cazul în care activitatea face obiectul unui regim de autorizare în statul membru de stabilire, coordonatele autorității competente de supraveghere; (c) orice organizație profesională sau orice organism similar la care este înregistrat prestatorul; (d) titlul profesional sau, atunci când un astfel de titlu nu există, titlul de calificare a prestatorului și statul membru în care a fost obținut; (e) în cazul în care prestatorul este plătitor de TVA, numărul de identificare prevăzut la articolul 22 alineatul (1) din a șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri – sistemul comun privind taxa pe valoare adăugată: baza unitară de stabilire ⁽⁴⁾; (f) informații privind acoperirea asigurărilor sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind responsabilitatea profesională.			
TITLUL III. LIBERTATEA DE STABILIRE			
CAPITOLUL I. Sistemul general de recunoaștere a calificărilor			

Articolul 10. Domeniul de aplicare		Prevederi UE netranspuse	
Prezentul capitol se aplică tuturor profesiilor care nu sunt reglementate de capitolele II și III din prezentul titlu, precum și în cazurile următoare, în care solicitantul, dintr-un motiv special și excepțional, nu îndeplinește condițiile prevăzute în respectivele capitole: (a) pentru activitățile enumerate în anexa IV, atunci când migrantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 17, 18 și 19; ▼M16 (b) pentru medicii care au o formare de bază, medicii specialiști, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii dentiști specialiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții, în cazul în care migrantul nu îndeplinește condițiile de practică profesională efectivă și legală prevăzute la articolele 23, 27, 33, 33a, 37, 39, 43 și 49; ▼B (c) pentru arhitecți, în cazul în care migrantul este titularul unei calificări care nu este prevăzută în anexa V punctul 5.7; (d) fără a se aduce atingere articolului 21 alineatul (1) și articolelor 23 și 27, pentru medicii, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții titulari ai unui titlu de calificare specializată, care trebuie să urmeze formarea profesională care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 și 5.7.1 și exclusiv în scopul recunoașterii specializării în cauză; (e) pentru asistenții medicali generaliști și asistenții medicali specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care urmează o formare profesională ce conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa V punctul 5.2.2, atunci când migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist; (f) pentru asistenții medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist, în cazul în care migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști, de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist sau de asistenți	Lege nr. 552 din 18.10.2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate Pct. 5 din proiectul de modificare Articolul 12². Procedura de certificare (6) Decizia de certificare primara a persoanelor specificate la art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 411/1995 ocrotirii sanatatii, precum și a persoanelor specificate la art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 411/1995 ocrotirii sanatatii, care dintr-un motiv special si excepțional nu îndeplinește condițiile prevăzute de procedura de recunoaștere automată, se aprobă în termen de 4 luni de la depunerea dosarului complet în baza regimului general de recunoaștere a calificărilor profesionale.	Parțial compatibil	Cadrul legal secundar va fi elaborat după intrarea în vigoare a normelor din proiectul de lege

medicali specializați, titulari ai unei titlu de calificare specializată, care urmează o formare profesională care conduce la obținerea titlurilor prevăzute în anexa V punctul 5.2.2; (g) pentru migranții care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3).			
Articolul 11. Niveluri de calificare ▼M9		Compatibil	
În sensul articolului 13 și articolului 14 alineatul (6), calificările profesionale se grupează în funcție de următoarele niveluri: ▼B (a) atestat de competență eliberat de o autoritate competentă din statul membru de origine, desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative din respectivul stat membru, pe baza: (h) fie a unei formări profesionale care nu face obiectul unui certificat sau al unei diplome în sensul literelor (b), (c), (d) sau (e) sau a unui examen special fără formare prealabilă sau a exercitării cu normă întreagă a profesiei într-un stat membru pe o perioadă de trei ani consecutivi sau pe o perioadă echivalentă cu fracțiune de normă în decursul ultimilor 10 ani; (ii) fie a unei formări generale la nivel de învățământ secundar sau liceal, care atestă că titularul posedă cunoștințe generale;	art. 3, 2), Anexa nr. 1 la HG nr. 330/2023 cu privire la aprobarea Cadrului Național al Calificărilor (link) 2) <i>cadru național al calificărilor</i> – instrument pentru clasificarea calificărilor în conformitate cu un set de criterii care <u>corespund unor niveluri specifice</u> de învățare atinse, al cărui scop este integrarea și coordonarea subsistemelor naționale ale calificărilor și îmbunătățirea transparenței, accesului, progresului și calității calificărilor în raport cu piața muncii și cu societatea civilă; art. 17, Codul Educației nr. 152/2014 (link) (6), c) în învățământul profesional tehnic secundar – Certificat de calificare; (7) La finalizarea studiilor în învățământul secundar vocațional de arte, sport etc. se eliberează actele de studii enumerate la alin. (6), conform nivelului de învățământ promovat, și certificate de calificare profesională. (8) La absolvirea de cursuri în cadrul formării profesionale a adulților se eliberează certificate de perfecționare, de specializare, de recalificare sau de competență profesională. La absolvirea programelor de calificare parțială (microcalificare) se eliberează certificate de competență profesională (microcertIFICATE). art. 31, Codul Educației nr. 152/2014 (link) (12) Elevilor care nu au promovat examenul național de bacalaureat li se eliberează un certificat de studii liceale, care conferă dreptul de a urma programe de pregătire profesională în instituții de învățământ profesional tehnic secundar și profesional tehnic postsecundar.		
(b) certificat care atestă încheierea unui ciclu de studii liceale: (i) fie general, completat de un ciclu de studii sau de formare profesională, altele decât cele prevăzute la litera (c), și/sau de stagiul sau practica profesională necesare în plus față de respectivul ciclu de studii; (ii) fie tehnic sau profesional, completat, după caz, de un ciclu de studii sau de formare profesională, astfel cum se prevede la	art. 17, (6) Codul Educației nr. 152/2014 (link) b) în învățământul liceal - Diplomă de bacalaureat;		

punctul (i), și/sau de stagiul sau practica profesională necesare în plus față de respectivul ciclu de studii;			
(c) diplomă care atestă: (i) fie o formare la nivel de învățământ postliceal, altul decât cel prevăzut la literalele (d) și (e), și cu o durată minimă de un an sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, ale căror condiții de admitere includ, în general, absolvirea ciclului de studii liceale necesare pentru a avea acces la învățământul universitar sau superior sau absolvirea unei formări de nivel liceal echivalent, precum și formarea profesională eventual necesară în plus față de respectivul ciclu de studii postliceale; ▼M9 (ii) educația și formarea reglementate sau, în cazul profesiilor reglementate, formarea profesională cu o structură specială, cu competențe care depășesc ceea ce se asigură la nivelul b, echivalente cu nivelul de formare prevăzut la punctul (i), în cazul în care o astfel de formare conferă un standard profesional comparabil și pregătește persoana formată pentru un nivel comparabil de responsabilități și funcții, cu condiția ca diploma să fie însoțită de un certificat din partea statului membru de origine;	art. 17, (6), Codul Educației nr. 152/2014 (link) d) în învățământul profesional tehnic postsecundar și postsecundar nonterțiar - Diplomă de studii profesionale;		
(d) diplomă care atestă că titularul a încheiat cu succes o formare la nivel de învățământ post-secundar cu o durată de cel puțin trei ani și cel mult patru ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, care poate fi exprimată în plus printr-un număr echivalent de credite ECTS, în cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții de nivel echivalent, precum și, după caz, încheierea cu succes a formării profesionale necesare în plus față de ciclul de studii post-secundare;	art. 17, (6), Codul Educației nr. 152/2014 (link) e) în învățământul superior: - ciclul I - Diplomă de studii superioare de licență;		
(e) diplomă care atestă că titularul a absolvit un ciclu de studii post-secundare cu o durată de cel puțin patru ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, care poate fi exprimată în plus printr-un număr echivalent de credite ECTS în cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții de nivel echivalent și, după caz, că a absolvit formarea profesională necesară în plus față de respectivul ciclu de studii post-secundare. ▼M9 ▼B	art. 91 Codul Educației nr. 152/2014 (link) (4) Programele integrate se finalizează cu susținerea obligatorie a lucrării de absolvire și, la decizia instituției, a examenului de absolvire și eliberarea diplomei de studii superioare integrate (Licență și Master), în baza regulamentului-cadru aprobat de Ministerul Educației și Cercetării.		
Articolul 12. Formarea profesională asimilată		Parțial compatibil	

▼M9 Se consideră titlu de calificare menționat la articolul 11, inclusiv în ceea ce privește nivelul în cauză, orice titlu de calificare sau ansamblu de titluri de calificare care a fost eliberat de o autoritate competentă a unui stat membru, care atestă absolvirea unei formări în cadrul Uniunii, cu frecvență integrală sau parțială, în cadrul sau în afara programelor formale, recunoscută de respectivul stat membru ca având un nivel echivalent și care conferă titularului aceleași drepturi de acces la o profesie sau de exercitare a acesteia sau care pregătește pentru exercitarea respectivei profesii. ▼B De asemenea, este asimilată unui astfel de titlu de calificare, în aceleași condiții ca cele prevăzute la paragraful anterior, orice calificare profesională care, fără a îndeplini cerințele prevăzute de actele cu putere de lege sau de actele administrative ale statului membru de origine pentru accesul la o profesie sau pentru exercitarea unei profesii, conferă titularului său drepturi obținute în temeiul respectivelor dispoziții. În special, acest lucru se aplică în cazul în care statul membru de origine ridică nivelul de formare necesar pentru a avea acces la o profesie sau pentru a o exercita și în cazul în care o persoană care a urmat o formare anterioară, care nu îndeplinește cerințele noii calificări, beneficiază de drepturile obținute în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative; într-un astfel de caz, formarea anterioară este considerată de statul membru gazdă, în sensul aplicării articolului 13, ca fiind corespunzătoare nivelului noii formări. ▼M9	Anexa nr. 3, HG nr. 330/2023 cu privire la aprobarea Cadrului Național al Calificărilor (link) stabilește corespondența dintre actele de studii și de formare profesională eliberate în sistemul național de învățământ, inclusiv până în anul 1991, nivelurile Clasificării Internaționale Standard a Educației, nivelurile Cadrului Național al Calificărilor și nivelurile de referință ale Cadrului European al Calificărilor. Alte prevederi nu sunt transpuse.		
Articolul 13. Condiții de recunoaștere		Prevederi UE netranspuse	
(1) Atunci când, într-un stat membru gazdă, accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia este condiționat(ă) de deținerea unor calificări profesionale determinate, autoritatea competentă a respectivului stat membru acordă solicitanților accesul la respectiva profesie și dreptul de exercitare a acesteia, în aceleași condiții ca cele pentru resortisanții săi, dacă aceștia dețin un atestat de competență sau titlul de calificare menționat la articolul 11, prevăzut de un al stat membru pentru a avea acces la aceeași profesie sau pentru a o exercita pe teritoriul său. Atestatele de competență sau titlurile de calificare se eliberează de o autoritate competentă dintr-un stat membru, desemnată în			

conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru.			
(2) Accesul la profesie și exercitarea acesteia, astfel cum se precizează la alineatul (1) se acordă, de asemenea, solicitanților care au exercitat profesia respectivă cu normă întreagă timp de un an sau durată globală echivalentă cu normă redusă în cei zece ani anteriori într-un alt stat membru ce nu reglementează respectiva profesie și care dețin unul sau mai multe atestate de competență sau titluri de calificare emise de un alt stat membru care nu reglementează profesia respectivă. Atestatele de competență sau titlurile de calificare îndeplinesc următoarele condiții: (a) au fost eliberate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru; (b) atestă pregătirea titularului pentru exercitarea profesiei în cauză. Experiența profesională de un an menționată la primul paragraf nu poate fi solicitată în cazul în care titlurile de calificare deținute de solicitant fac dovada educației și formării reglementate.			
(3) Statul membru gazdă acceptă nivelul atestat în temeiul articolului 11 de către statul membru de origine, precum și certificatul prin care statul membru de origine atestă că învățământul și formarea reglementată sau formarea profesională cu o structură specială prevăzută la articolul 11 litera (c) punctul (ii) este echivalentă cu nivelul prevăzut la articolul 11 litera (c) punctul (i).			
(4) Prin derogare de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol și de la articolul 14, autoritatea competentă a statului membru gazdă poate refuza accesul la profesie și exercitarea acesteia titularilor unui atestat de competență clasificat la litera (a) de la articolul 11 atunci când calificarea profesională națională necesară pentru exercitarea profesiei pe teritoriul său este clasificată la litera (e) de la articolul 11. ▼B			
Articolul 14. Măsuri compensatorii ▼M9		Parțial compatibil	
(1) Articolul 13 nu aduce atingere dreptului statului membru gazdă de a impune solicitantului să urmeze un stagiul de adaptare de cel mult trei ani sau să susțină o probă de aptitudini în unul dintre următoarele cazuri:	art. 16, Ordinul MECC nr. 1702/2019 cu privire la aprobarea Regulamentului privind recunoașterea și echivalarea actelor de studii și a calificărilor obținute în străinătate (link) În cazul în care există diferențe substanțiale în rezultatele învățării din programul de studii și/sau durata studiilor, se propun măsuri		

(a) formarea pe care a urmat-o solicitantul acoperă discipline semnificativ diferite de cele cuprinse în titlul de calificare necesar în statul membru gazdă; (b) profesia reglementată în statul membru gazdă cuprinde una sau mai multe activități profesionale reglementate care nu există în profesia similară în statul membru de origine al solicitantului iar formarea care este necesară în statul membru gazdă include discipline semnificativ diferite de cele cuprinse în atestatul de competență sau de titlul de calificare pe care îl posedă solicitantul. ▼B	compensatorii: perioade de studii compensatorii, examene de diferență, teste de cunoștințe, probe practice, stagii de practică.		
(2) În cazul în care face uz de posibilitatea prevăzută la alineatul (1), statul membru gazdă trebuie să lase solicitantului posibilitatea de a alege între stagiul de adaptare și proba de aptitudini. Atunci când, pentru o anumită profesie, un stat membru consideră că este necesar să se deroge de la posibilitatea acordată solicitantului de a alege între stagiul de adaptare și proba de aptitudini în temeiul primului paragraf, un stat membru informează în prealabil celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta, furnizând o justificare adecvată pentru derogare. ▼M9 În cazul în care consideră că derogarea prevăzută la paragraful al doilea nu este adecvată sau că nu este conformă cu dreptul Uniunii, Comisia adoptă un act de punere în aplicare, în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor necesare, prin care cere statului membru relevant să nu adopte măsura prevăzută. În lipsa unui răspuns din partea Comisiei până la expirarea termenului menționat, derogarea poate fi aplicată. ▼B			
(3) Pentru profesiile a căror exercitare necesită o cunoaștere exactă a legislației naționale și în privința cărora un element esențial și constant al activității este furnizarea de consiliere și/sau asistență privind legislația națională, statul membru gazdă, prin derogare de la principiul enunțat la alineatul (2), conform căruia solicitantul are dreptul de a alege, poate impune fie un stagiul de adaptare, fie o probă de aptitudini. Această dispoziție se aplică și în cazurile prevăzute la articolul 10 literele (b) și (c) și la articolul 10 litera (d) în ceea ce privește medicii și medicii dentiști și la articolul 10 litera (f), în cazul în care migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali			

generalişti sau de asistenţi specializaţi, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care urmează o formare ce conduce la posesia titlurilor enumerate în anexa V punctul 5.2.2, precum şi la articolul 10 litera (g). În cazurile menţionate la articolul 10 litera (a), statul membru gazdă poate impune un stagiu de adaptare sau o probă de aptitudini, atunci când migrantul doreşte să exercite, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, activităţi profesionale care presupun cunoaşterea şi aplicarea reglementărilor naţionale specifice în vigoare, cu condiţia ca autorităţile competente ale statului membru gazdă să impună propriilor resortisanţi cunoaşterea şi aplicarea respectivelor reglementări pentru a exercita activităţile în cauză. ▼M9 Prin derogare de la principiul dreptului solicitantului de a alege, aşa cum se prevede la alineatul (2), statul membru gazdă poate dispune fie un stagiu de adaptare, fie o probă de aptitudini, dacă: (a) titularul unei calificări profesionale menţionate la articolul 11 litera (a) solicită recunoaşterea calificărilor sale profesionale în cazul în care calificarea profesională naţională cerută este clasificată la articolul 11 litera (c); sau (b) titularul unei calificări profesionale menţionate la articolul 11 litera (b) solicită recunoaşterea calificărilor sale profesionale în cazul în care calificarea profesională naţională cerută este clasificată la articolul 11 literele (d) sau (e); În cazul titularului unei calificări profesionale menţionate la articolul 11 litera (a) care solicită recunoaşterea calificărilor sale profesionale în cazul în care calificarea profesională naţională cerută este clasificată la articolul 11 litera (d), statul membru gazdă poate impune atât un stagiu de adaptare, cât şi o probă de aptitudini. ▼M9			
(4) În sensul alineatelor (1) şi (5), prin „discipline semnificativ diferite” se înţeleg disciplinele a căror cunoaştere, abilităţi şi competenţe dobândite sunt esenţiale pentru exercitarea profesiei şi în cazul cărora formarea urmată de migrant prezintă diferenţe importante, în ceea ce priveşte conţinutul, în raport cu formarea necesară în statul membru gazdă.			
(5) Alineatul (1) se aplică respectându-se principiul proporţionalităţii. În special, în cazul în care statul membru gazdă preconizează să îi impună solicitantului finalizarea unui stagiu de adaptare sau promovarea unei probe de aptitudini, trebuie să verifice în prealabil dacă cunoştinţele, abilităţile şi competenţele dobândite de			

solicitant în decursul experienței sale profesionale sau prin învățare pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, în orice stat membru sau într-o țară terță sunt de natură să acopere, total sau parțial, disciplinele semnificativ diferite definite la alineatul (4). ▼M9			
(6) Decizia de impunere a unui stagiu de adaptare sau a unei probe de aptitudini se motivează corespunzător. Solicitantului i se transmit îndeosebi următoarele informații: (a) nivelul de calificare profesională necesar în statul membru gazdă și nivelul de calificare profesională deținut de solicitant în conformitate cu clasificarea stabilită la articolul 11; și (b) diferențele semnificative menționate la alineatul (4) și motivele pentru care respectivele diferențe nu pot fi compensate prin cunoștințe, abilități și competențe dobândite în decursul experienței sale profesionale sau prin învățare pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant.			
(7) Statele membre se asigură că un solicitant are posibilitatea de a susține proba de aptitudini menționat la alineatul (1) în termen de cel mult 6 luni de la decizia inițială privind obligativitatea unei probe de aptitudini pentru solicitant. ▼M9 ▼B			
CAPITOLUL II. Recunoașterea experienței profesionale			
Articolul 16. Cerințe în materie de experiență profesională		Prevederi UE netranspuse	
În cazul în care, într-un stat membru, accesul la una dintre activitățile enumerate în anexa V sau exercitarea uneia dintre respectivele activități este condiționată de posesia de cunoștințe și de aptitudini generale, comerciale sau profesionale, statul membru în cauză recunoaște ca dovadă suficientă a respectivelor cunoștințe și aptitudini exercitarea în prealabil a activității în cauză într-un alt stat membru. Respectiva activitate trebuie să fi fost exercitată în conformitate cu articolele 17, 18 și 19.			
Articolul 17. Activități incluse în lista I din anexa IV		Prevederi UE netranspuse	
(1) În cazul activităților incluse în lista I din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc: (a) fie pe o perioadă de șase ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;			

(b) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent; (c) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent; (d) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin cinci ani; (e) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, într-o funcție superioară, beneficiarul având pe o perioadă de cel puțin trei ani sarcini tehnice și fiind responsabil pentru cel puțin un departament al întreprinderii, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.			
(2) În cazurile menționate la literele (a) și (d), această activitate nu trebuie să se fi încheiat cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.			
(3) Alineatul (1) litera (e) nu se aplică activităților incluse la fosta grupă 855 din nomenclatura ISIC, saloane de coafură.			
Articolul 18. Activități incluse în lista II din anexa IV		Prevederi UE netranspuse	
(1) În cazul activităților incluse în lista II din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc: (a) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere; (b) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;			

(c) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent; (d) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin cinci ani; (e) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent; (f) fie pe o perioadă de șase ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.			
(2) În cazurile menționate la literele (a) și (d), această activitate nu trebuie să fi fost încheiată cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.			
Articolul 19. Activități incluse în lista III din anexa IV		Prevederi UE netranspuse	
(1) În cazul activităților incluse în lista III din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc: (a) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere; (b) fie pe o perioadă de doi ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent; (c) fie pe o perioadă de doi ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care			

beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin trei ani; (d) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.			
(2) În cazurile menționate la literele (a) și (c), această activitate nu trebuie să fi fost încheiată cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56. ▼M9			
Articolul 20. Adaptarea listelor de activități menționate în anexa IV		Prevederi UE netranspuse	
Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește adaptarea listelor de activități care sunt menționate în anexa IV și care fac obiectul recunoașterii experienței profesionale în temeiul articolului 16, în vederea actualizării sau a clarificării activităților enumerate la anexa IV, îndeosebi a domeniului de aplicare a acestora și în vederea integrării celor mai recente evoluții ale nomenclatoarelor de activități, fără ca respectiva modificare să implice vreo restrângere a domeniului de aplicare a activităților legate de categoriile individuale și fără ca activitățile să fie transferate între actualele liste I, II și III de la anexa IV. ▼703B			
CAPITOLUL III. Recunoaștere pe baza coordonării condițiilor minime de formare			
Secțiunea 1. Dispoziții generale			
Articolul 21. Principiul recunoașterii automate		Parțial compatibil	
(1) Fiecare stat membru recunoaște calificările de medic, care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și calificările de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de farmacist și de arhitect, prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 și 5.7.1 care îndeplinesc condițiile minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 și 46, și le conferă, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale și exercitarea acestora, același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care le eliberează el însuși.	art. 15, Ordinul MECC nr. 1702/2019 cu privire la aprobarea Regulamentului privind recunoașterea și echivalarea actelor de studii și a calificărilor obținute în străinătate (link): Se recunosc actele de studii care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: a) actul de studii prezentat a fost eliberat de o instituție de învățământ recunoscută/acreditată în statul de origine; b) nivelul calificării corespunzător actului de studii este similar cu cel din sistemul național de învățământ;		

Respectivele titluri de formare trebuie eliberate de către organismele competente ale statelor membre și însoțite, după caz, de certificatele prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 și 5.7.1. Dispozițiile primului și celui de-al doilea paragraf nu aduc atingere drepturilor obținute, prevăzute la articolele 23, 27, 33, 37, 39 și 49.	c) domeniul de studii și/sau programul de studii, conținutul curriculum-ului și rezultatele învățării pot fi echivalate cu cele din sistemul național de învățământ. Ordinul MS nr. 703/2024 cu privire la recunoașterea și echivalarea actelor de studii postuniversitare obținute în străinătate pentru accesul la specialitate și exercitarea ei (link) – <i>Medicină, Stomatologie și Farmacie</i> art. 170, Codul Urbanismului și Construcțiilor nr. 434/2023 (link) (1) Deține titlul de arhitect sau de inginer în construcții, conform specializărilor prevăzute la art. 168, persoana care este titulară a diplomei de studii superioare integrate (licență și master) – în cazul profesiei de arhitect, ori, respectiv, a diplomei de studii superioare de licență – în cazul profesiei de inginer în construcții, sau persoana care este titulară a unui act echivalent de studii obținut în străinătate, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor, și care a fost atestată în conformitate cu regulamentul cu privire la atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activități în construcții, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 329/2009; https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=103388&lang=ro; Art. 9 din Legea nr. 1350/2000 cu privire la activitatea arhitecturală: Persoanele fizice și juridice străine, precum și apatrizii, la exercitarea activității arhitecturale, se bucură de aceleași drepturi și au aceleași responsabilități ca și persoanele fizice și juridice din Republica Moldova. https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=108360&lang=ro; Art.9 din proiectul de Lege pentru modificarea Legii nr. 1350 cu privire la activitatea arhitecturală aprobat prin HG nr.835/2023 și înregistrat pentru aprobare în Parlament cu nr. 387: Exercițarea activității arhitecturale de către persoane străine, apatrizi și recunoașterea calificărilor: 1) Persoanele fizice și juridice străine, precum și apatrizii, la exercitarea activității arhitecturale, se bucură de aceleași drepturi	Compatibil	Compatibil
---	--	--------------------------	--------------------------

	și au aceleași responsabilități ca și persoanele fizice și juridice din Republica Moldova. 2) Recunoașterea calificărilor obținute în străinătate în domeniul arhitecturii se face pe baza de reciprocitate, în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale în domeniu. 3) Se recunosc ca specialiști atestați în domeniul arhitecturii , specialiștii cetățeni ai altor state, care dețin certificate eliberate de instituțiile abilitate naționale ale țărilor membre ale Uniunii Europene, cu excepția cazurilor când legislația Republicii Moldova stabilește alte condiții specifice obligatorii. 4) Pentru recunoașterea certificatelor și dreptului de a exercita activitățile în domeniul arhitecturii, persoanele prezintă comisiei de atestare al organul central de specialitate al administrației publice în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor certificatele traduse în limba de stat și autentificate notarial pentru înregistrare. În cazul când legislația Republicii Moldova prevede cerințe suplimentare, candidatul trebuie să demonstreze îndeplinirea cerințelor suplimentare în conformitate cu procedura comisiei de atestare stabilite de un regulament aprobat de Guvern.”. urmează să fie adoptat.https://www.parlament.md/ProcesulLegislativ/ProiectedeaCtenormative/tabid/61/LegislativId/6717/language/ro-RO/Default.aspx; art. 4, Legea nr. 121/2020 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar (link) Profesia de medic veterinar poate fi exercitată de către orice persoană care îndeplinește următoarele condiții: a) este cetățean al Republicii Moldova sau cetățean străin ori apatrid, stabilit cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova; b) are diplomă de studii superioare integrate în medicina veterinară, eliberată de o instituție de învățământ superior din Republica Moldova, ori un act de studii obținut în străinătate, recunoscut și echivalat oficial în Republica Moldova; c) nu cade sub incidența restricțiilor sau a incompatibilităților prevăzute de prezenta lege; d) este membru al Colegiului;		
--	---	--	--

	e) nu i-a fost aplicată sancțiunea de suspendare a exercitării profesiei. Lege nr. 552 din 18.10.2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate Pct. 5 din proiectul de modificare Articolul 12². Procedura de certificare (5) Decizia de certificare primara a persoanelor specificate la art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 411/1995 ocrotirii sanatatii, în caz de stabilire pe teritoriul Republicii Moldova, se aprobă în termen de 3 luni de la depunerea dosarului complet în baza procedurii de recunoaștere automată a calificarilor profesionale.		
(2) Fiecare stat membru recunoaște, pentru exercitarea unei activități medicale ca medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială, titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.1.4 și eliberate resortisanților statelor membre de către celelalte state membre în conformitate cu condițiile minime de formare prevăzute la articolul 28. Dispozițiile primului paragraf nu aduc atingere drepturilor obținute, prevăzute la articolul 30.			
(3) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca moașă acordate resortisanților statelor membre de către celelalte state membre, prevăzute în anexa V punctul 5.5.2, care îndeplinesc condițiile minime de formare prevăzute la articolul 40 și care respectă criteriile prevăzute la articolul 41, și le conferă, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale și exercitarea acestora, același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care le eliberează el însuși. Prezenta dispoziție nu aduce atingere drepturilor obținute, prevăzute la articolele 23 și 43. ▼M9			
(4) În ceea ce privește funcționarea unei farmacii care nu face obiectul unor restricții teritoriale, un stat membru poate decide, prin derogare, să nu dea efect titlurilor de calificare menționate la punctul 5.6.2 de la anexa V pentru înființarea de noi farmacii deschise publicului. În sensul aplicării prezentului alineat, farmaciile deschise de mai puțin de trei ani se consideră, de asemenea, farmacii noi.			

Respectiva derogare nu poate fi aplicată farmaciștilor ale căror calificări au fost deja recunoscute de către autoritățile competente ale statului membru gazdă în alte scopuri și care au exercitat efectiv și legal activitățile profesionale de farmacist timp de cel puțin trei ani consecutivi în respectivul stat membru. ▼B			
(5) Titlurile de calificare ca arhitect prevăzute în anexa V punctul 5.7.1, care fac obiectul unei recunoașteri automate în temeiul alineatului (1), atestă o formare care a început cel mai devreme în decursul anului academic de referință prevăzut în anexa menționată. ▼M9			
(6) Fiecare stat membru condiționează accesul la activitățile profesionale de medic, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moașă și farmacist, precum și exercitarea acestora, de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2, care atestă că profesionistul în cauză a dobândit, în decursul perioadei de formare, după caz, cunoștințele, abilitățile și competențele prevăzute la articolul 24 alineatul (3), la articolul 31 alineatul (6), la articolul 31 alineatul (7), la articolul 34 alineatul (3), la articolul 38 alineatul (3), la articolul 40 alineatul (3) și la articolul 44 alineatul (3). Pentru a se ține cont de progresul științific și tehnic general recunoscut, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru actualizarea cunoștințelor și a aptitudinilor prevăzute la articolul 24 alineatul (3), la articolul 31 alineatul (6), la articolul 34 alineatul (3), la articolul 38 alineatul (3), la articolul 40 alineatul (3), la articolul 44 alineatul (3) și la articolul 46 alineatul (4) pentru a reflecta evoluția dreptului Uniunii care privește în mod direct respectivii profesioniști. Astfel de actualizări nu determină o modificare a principiilor legislative fundamentale în vigoare în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de actualizări respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor educaționale, astfel cum se prevede la articolul 165 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). ▼M9 ▼M9			
Articolul 21a. Procedura de notificare		Prevederi UE netranspuse	

(1) Comisiei îi sunt notificate de către fiecare stat membru actele cu putere de lege și actele administrative pe care le adoptă acesta în materie de eliberare a titlurilor de calificare în profesiile care fac obiectul prezentului capitol. În ceea ce privește titlurile de calificare menționate în secțiunea 8, notificarea în conformitate cu primul paragraf se adresează și celorlalte state membre.			
(2) Notificarea menționată la alineatul (1) include informații privind durata și conținutul programelor de formare.			
(3) Notificarea menționată la alineatul (1) se transmite prin intermediul IMI.			
(4) Pentru a ține seama în mod adecvat de evoluția legislativă și administrativă din statele membre, și cu condiția ca actele cu putere de lege și actele administrative notificate în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol să fie conforme cu dispozițiile prezentului capitol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru a modifica punctele 5.1.1-5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 și 5.7.1 din anexa V privind actualizarea denumirilor adoptate de statele membre pentru titlurile de calificare, precum și, după caz, a organismului care eliberează titlurile de calificare, a certificatului care însoțește respectivul titlu de calificare și a titlului profesional omolog.			
(5) În cazul în care dispozițiile legislative, de reglementare și administrative notificate în conformitate cu alineatul (1) nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului capitol, Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a respinge modificările solicitate ale punctelor 5.1.1-5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 sau 5.7.1 din anexa V. VB			
Articolul 22. Dispoziții comune privind formarea		Compatibil	
În ceea ce privește formarea menționată la articolele 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 și 46: (a) statele membre pot autoriza formarea cu frecvență parțială, în condițiile prevăzute de autoritățile competente; acestea se asigură ca durata totală, nivelul și calitatea respectivei formări să nu fie inferioare celor ale formărilor continue pe bază de program integral;	art. 121, Codul Educație nr. 152/2014 (link) (2) Programele de studii superioare de licență (ciclul I) în domeniul „Sănătate” se organizează în exclusivitate ca învățământ cu frecvență, cu durata de 3- 4 ani (180- 240 ECTS), corespund nivelului 6 ISCED/6 CNCRM; (3) Programele de studii superioare integrate (studii superioare de licență și de master) în domeniul „Sănătate” se organizează în exclusivitate ca învățământ cu frecvență, cu durata de 5–6 ani (300-360 ECTS), corespund nivelului 7 ISCED/7 CNCRM;		

▼M9 (b) statele membre, în conformitate cu procedurile proprii specifice fiecărui stat membru, se asigură, prin încurajarea dezvoltării profesionale continue, că profesioniștii ale căror calificări profesionale sunt prevăzute la capitolul III din prezentul titlu au posibilitatea să-și actualizeze cunoștințele, abilitățile și competențele pentru a-și exercita profesia în mod sigur și eficient, în pas cu dezvoltările din domeniul lor profesional. ▼M9 Statele membre transmit Comisiei măsurile luate în temeiul literei (b) de la primul alineat până la 18 ianuarie 2016. ▼B	Standard de calificare Arhitectură, aprobat prin Ordin nr. 421/2024 (link) Standard de calificare Medicină veterinară, aprobat prin Ordin nr. 1329/2024 (link) art. 10, Legea ocrotirii sănătății nr. 411/1995 (link) (1) Lucrătorii medico-sanitari și farmaceutici au dreptul și sînt obligați să-și perfecționeze continuu cunoștințele profesionale. (2) După absolvirea instituțiilor de învățămînt superior medicii și farmaciștii fac o pregătire postdiplomă, de regulă gratuit. (3) De competența organelor de ocrotire a sănătății ține organizarea reciclării, o dată la 5 ani, a lucrătorilor medico-sanitari și farmaceutici în instituții sau facultăți de perfecționare, în alte instituții din republică și străinătate. (4) Șefii de organe și instituții de ocrotire a sănătății sînt obligați să creeze lucrătorilor medico-sanitari și farmaceutici condiții pentru perfecționarea cunoștințelor profesionale. (5) Modul de atestare a lucrătorilor medico-sanitari și farmaceutici este stabilit de Ministerul Sănătății. art. 341, Codul Urbanismului și Construcțiilor nr. 434/2023 (link) (1) Conform prevederilor prezentului cod, se supun atestării următorii specialiști în construcții: a) proiectanții, inclusiv proiectanții în amenajarea teritoriului și urbanism, verificatorii de proiecte și experții tehnici; b) responsabilii tehnici, diriginții de șantier; c) specialiștii din cadrul laboratoarelor de încercări în construcții; d) arhitecții din cadrul autorităților administrației publice locale; e) inspectorii din cadrul Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică. (2) Persoanele indicate la alin. (1) sunt obligate să urmeze, o dată la 5 ani, programe de formare profesională continuă a adulților. Numărul de ore al programelor respective este stabilit în conformitate cu regulamentul cu privire la formarea continuă a adulților, aprobat de către Guvern.		
---	--	--	--

	art. 39, Legea nr. 121/2020 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar (link) În exercitarea profesiei de medic veterinar, continuitatea studiilor medicale veterinare se realizează prin: a) pregătirea profesională continuă, conform programului elaborat și aprobat de Colegiu; b) perfecționarea sistematică a cunoștințelor și abilităților practice ale medicilor veterinari la cursuri de formare profesională continuă și la alte forme de stagiere; c) stimularea activității veterinare de înaltă calificare.		
Articolul 23. Drepturi obținute		Prevederi UE netranspuse	
(1) Fără a aduce atingere drepturilor obținute specifice profesiilor în cauză, atunci când titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activități profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de calificare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă și farmacist ale resortisanților statelor membre nu îndeplinesc toate cerințele de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 și 44, fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre atunci când atestă o formare care a început înainte de datele de referință prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2, în cazul în care sunt însoțite de un certificat care atestă că titularii s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.			
(2) Aceleași dispoziții se aplică titlurilor de calificare ca medic, care permit accesul la activități profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurilor de calificare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă și farmacist obținute pe teritoriul fostei Republici Democrate Germania și care nu îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 și 44, atunci când atestă o formare care a început înainte de: (a) 3 octombrie 1990, în ceea ce privește medicii cu formare de bază, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști cu formare de bază, medicii dentiști specialiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și (b) 3 aprilie 1992, în ceea ce privește medicii specialiști.			

Titlurile de calificare menționate la primul paragraf conferă dreptul la exercitarea de activități profesionale pe întreg teritoriul Germaniei în aceleași condiții ca și titlurile de calificare eliberate de autoritățile competente germane menționate în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2.			
(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 37 alineatul (1), fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de calificare ca asistent medical generalist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Cehoslovacie sau a căror formare a început, pentru Republica Cehă și Slovacia, înainte de 1 ianuarie 1993, atunci când autoritățile unuia dintre cele două state membre menționate anterior atestă că, pe teritoriul lor, respectivele titluri de calificare au același efect pe plan juridic ca și titlurile de calificare pe care le eliberează ele însele și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru aceste state membre în anexa VI punctul 6 cu privire la accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2), și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora. Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.	art. 170, Codul Urbanismului și Construcțiilor nr. 434/2023 (link) (1) Deține titlul de arhitect sau de inginer în construcții, conform specializărilor prevăzute la art. 168, persoana care este titulară a diplomei de studii superioare integrate (licență și master) – în cazul profesiei de arhitect, ori, respectiv, a diplomei de studii superioare de licență – în cazul profesiei de inginer în construcții, sau persoana care este titulară a unui act echivalent de studii obținut în străinătate, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor, și care a fost atestată în conformitate cu regulamentul cu privire la atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activități în construcții, aprobat de către Guvern; Art. 9 din Legea nr. 1350/2000 cu privire la activitatea arhitecturală: Persoanele fizice și juridice străine, precum și apatrizii, la exercitarea activității arhitecturale, se bucură de aceleași drepturi și au aceleași responsabilități ca și persoanele fizice și juridice din Republica Moldova. https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=108360&lang=ro; Art.9 din proiectul de lege pentru modificarea Legii nr. 1350 cu privire la activitatea arhitecturală aprobat prin HG nr.835/2023 și înregistrat pentru aprobare în Parlament cu nr. 387: Exercițarea activității arhitecturale de către persoane străine, apatrizi și recunoașterea calificărilor: 1) Persoanele fizice și juridice străine, precum și apatrizii, la exercitarea activității arhitecturale, se bucură de aceleași drepturi și au aceleași responsabilități ca și persoanele fizice și juridice din Republica Moldova. 2) Recunoașterea calificărilor obținute în străinătate în domeniul arhitecturii se face pe baza de reciprocitate, în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale în domeniu.	compatibil	

	3) Se recunosc ca specialiști atestați în domeniul arhitecturii , specialiștii cetățeni ai altor state, care dețin certificate eliberate de instituțiile abilitate naționale ale țărilor membre ale Uniunii Europene, cu excepția cazurilor când legislația Republicii Moldova stabilește alte condiții specifice obligatorii. 4) Pentru recunoașterea certificatelor și dreptului de a exercita activitățile în domeniul arhitecturii, persoanele prezintă comisiei de atestare al organul central de specialitate al administrației publice în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor certificatele traduse în limba de stat și autentificate notarial pentru înregistrare. În cazul când legislația Republicii Moldova prevede cerințe suplimentare, candidatul trebuie să demonstreze întrunirea cerințelor suplimentare în conformitate cu procedura comisiei de atestare stabilite de un regulament aprobat de Guvern.”. urmează să fie adoptat.https://www.parlament.md/ProcesulLegislativ/Proiectedeaactenormative/tabid/61/LegislativId/6717/language/ro-RO/Default.aspx;		
(4) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de formare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Uniune Sovietică sau a căror formare a început: (a) pentru Estonia, înainte de 20 august 1991; (b) pentru Letonia, înainte de 21 august 1991; (c) pentru Lituania, înainte de 11 martie 1990, atunci când autoritățile unuia dintre cele trei state membre menționate anterior atestă că respectivele calificări au, pe teritoriul lor, același efect pe plan juridic ca cele pe care ele însele le eliberează și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru aceste state membre în anexa VI punctul 6, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2) și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora.			

Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului. În ceea ce privește calificările de medic veterinar eliberate de fosta Uniune Sovietică sau a căror formare a început, pentru Estonia, înainte de 20 august 1991, atestarea menționată în paragraful anterior trebuie să fie însoțită de un certificat, eliberat de autoritățile estoniene, care să declare că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor șapte ani anteriori eliberării certificatului. ▼A1			
(5) Fără a aduce atingere articolului 43b, fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de formare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Iugoslavie sau a căror formare a început: (a) pentru Slovenia, înainte de 25 iunie 1991; și (b) pentru Croația, înainte de 8 octombrie 1991, atunci când autoritățile statelor membre menționate anterior atestă că respectivele calificări au, pe teritoriul lor, același efect pe plan juridic ca cele pe care ele însele le eliberează și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru aceste state membre în anexa VI punctul 6, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2) și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora. Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului. ▼B	art. 170, Codul Urbanismului și Construcțiilor nr. 434/2023 (link) (1) Deține titlul de arhitect sau de inginer în construcții, conform specializărilor prevăzute la art. 168, persoana care este titulară a diplomei de studii superioare integrate (licență și master) – în cazul profesiei de arhitect, ori, respectiv, a diplomei de studii superioare de licență – în cazul profesiei de inginer în construcții, sau persoana care este titulară a unui act echivalent de studii obținut în străinătate, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor, și care a fost atestată în conformitate cu regulamentul cu privire la atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activități în construcții, aprobat de către Guvern; Art. 9 din Legea nr. 1350/2000 cu privire la activitatea arhitecturală: Persoanele fizice și juridice străine, precum și apatrizii, la exercitarea activității arhitecturale, se bucură de aceleași drepturi și au aceleași responsabilități ca și persoanele fizice și juridice din Republica Moldova. https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=108360&lang=r o; Art.9 din proiectul de Lege pentru modificarea Legii nr. 1350 cu privire la activitatea arhitecturală aprobat prin HG nr.835/2023 și înregistrat pentru aprobare în Parlament cu nr. 387: Exercițarea activității arhitecturale de către persoane străine, apatrizi și recunoașterea calificărilor:	compatibil	

	1) Persoanele fizice și juridice străine, precum și apatrizii, la exercitarea activității arhitecturale, se bucură de aceleași drepturi și au aceleași responsabilități ca și persoanele fizice și juridice din Republica Moldova. 2) Recunoașterea calificărilor obținute în străinătate în domeniul arhitecturii se face pe baza de reciprocitate, în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale în domeniu. 3) Se recunosc ca specialiști atestați în domeniul arhitecturii, specialiștii cetățeni ai altor state, care dețin certificate eliberate de instituțiile abilitate naționale ale țărilor membre ale Uniunii Europene, cu excepția cazurilor când legislația Republicii Moldova stabilește alte condiții specifice obligatorii. 4) Pentru recunoașterea certificatelor și dreptului de a exercita activitățile în domeniul arhitecturii, persoanele prezintă comisiei de atestare al organul central de specialitate al administrației publice în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor certificatele traduse în limba de stat și autentificate notarial pentru înregistrare. În cazul când legislația Republicii Moldova prevede cerințe suplimentare, candidatul trebuie să demonstreze îndeplinirea cerințelor suplimentare în conformitate cu procedura comisiei de atestare stabilite de un regulament aprobat de Guvern.”. urmează să fie adoptat.https://www.parlament.md/ProcesulLegislativ/Proiectedea ctenormative/tabid/61/LegislativId/6717/language/ro-RO/Default.aspx;		
(6) Fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca medic, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moașă și farmacist nu corespund denumirilor prevăzute pentru respectivele state membre în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2, titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile sau organismele competente. Certificatul menționat la primul paragraf atestă că respectivele titluri de calificare confirmă o formare în temeiul articolelor 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 și 44 și sunt asimilate de statul membru care le-a			

eliberat celor a căror denumire este prevăzută în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2. ▼M1			
Articolul 23a. Împrejurări excepționale		Prevederi UE netranspuse	
(1) Prin derogare de la prezenta directivă, Bulgaria poate autoriza persoanele care dețin calificarea de „фелдшер” (felcer) acordată în Bulgaria înainte de 31 decembrie 1999 și care exercită această profesie în cadrul sistemului de securitate socială național bulgar la 1 ianuarie 2000, să continue să exercite profesia menționată, cu toate că anumite părți ale activității acestora intră în domeniul de aplicare a prezentei directive referitoare la medicii și asistenții medicali generaliști.			
(2) Persoanele care dețin calificarea bulgară de „фелдшер” (felcer) menționată la alineatul (1) nu au dreptul de a obține recunoașterea profesională ca medici sau asistenți medicali generaliști în alte state membre în temeiul prezentei directive. ▼B			
Secțiunea 2. Medicii	Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașe <i>Anexa nr. 1</i> Cerințele minime de formare și criteriile de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistentă medicală generală, Moașe din domeniul general de studii Sănătate Capitolul I. Programe de studii superioare integrate		
Articolul 24. Formarea de bază în medicină	Secțiunea 1. Programul de studii superioare integrate de Medicină	Compatibil	
(1) Admiterea la formarea de bază în medicină presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, în ceea ce privește studiile în cauză, la instituțiile universitare. ▼M9	1. Admiterea la programul de studii superioare integrate Medicină se face în baza diplomei de bacalaureat, a diplomei de studii profesionale sau a unui act echivalent de studii, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor, pe bază de concurs, conform criteriilor	Compatibil	

	stabilite de Ministerul Educației și Cercetării, prin coordonare cu Ministerul Sănătății.		
(2) Formarea medicală de bază cuprinde un total de cel puțin cinci ani de studii, care se poate exprima în plus prin echivalentul în credite ECTS, și constă în cel puțin 5 500 de ore de formare teoretică și practică asigurate de o universitate sau sub supravegherea unei universități. În ceea ce privește profesioniștii care și-au început studiile înainte de 1 ianuarie 1972, formarea menționată la primul paragraf poate include o formare practică la nivel universitar de șase luni, efectuată pe bază de program integral sub supravegherea autorităților competente. ▼B	2. Programul de studii superioare integrate de <i>Medicină</i> care reprezintă formarea medicală de bază cuprinde 6 ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, respectiv 360 de credite de studii transferabile și constă în cel puțin 5.500 de ore de formare teoretică și practică.	Compatibil	
(3) Formarea de bază în medicină oferă garanția că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe: (a) cunoștințele corespunzătoare despre științele pe care se bazează medicina și o bună înțelegere a metodelor științifice, inclusiv a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, evaluarea datelor stabilite științific și analiza lor; (b) cunoștințele corespunzătoare despre structura, funcțiile și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și relațiile dintre starea de sănătate și mediul social și fizic al ființei umane; (c) cunoștințele corespunzătoare despre disciplinele și practicile clinice care i-a oferit o imagine coerentă a afecțiunilor mintale și fizice, a medicinei din perspectiva profilaxiei, diagnosticului, terapiei și reproducerii umane; (d) experiență clinică utilă în spitale sub supraveghere corespunzătoare.	3. Programul de studii superioare integrate de <i>Medicină</i> conduce la dobândirea următoarelor rezultate ale învățării: 1) cunoștințele corespunzătoare despre științele pe care se bazează medicina și o bună înțelegere a metodelor științifice, inclusiv a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, evaluarea datelor stabilite științific și analiza lor; 2) cunoștințele corespunzătoare despre structura, funcțiile și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și relațiile dintre starea de sănătate și mediul social și fizic al ființei umane; 3) cunoștințele corespunzătoare despre disciplinele și practicile clinice care i-a oferit o imagine coerentă a afecțiunilor mintale și fizice, a medicinei din perspectiva profilaxiei, diagnosticului, terapiei și reproducerii umane; 4) experiență clinică utilă în spitale sub supraveghere corespunzătoare.	Compatibil	
<i>Articolul 25. Formarea medicilor specialiști</i> ▼M9		Prevederi UE netranspuse Compatibil	
(1) Admiterea la formarea de medic specialist este condiționată de absolvirea și validarea unui program de formare de bază în medicină prevăzut la articolul 24 alineatul (2) în decursul căruia persoana formată a dobândit cunoștințele relevante de bază în medicină. ▼B	art. 121, alin. (6) Codul Educației nr. 152/2014 (link) (6) Admiterea la studii de rezidențiat se organizează prin concurs, conform criteriilor stabilite de Ministerul Sănătății, prin coordonare cu Ministerul Educației și Cercetării. Studiile de rezidențiat pentru absolvenții programului de studii „Medicină” se finalizează cu susținerea examenului de absolvire și eliberarea diplomei de medic specialist, care conferă dreptul de a desfășura activitate practică independentă conform specialității și de a urma studiile de secundariat clinic.		

(2) Formarea specializată în medicină cuprinde instruirea teoretică și practică, efectuată într-o universitate, într-un spital universitar sau, după caz, o instituție de sănătate desemnată în acest scop de către autoritățile sau organismele competente. Statele membre se asigură ca perioadele minime de formare specializată în medicină menționate în anexa V punctul 5.1.3 să nu fie mai scurte decât perioadele prevăzute la același punct. Formarea se realizează sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Ea implică participarea personală a medicului specialist candidat la activitatea sau la responsabilitățile serviciilor în cauză.	art. 121, alin. (5) Codul Educației nr. 152/2014 (link) Rezidențiatul reprezintă formarea profesională postuniversitară, care se organizează cu durată de 2–6 ani de către Ministerul Sănătății și are ca obiectiv formarea medicilor, a farmaciștilor și a stomatologilor pe specialități. HG nr. 875/2022 (link). alin. 1. Prezentul Regulament stabilește principiile de organizare și realizare a concursului de admitere la studiile de rezidențiat, modul de organizare și realizare a rezidențiatului în Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” și în instituțiile medico-sanitare/întreprinderile medicale farmaceutice/stomatologice în cadrul cărora își desfășoară activitatea clinicile universitare, precum și modul de distribuție a rezidenților pe specialități și plasarea/ repartizarea în câmpul muncii a medicilor și farmaciștilor. Ordinul MS nr. 175/2015 (link). Nomenclatorul specialităților pentru pregătirea postuniversitar prin studii de rezidențiat Ordinul MS nr. 1094/2024 Cu privire la durata studiilor postuniversitare de rezidențiat	compatibil	
(3) Formarea se realizează pe bază de program integral, pe posturi specializate, recunoscute de autoritățile competente. Formarea implică participarea la toate activitățile medicale ale departamentului în care se realizează formarea, inclusiv la serviciul de gardă, astfel încât specialistul în formare să consacre acestei instruiți practice și teoretice toată activitatea sa profesională, pe toată durata săptămânii de lucru și în decursul întregului an, după metodele stabilite de autoritățile competente. În consecință, aceste posturi fac obiectul unei remunerări adecvate. ▼M9	HG nr. 875/2022 (link). alin. 4. Instruire în rezidențiat – activități teoretice și practice de acordare a asistenței medicale/ farmaceutice/ stomatologice, ghidate de coordonatorul de rezidențiat sau de medicul/ farmacistul/ stomatologul tutelă/ îndrumătorul specialist desemnat, în cadrul instituțiilor medico-sanitare/întreprinderilor medicale farmaceutice/ stomatologice din Republica Moldova, cu statut de clinică de rezidențiat, în care sunt angajați în funcție de medic/ farmacist rezident;		
(3a) Statele membre pot dispune în legislațiile lor naționale excepții parțiale de la părți ale cursurilor de formare în medicina specializată enumerate la punctul 5.1.3 din anexa V, care să se aplice de la caz la caz, dacă acea parte a formării a fost deja urmată în timpul unui alt curs de formare de specialitate enumerat la punctul 5.1.3 din anexa V, pentru care profesionistul să fi obținut deja calificarea profesională într-un stat membru. Statele membre se asigură că excepția acordată			

nu depășește o jumătate din durata minimă a cursurilor de formare în medicina specializată respectivă. Fiecare stat membru notifică Comisia și celelalte state membre privind legislația lor națională în cauză pentru astfel de excepții parțiale. ▼B			
(4) Statele membre condiționează eliberarea unei calificări de medic specialist de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.1.1. ▼M9			
(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește adaptarea perioadelor minime de formare menționate la punctul 5.1.3 din anexa V la progresul științific și tehnic. ▼B			
Articolul 26. Denumirea formărilor medicale specializate		Prevederi UE netranspuse	
Titlurile de calificare ca medic specialist prevăzute la articolul 21 sunt cele care, eliberate de autoritățile sau organismele competente prevăzute la anexa V punctul 5.1.2, corespund, în ceea ce privește formarea specializată în cauză, denumirilor în vigoare în diferite state membre, prevăzute în anexa V punctul 5.1.3. ▼M9 Pentru a ține seama în mod adecvat de modificările legislației naționale, și în vederea actualizării prezentei directive, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește includerea la punctul 5.1.3 din anexa V de noi specialități medicale comune pentru cel puțin două cincimi dintre statele membre. ▼B			
Articolul 27. Drepturi dobândite specifice medicilor specialiști		Prevederi UE netranspuse	
(1) Un stat membru gazdă poate solicita medicilor specialiști a căror formare specializată în medicină pe bază de program integral era reglementată de acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare la 20 iunie 1975 și care și-au început formarea de specialist până la 31 decembrie 1983 ca titlurile lor de calificare să fie însoțite de un certificat care să ateste că s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.			

(2) Fiecare stat membru recunoaște titlul de calificare ca medic specialist eliberat în Spania pentru medicii care au absolvit o formare specializată înainte de 1 ianuarie 1995, chiar dacă nu îndeplinește cerințele minime de formare prevăzute la articolul 25, în măsura în care respectivul titlu de calificare este însoțit de un certificat eliberat de autoritățile spaniole competente și atestă că persoana în cauză a promovat proba de competență profesională specifică organizată în cadrul măsurilor excepționale de recunoaștere prevăzute în Decretul Regal 1497/99 pentru a verifica dacă persoana în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al medicilor care posedă titlurile de calificare ca medic specialist definite, pentru Spania, în anexa V punctele 5.1.2 și 5.1.3. ▼M9			
(2a) Statele membre recunosc calificările de medic specialist obținute în Italia și enumerate la punctele 5.1.2 și 5.1.3 din anexa V medicilor care și-au început formarea de specialist după 31 decembrie 1983 și înainte de 1 ianuarie 1991, chiar dacă formarea respectivă nu îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 25, cu condiția ca respectivele calificări să fie însoțite de un certificat emis de autoritățile italiene competente care să ateste că medicul în cauză a exercitat efectiv și legal în Italia activitățile de medic specialist, în același domeniu de specialitate, timp de cel puțin șapte ani consecutivi în cei zece ani care preced emiterea certificatului. ▼B			
(3) Fiecare stat membru care a abrogat actele cu putere de lege și actele administrative privind eliberarea titlurilor de calificare ca medic specialist prevăzute în anexa V punctele 5.1.2 și 5.1.3 și care a luat măsuri privind drepturile dobândite în favoarea resortisanților săi le recunoaște resortisanților celorlalte state membre dreptul de a beneficia de aceleași măsuri, în cazul în care respectivele titluri de calificare au fost eliberate înainte de data de la care statul membru gazdă a încetat să mai elibereze titluri de calificare pentru specializarea în cauză. Datele de abrogare a acestor dispoziții sunt prevăzute în anexa V punctul 5.1.3.			
Articolul 28. Formare specifică în medicină generală ▼M9		Prevederi UE netranspuse	
(1) Admiterea la formarea specifică în medicină generală este condiționată de absolvirea și validarea unui program de formare de bază în medicină prevăzut la articolul 24 alineatul (2), în decursul			

căruia persoana formată a dobândit cunoștințele relevante de bază în medicină. VB			
(2) Formarea specifică în medicină generală care conduce la obținerea titlurilor de calificare eliberate înainte de 1 ianuarie 2006 are o durată de cel puțin doi ani, pe bază de program integral. În ceea ce privește titlurile de calificare eliberate după această dată, formarea specifică are o durată de cel puțin trei ani, pe bază de program integral. Atunci când ciclul de formare menționat la articolul 24 cuprinde instruire practică asigurată de un spital autorizat care dispune de echipamente și servicii adecvate pentru medicina generală sau în cadrul unui cabinet de medicină generală autorizat sau al unui centru autorizat în care medicii acordă asistență medicală primară, durata acestei instruiți practice poate fi inclusă, în limita unui an, în durata prevăzută la primul paragraf pentru titlurile de calificare eliberate de la 1 ianuarie 2006. Opțiunea prevăzută la paragraful al doilea este valabilă numai pentru statele membre în care durata formării specifice în medicină generală era de doi ani la 1 ianuarie 2001.			
(3) Formarea specifică în medicină generală se realizează pe bază de program integral, sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Instruirea este mai mult practică decât teoretică. Instruirea practică se asigură, pe de o parte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, într-un spital autorizat, care dispune de echipamente și servicii adecvate și, pe de altă parte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, în cadrul unui cabinet de medicină generală autorizat sau în cadrul unui centru autorizat în care medicii acordă asistență medicală primară. Instruirea practică se desfășoară în strânsă legătură cu alte instituții sau structuri sanitare care se ocupă de medicina generală. Cu toate acestea, fără a se aduce atingere perioadelor minime menționate la paragraful al doilea, instruirea practică poate fi asigurată pe o perioadă maximă de șase luni în alte instituții sau structuri sanitare autorizate care se ocupă de medicina generală. Formarea implică participarea personală a candidatului la activitatea profesională și la responsabilitățile persoanelor cu care lucrează.			
(4) Statele membre condiționează eliberarea unei titlu de calificare specifică în medicină generală de posesia unuia dintre			

titlurile de calificare ca medic cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.1.1.			
(5) Statele membre pot elibera titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.1.4 unui medic care nu a absolvit formarea prevăzută la prezentul articol, dar care a urmat o altă formare suplimentară atestată printr-un titlu de calificare eliberat de autoritățile competente ale unui stat membru. Cu toate acestea, pot elibera un titlu de calificare numai în cazul în care acesta atestă cunoștințe de un nivel echivalent, din punct de vedere calitativ, nivelului de cunoștințe care rezultă ca urmare a formării prevăzute la prezentul articol. Statele membre stabilesc, în special, în ce măsură formarea suplimentară deja urmată de către solicitant, precum și experiența sa profesională pot fi luate în considerare pentru a înlocui formarea prevăzută la prezentul articol. Statele membre pot elibera titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4 numai în cazul în care solicitantul a dobândit o experiență în medicină generală de cel puțin șase luni în cadrul unui cabinet de medicină generală sau al unui centru în care medicii acordă asistență medicală primară menționată la alineatul (3).			
Articolul 29. Exercițarea activităților profesionale de medic generalist		Prevederi UE netranspuse	
Fiecare stat membru condiționează exercitarea activităților de medic generalist, sub rezerva dispozițiilor privind drepturile dobândite, în cadrul regimului său național de securitate socială, de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4. Statele membre pot excepta de la aplicarea acestei condiții persoanele care sunt în curs de formare specifică în medicină generală.			
Articolul 30. Drepturi dobândite specifice medicilor generaliști		Prevederi UE netranspuse	
(1) Fiecare stat membru stabilește drepturile dobândite. Cu toate acestea, trebuie să aibă în vedere că dreptul de a exercita activitățile de medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială fără titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4 constituie un drept dobândit pentru toți medicii care beneficiază de acest drept la data de referință menționată la punctul respectiv în temeiul dispozițiilor aplicabile profesiei de medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și care sunt stabiliți la data respectivă pe teritoriul său, beneficiind de dispozițiile articolului 21 sau ale articolului 23.			

Autoritățile competente ale fiecărui stat membru eliberează medicilor care sunt titulari de drepturi obținute în temeiul primului paragraf, la cerere, un certificat care atestă dreptul de exercitare a activităților de medic generalist în cadrul propriului regim național de securitate socială, fără titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4.			
(2) Fiecare stat membru recunoaște certificatele prevăzute la alineatul (1) paragraful al doilea, eliberate pentru resortisanții statelor membre de către celelalte state membre și le conferă același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care el însuși le eliberează și care permit exercitarea activităților de medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială.			
Secțiunea 3. Asistent medical generalist		Compatibil	
Articolul 31. Formarea de asistent medical generalist ▼M9	Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașe Capitolul II. Programe de studii superioare de licență Secțiunea 1. Programul de studii superioare de licență de Asistență medicală generală		
(1) Admiterea la formarea de asistent medical generalist este condiționată de: (a) absolvirea unui ciclu de învățământ general de 12 ani, atestată de o diplomă, un certificat sau un alt titlu eliberat de autoritățile sau organismele competente ale unui stat membru sau de un certificat care atestă promovarea unui examen de nivel echivalent și care permite accesul la universități sau la instituții de învățământ superior de nivel recunoscut ca echivalent; sau (b) absolvirea unui ciclu de învățământ general de cel puțin zece ani, atestată de o diplomă, un certificat sau un alt titlu eliberat de autoritățile sau organismele competente ale unui stat membru sau de un certificat care atestă promovarea unui examen de nivel echivalent și care permite accesul la o școală profesională sau la un program de formare profesională de asistenți. ▼B	13. Admiterea la programul de studii superioare de licență Asistență medicală generală se face în baza diplomei de bacalaureat, a diplomei de studii profesionale sau a unui act echivalent de studii, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor, pe bază de concurs, conform criteriilor stabilite de Ministerul Educației și Cercetării, prin coordonare cu Ministerul Sănătății.		
(2) Formarea de asistent medical generalist se desfășoară pe bază de program integral și include cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.2.1.			

▼M9 Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificările la lista de la punctul 5.2.1 din anexa V în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic. Modificările menționate la al doilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de amendamente respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor educaționale, prevăzute la articolul 165 alineatul (1) din TFUE. ▼B			
(3) ►M9 Formarea de asistent medical generalist constă în total din cel puțin trei ani de studii, care pot fi exprimați în plus prin echivalentul în credite ECTS, și cel puțin 4600 de ore de formare teoretică și clinică, perioada de formare teoretică reprezentând cel puțin o treime, iar cea de formare clinică cel puțin jumătate din perioada minimă de formare. Statele membre pot acorda excepții parțiale profesioniștilor care au urmat o parte din formarea lor prin cursuri de nivel cel puțin echivalent. ◀ Statele membre se asigură ca instituția care asigură formarea asistentului să fie responsabilă cu coordonarea dintre instruirea teoretică și clinică pentru întregul program de studii. ▼M9	14. Programul de studii superioare de licență de Asistență medicală generală cuprinde 4 ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, echivalentul de 240 de credite ECTS, corespunde nivelului de calificare 6 CNC/EQF și constă din cel puțin 4600 ore de formare teoretică și clinică, perioada de formare teoretică reprezentând cel puțin o treime, iar cea de formare clinică cel puțin jumătate din perioada minimă de formare. Formarea teoretică se definește ca fiind partea din formarea de asistent medical generalist prin care asistenții medicali formați dobândesc cunoștințele, aptitudinile și competențele profesionale necesare.		
(4) Educația teoretică se definește ca fiind partea din formarea de asistent medical prin care asistenții medicali formați dobândesc cunoștințele, abilitățile și competențele profesionale necesare în temeiul alineatelor (6) și (7). Această formare este asigurată de personalul didactic calificat în materie de asistență medicală, precum și de alte persoane competente, în cadrul universităților, al instituțiilor de învățământ superior de nivel recunoscut ca echivalent sau în cadrul școlilor profesionale de asistenți medicali sau prin programe de formare profesională pentru asistenți medicali.	15. Formarea teoretică este asigurată de personalul didactic calificat în materie de asistență medicală, precum și de alte persoane competente, în cadrul instituției de învățământ superior.		
5) Formarea clinică se definește ca fiind partea din formarea de asistent medical prin care asistentul medical format învață, în cadrul unei echipe, în contact direct cu un individ sănătos sau bolnav și/sau o colectivitate, să organizeze, să acorde și să evalueze asistența medicală global necesară, pe baza cunoștințelor, abilităților și competențelor dobândite. Asistentul medical format învață nu numai să lucreze în echipă, ci și să coordoneze o echipă și să organizeze	16. Formarea clinică se definește ca fiind partea din formare prin care asistentul medical generalist învață, în cadrul unei echipe, în contact direct cu un individ sănătos sau bolnav și/sau cu o colectivitate, să organizeze, să acorde și să evalueze asistența medicală global necesară, pe baza cunoștințelor, aptitudinilor și competențelor dobândite. Asistentul medical generalist format învață nu numai să lucreze în echipă, ci și să coordoneze o echipă		

asistența medicală globală, inclusiv educația sanitară a indivizilor și a grupurilor mici în cadrul instituțiilor sanitare sau al colectivității. ▼B Această formare are loc în spitale și în alte instituții sanitare, precum și în colectivitate, sub responsabilitatea asistenților profesori și cu cooperarea și asistența altor asistenți calificați. În procesul de formare pot fi integrate și alte persoane calificate. Asistenții candidați participă la activitățile serviciilor în cauză în măsura în care respectivele activități sunt necesare formării lor, permițându-le să își asume responsabilitățile pe care le implică îngrijirile la nivel de asistent. ▼M18	și să organizeze asistența medicală globală, inclusiv educația sanitară a indivizilor și a grupurilor mici în cadrul instituțiilor sanitare sau al colectivității.		
6) Formarea de asistent medical generalist oferă garanția că profesionistul respectiv a dobândit următoarele cunoștințe și competențe: (a) cunoștințe cuprinzătoare despre științele ce stau la baza asistenței medicale generale, inclusiv o înțelegere suficientă a structurii organismului, funcțiilor fiziologice și comportamentului persoanelor sănătoase și bolnave, precum și a relațiilor dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane; (b) cunoștințe despre natura și etica profesiei, precum și despre principiile generale privind sănătatea și asistența medicală; (c) experiență clinică adecvată; această experiență, care ar trebui selectată pentru valoarea sa formatoare, trebuie dobândită sub supravegherea unui personal asistent calificat și în locuri în care numărul personalului calificat și echipamentele sunt adecvate pentru asistența medicală care trebuie acordată pacientului; (d) capacitatea de a participa la formarea practică a personalului medical și experiența de lucru cu acest personal și cu membrii altor profesii din sectorul sănătății; (e) capacitatea de a oferi asistență medicală individualizată și de a responsabiliza pacienții, rudele și alte persoane relevante în ceea ce privește autoîngrijirea și adoptarea unui stil de viață sănătos; (f) capacitatea de a dezvolta o abordare eficientă în materie de leadership și competențe decizionale; (g) cunoașterea inovațiilor tehnice legate de asistența medicală și de metodele de asistență medicală. ▼M9	17. Programul de studii superioare de licență de Asistență medicală generală conduce la dobândirea următoarelor rezultate ale învățării: 1) cunoștințe cuprinzătoare despre științele ce stau la baza asistenței medicale generale, inclusiv o înțelegere suficientă a structurii organismului, funcțiilor fiziologice și comportamentului persoanelor sănătoase și bolnave, precum și a relațiilor dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane; 2) cunoștințe despre natura și etica profesiei, precum și despre principiile generale privind sănătatea și asistența medicală; 3) experiență clinică adecvată; această experiență, care ar trebui selectată pentru valoarea sa formatoare, trebuie dobândită sub supravegherea unui personal asistent calificat și în locuri în care numărul personalului calificat și echipamentele sunt adecvate pentru asistența medicală care trebuie acordată pacientului; 4) capacitatea de a participa la formarea practică a personalului medical și experiența de lucru cu acest personal și cu membrii altor profesii din sectorul sănătății; 5) capacitatea de a oferi asistență medicală individualizată și de a responsabiliza pacienții, rudele și alte persoane relevante în ceea ce privește autoîngrijirea și adoptarea unui stil de viață sănătos; 6) capacitatea de a dezvolta o abordare eficientă în materie de leadership și competențe decizionale; 7) cunoașterea inovațiilor tehnice legate de asistența medicală și de metodele de asistență medicală.		

7) Titlurile de calificare de asistent medical generalist demonstrează că profesionistul în cauză este capabil să aplice cel puțin următoarele competențe de bază, indiferent dacă formarea s-a desfășurat în cadrul universităților, al instituțiilor de învățământ superior de nivel recunoscut ca echivalent sau al școlilor profesionale sau printr-un program de formare profesională pentru asistenți medicali: (a) competența de a diagnostica în mod independent asistența medicală necesară, pe baza cunoștințelor teoretice și clinice existente, și de a planifica, organiza și pune în aplicare asistența medicală în tratarea pacienților, pe baza cunoștințelor și competențelor dobândite în conformitate cu alineatul (6) literele (a), (b) și (c), în vederea îmbunătățirii practicii profesionale; (b) competența de a colabora în mod eficient cu alți actori din sectorul sanitar, inclusiv prin participarea la formarea practică a personalului sanitar, pe baza cunoștințelor și competențelor dobândite în conformitate cu alineatul (6) literele (d) și (e); (c) competența de a oferi persoanelor, familiilor și grupurilor de persoane informații care să le permită să aibă un stil de viață sănătos și să se autoîngrijească, pe baza cunoștințelor și competențelor dobândite în conformitate cu alineatul (6) literele (a) și (b); (d) competența de iniția în mod independent măsuri imediate pentru menținerea în viață și de a aplica măsuri în situații de criză sau de catastrofă; (e) competența de a oferi în mod independent consiliere, indicații și sprijin persoanelor care necesită îngrijire și persoanelor apropiate; (f) competența de a asigura în mod independent calitatea îngrijirii medicale și evaluarea acesteia; (g) competența de a asigura o comunicare profesională exhaustivă și de a coopera cu membrii altor profesii din domeniul sănătății; (h) competența de a analiza calitatea asistenței acordate pentru a-și îmbunătăți practica profesională de asistent medical generalist. VB	18. Titlul de calificare de Asistență medicală generală Asistent medical generalist licențiat atestă că acesta este capabil să aplice cel puțin următoarele competențe de bază: 1) competența de a diagnostica în mod independent asistența medicală necesară, pe baza cunoștințelor teoretice și clinice existente, și de a planifica, organiza și pune în aplicare asistența medicală în tratarea pacienților, pe baza cunoștințelor și competențelor dobândite în conformitate cu alineatul (6) literele (a), (b) și (c), în vederea îmbunătățirii practicii profesionale; 2) competența de a colabora în mod eficient cu alți actori din sectorul sanitar, inclusiv prin participarea la formarea practică a personalului sanitar, pe baza cunoștințelor și competențelor dobândite în conformitate cu alineatul (6) literele (d) și (e); 3) competența de a oferi persoanelor, familiilor și grupurilor de persoane informații care să le permită să aibă un stil de viață sănătos și să se autoîngrijească, pe baza cunoștințelor și competențelor dobândite în conformitate cu alineatul (6) literele (a) și (b); 4) competența de iniția în mod independent măsuri imediate pentru menținerea în viață și de a aplica măsuri în situații de criză sau de catastrofă; 5) competența de a oferi în mod independent consiliere, indicații și sprijin persoanelor care necesită îngrijire și persoanelor apropiate; 6) competența de a asigura în mod independent calitatea îngrijirii medicale și evaluarea acesteia; 7) competența de a asigura o comunicare profesională exhaustivă și de a coopera cu membrii altor profesii din domeniul sănătății; 8) competența de a analiza calitatea asistenței acordate pentru a-și îmbunătăți practica profesională de asistent medical generalist.		
Articolul 32. Exercițarea activităților profesionale de asistent medical generalist		Prevederi UE netranspuse	
În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de asistent medical generalist sunt activitățile exercitate cu titlurile profesionale prevăzute în anexa V punctul 5.2.2.			

Articolul 33. Drepturi dobândite specifice asistenților medicali generaliști		Prevederi UE netranspuse	
(1) Atunci când normele generale privind drepturile dobândite se aplică asistenților medicali generaliști, activitățile prevăzute la articolul 23 trebuie să cuprindă deplina responsabilitate pentru programarea, organizarea și acordarea asistenței medicale pacientului. ▼ M9 ————— ▼ M9			
(3) Statele membre recunosc titlurile de calificare de asistent medical care: (a) au fost eliberate în Polonia pentru asistenții medicali care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime de formare prevăzute la articolul 31; și (b) sunt atestate de o diplomă de „licență” obținută pe baza unui program special de revalorizare descris: (i) la articolul 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a Legii privind profesiile de asistent medical și de moașă și privind alte acte juridice (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004, nr. 92, poz. 885 și din 2007, nr. 176, poz. 1237) și în Regulamentul Ministrului Sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate ale învățământului pentru asistenți medicali și moașe, titulari ai unui certificat de învățământ secundar (examen final - matura) și sunt absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor școli profesionale sanitare care formează asistenți medicali și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004 nr. 110, poz. 1170, și din 2010 nr. 65 poz. 420); sau (ii) la articolul 52.3 punctul 2 din Legea din 15 iulie 2011 privind profesiile de asistent medical și de moașă (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2011 nr. 174, poz. 1039) și în Regulamentul Ministrului Sănătății din 14 iunie 2012 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile de învățământ superior asigurate pentru asistenți medicali și moașe titulari ai unui certificat de învățământ secundar (examen final – matura) și absolvenți ai unei școli sanitare de nivel secundar sau post-secundar care formează asistenți medicali și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2012, poz. 770), cu scopul de a verifica dacă asistentul medical în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al asistenților			

medicali titulari ai calificărilor enumerate pentru Polonia la punctul 5.5.2 din anexa V. ▼M16			
Articolul 33a. Drepturi dobândite specifice asistenților medicali generaliști formați în România		Prevederi UE netranspuse	
(1) În ceea ce privește calificarea românească de asistent medical generalist, se aplică numai dispozițiile în materie de drepturi dobândite prevăzute la alineatul (2).			
(2) În cazul resortisanților statelor membre care au fost formați ca asistenți medicali generaliști în România și a căror formare nu îndeplinește cerințele minime de formare stabilite la articolul 31, statele membre recunosc drept suficiente: (a) oricare dintre următoarele titluri de calificare ca asistent medical generalist, cu condiția ca titlurile respective să fie însoțite de un certificat care să ateste că respectivii resortisanți ai unui stat membru au exercitat efectiv și legal activitățile de asistent medical generalist în România, inclusiv asumând responsabilitate deplină pentru planificarea, organizarea și acordarea de asistență medicală pacienților, pentru o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul celor cinci ani care preced data eliberării certificatului: (i) Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist, cu studii postliceale absolvite în cadrul unei școli postliceale, atestând o formare începută înainte de 1 ianuarie 2007; (ii) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist, cu studii universitare de scurtă durată, atestând o formare începută înainte de 1 octombrie 2003; sau (iii) Diplomă de licență de asistent medical generalist, cu studii universitare de lungă durată, atestând o formare începută înainte de 1 octombrie 2003; (b) oricare dintre titlurile de calificare enumerate la litera (a) punctele (ii) și (iii), cu condiția ca titlurile respective să fie însoțite de următorul titlu de calificare obținut în baza unui program special de revalorizare: Diplomă de licență, menționată la articolul 3 alineatul (2) din Ordinul comun al ministrului educației naționale și al ministrului sănătății nr. 4317/943/2014 din 11 august 2014 privind aprobarea programului special de revalorizare a formării inițiale de asistent medical generalist, dobândită anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru absolvenții învățământului postliceal și ai învățământului			

superior (Monitorul Oficial al României nr. 624 din 26 august 2014), însoțită de un supliment la diplomă care atestă că studentul a finalizat programul special de revalorizare; sau (c) oricare dintre titlurile de calificare de nivel postliceal enumerate la articolul 4 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 5114/2014 privind aprobarea Metodologiei de organizare, desfășurare și finalizare a programului special de revalorizare a formării inițiale de asistent medical generalist, dobândită anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru absolvenții învățământului postliceal sanitar (Monitorul Oficial al României nr. 5 din 6 ianuarie 2015), cu condiția ca aceste titluri să fie însoțite de următorul titlu de calificare obținut în baza unui program special de revalorizare: Certificat de revalorizare a competențelor profesionale, menționat la articolul 3 alineatul (1) și în anexa 3 la Ordinul comun al ministrului educației naționale și al ministrului sănătății nr. 4317/943/2014 și la articolul 16 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 5114/2014. ▼M16			
Articolul 33b. Valabilitatea drepturilor dobândite înainte de 3 martie 2024		Prevederi UE netranspuse	
Statele membre gazdă garantează valabilitatea recunoașterii calificării românești de asistent medical generalist acordate în temeiul articolelor 10-14 din prezenta directivă înainte de 3 martie 2024 în cazul resortisanților statelor membre care au fost formați ca asistenți medicali generaliști în România și care nu au îndeplinit cerințele prevăzute la: (a) articolul 33a din prezenta directivă, în versiunea în vigoare la 1 ianuarie 2007; sau (b) articolul 33a din prezenta directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. ▼B			
Articolul 34. Formare de bază de medic dentist	<i>Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașe</i>	Compatibil	Codul educației, art. 121, alin. (4) – stabilește baza admiterii la studii superioare de licență și integrate în domeniul Sănătate.

	Capitolul I Programe de studii superioare integrate Secțiunea 2. Programul de studii superioare integrate de Stomatologie		
(1) Admiterea la formarea de bază de medic dentist presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, la universități sau la instituții de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru. ▼M9	4. Admiterea la programul de studii superioare integrate de Stomatologie se face în baza diplomei de bacalaureat, a diplomei de studii profesionale sau a unui act echivalent de studii, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor, pe bază de concurs, conform criteriilor stabilite de Ministerul Educației și Cercetării, prin coordonare cu Ministerul Sănătății.		
(2) Formarea de bază de medic dentist constă în total din cel puțin cinci ani de studii, care pot fi exprimați în plus prin echivalentul de credite ECTS, și cuprinde cel puțin 5000 de ore de formare teoretică și practică, care cuprinde cel puțin programa descrisă la punctul 5.3.1 din anexa V și este efectuată într-o universitate, într-o instituție de învățământ superior care asigură formare la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificările la lista de la punctul 5.3.1 de la anexa V în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic. Modificările menționate la al doilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de amendamente respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor educaționale, conform articolului 165 alineatul (1) din TFUE. ▼M18	5. Programul de studii superioare integrate de <i>Stomatologie</i> care reprezintă formarea de bază cuprinde 5 ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, respectiv 300 de credite de studii transferabile și constă în cel puțin 5.000 de ore de formare teoretică și practică.		
(3) Formarea de bază de medic dentist garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe: (a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează stomatologia, precum și o bună înțelegere a metodelor științifice, în special a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, de evaluare a faptelor stabilite științific și de analiză a datelor; (b) cunoștințe corespunzătoare despre constituția, fiziologia și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și influența pe care o au mediul natural și mediul social asupra stării de sănătate a ființei umane, în măsura în care aceste elemente se raportează la stomatologie;	6. Programul de studii superioare integrate de <i>Stomatologie</i> conduce la dobândirea următoarelor rezultate ale învățării: 1) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează stomatologia, precum și o bună înțelegere a metodelor științifice, în special a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, de evaluare a faptelor stabilite științific și de analiză a datelor; 2) cunoștințe corespunzătoare despre constituția, fiziologia și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și influența pe care o au mediul natural și mediul social asupra		

(c) cunoștințe corespunzătoare despre structura și funcția dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, atât sănătoase, cât și bolnave, precum și raportul lor cu starea de sănătate generală și bunăstarea fizică și socială a pacientului; (d) cunoștințe corespunzătoare despre disciplinele și metodele clinice care îi oferă medicului dentist o imagine coerentă asupra anomaliilor, leziunilor și bolilor dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, precum și despre odontologie din perspectiva profilaxiei, diagnosticului și terapiei; (e) o experiență clinică adecvată sub supraveghere corespunzătoare; (f) cunoștințe corespunzătoare de stomatologie digitală și o bună înțelegere a utilizării și a aplicării sale în condiții de siguranță în practică. Formarea de bază de medic dentist conferă competențele necesare pentru toate activitățile de prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe. ▼B	stării de sănătate a ființei umane, în măsura în care aceste elemente se raportează la stomatologie; 3) cunoștințe corespunzătoare despre structura și funcția dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, atât sănătoase, cât și bolnave, precum și raportul lor cu starea de sănătate generală și bunăstarea fizică și socială a pacientului; 4) cunoștințe corespunzătoare despre disciplinele și metodele clinice care îi oferă medicului dentist o imagine coerentă asupra anomaliilor, leziunilor și bolilor dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, precum și despre odontologie din perspectiva profilaxiei, diagnosticului și terapiei; 5) o experiență clinică adecvată sub supraveghere corespunzătoare; 6) cunoștințe corespunzătoare de stomatologie digitală și o bună înțelegere a utilizării și a aplicării sale în condiții de siguranță în practică. 7. Formarea de bază le conferă competențele necesare pentru toate activitățile de prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe.		
Articolul 35. Formarea de medic dentist specialist ▼M9		Prevederi netranspuse	UE
(1) Admiterea la formarea de dentist specialist este condiționată de absolvirea și validarea formării de bază în medicină dentară menționate la articolul 34 sau deținerea documentelor menționate la articolele 23 și 37. ▼B			
(2) Formarea de medic dentist specialist cuprinde instruire teoretică și practică într-un centru universitar, într-un centru de îngrijiri, de educație și de cercetare sau, după caz, într-o instituție de sănătate autorizată în acest scop de către autoritățile sau organismele competente. ▼M9 Formarea de medic dentist specialist pe bază de program integral are o durată de cel puțin trei ani și se realizează sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Formarea implică participarea personală a medicului dentist, care este format pentru a deveni specialist, la activitatea și responsabilitățile instituției în cauză. ▼M9 ————— ▼B			

(3) Statele membre condiționează eliberarea unui titlu de calificare ca medic dentist specialist de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic dentist cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.3.2. ▼M9			
(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește adaptarea perioadelor minime de formare menționate la alineatul (2) la progresul științific și tehnic.			
(5) Pentru a ține seama în mod adecvat de modificările legislației naționale, și în vederea actualizării prezentei directive, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește includerea la punctul 5.3.3 din anexa V de noi specialități de medicină dentară comune pentru cel puțin două cincimi dintre statele membre. ▼B			
Articolul 36. Exercițarea activităților profesionale de medic dentist		Prevederi UE netranspuse	
(1) În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de medic dentist sunt cele definite la alineatul (3) și exercitate cu titlurile profesionale încorporate în anexa V punctul 5.3.2.			
(2) Profesia de medic dentist are la bază formarea de medic dentist prevăzută la articolul 34 și constituie o profesie specifică și distinctă de cea de medic, specializat sau nu. Exercițarea activităților profesionale de medic dentist presupune posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.3.2. Cei cărora li se aplică articolele 23 sau 37 sunt asimilați titularilor unui astfel de titlu de calificare.			
(3) Statele membre se asigură ca medicii dentari să poată avea acces în mod general la activitățile de prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dinților, guri, maxilarelor și țesuturilor conexe, precum și să poată exercita aceste activități, respectând totodată dispozițiile de reglementare și normele de deontologie care reglementează profesia la datele de referință prevăzute în anexa V punctul 5.3.2.			
Articolul 37. Drepturi obținute specifice medicilor dentiști		Prevederi UE netranspuse	
(1) Fiecare stat membru recunoaște, în scopul exercitării activităților profesionale de medic dentist cu titlurile enumerate în anexa V punctul 5.3.2, titlurile de calificare ca medic ►M1 emise în			

Italia, Spania, Austria, Republica Cehă, Slovacia și România ◀ pentru persoanele care și-au început formarea de medic până la data de referință prevăzută în respectiva anexă pentru statul membru în cauză, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente ale respectivului stat. Certificatul trebuie să ateste respectarea următoarelor două condiții: (a) că persoanele în cauză s-au consacrat, în respectivul stat membru, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, activităților prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului; (b) că persoanele în cauză sunt autorizate să exercite respectivele activități în aceleași condiții ca și titularii titlului de calificare prevăzut pentru respectivul stat membru în anexa V punctul 5.3.2. Sunt exceptați de la practica profesională de trei ani prevăzută la paragraful al doilea litera (a) persoanele care au absolvit studii de cel puțin trei ani, atestate de autoritățile competente ale statului în cauză ca fiind echivalente cu formarea prevăzută la articolul 34. În ceea ce privește Republica Cehă și Slovacia, titlurile de calificare obținute în fosta Cehoslovacie beneficiază de aceeași recunoaștere ca și titlurile de calificare cehe și slovace și în aceleași condiții ca cele indicate în paragrafele anterioare.			
(2) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic eliberate în Italia pentru persoanele care și-au început formarea universitară de medic după 28 ianuarie 1980 și până la 31 decembrie 1984, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile italiene competente. Certificatul trebuie să ateste respectarea următoarelor trei condiții: (a) că persoanele în cauză au promovat proba de aptitudini specifică organizată de autoritățile italiene competente pentru a verifica dacă posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al titularilor unui titlu de calificare prevăzut pentru Italia în anexa V punctul 5.3.2; (b) că s-au consacrat, în Italia, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, activităților prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului; (c) că sunt autorizate să exercite sau exercită, în mod efectiv, legal, cu titlu principal și în aceleași condiții ca și titularii titlului de			

calificare prevăzut pentru Italia în anexa V punctul 5.3.2, activitățile prevăzute la articolul 36. Sunt exceptați de la proba de aptitudini menționată la paragraful al doilea litera (a) persoanele care au absolvit studii de cel puțin trei ani, atestate de autoritățile competente ca fiind echivalente cu formarea prevăzută la articolul 34. Persoanele care și-au început formarea universitară de medic după 31 decembrie 1984 sunt asimilate celor prevăzute anterior, cu condiția ca cei trei ani de studii menționați să fi început înainte de 31 decembrie 1994. ▼M9			
(3) În ceea ce privește titlurile de calificare de medic dentist, statele membre recunosc astfel de titluri în conformitate cu articolul 21 în cazurile în care solicitanții au început formarea lor la 18 ianuarie 2016 sau înainte de această dată.			
(4) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare de medic eliberate în Spania profesioniștilor care și-au început formarea medicală universitară între 1 ianuarie 1986 și 31 decembrie 1997, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile spaniole competente. Certificatul confirmă că sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) profesionistul în cauză a absolvit cel puțin trei ani de studii, certificate de autoritățile competente spaniole ca fiind echivalente cu formarea menționată la articolul 34; (b) profesionistul în cauză a exercitat, în Spania, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, activitățile prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului; (c) profesionistul în cauză este autorizat să exercite sau exercită, în mod efectiv, legal, cu titlu principal și în aceleași condiții ca și titularii titlului de calificare prevăzut pentru Spania în anexa V punctul 5.3.2, activitățile prevăzute la articolul 36. ▼B			
Secțiunea 5. Medic veterinar		Compatibil	
<i>Articolul 38. Formare de medic veterinar</i> ▼M9	<i>Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașe</i>		

	<i>Anexa nr. 3</i> Cerințe minime de formare și criterii de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programul de studii superioare integrate de Medicină veterinară din domeniul general de studii Medicină veterinară		
(1) Formarea de medic veterinar constă în total din cel puțin cinci ani de instruire teoretică și practică pe bază de program integral, care se poate exprima, în plus, prin echivalentul în credite ECTS, efectuată într-o universitate sau într-o instituție de învățământ superior care asigură formare la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități, cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.4.1 Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificarea listei prevăzute la punctul 5.4.1 din anexa V, în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic. Modificările menționate la al doilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de modificări respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor de educație, astfel cum se prevede la articolul 165 alineatul (1) din TFUE. ▼B	2. Programul de studii superioare integrate de Medicină veterinară cuprinde 6 ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, echivalentul de 360 de credite ECTS și constă din 9.000 de ore de formare teoretică și practică.		
(2) Admiterea la formarea de medic veterinar presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, instituțiile universitare sau la instituțiile de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru. ▼M9	1. Admiterea la programul de studii superioare integrate de Medicină veterinară se face în baza diplomei de bacalaureat, a diplomei de studii profesionale sau a unui act echivalent de studii, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor, pe bază de concurs, conform criteriilor stabilite de Ministerul Educației și Cercetării, prin coordonare cu Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare.		
(3) Formarea de medic veterinar garantează că profesionistul în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și aptitudini: (a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează activitățile de medic veterinar și despre dreptul Uniunii referitor la activitățile respective; (b) cunoștințe corespunzătoare despre structura, funcțiile, comportamentul și nevoile psihologice ale animalelor, precum și abilitățile și competențele necesare privind creșterea,	3. Programul de studii superioare integrate de <i>Medicină veterinară</i> conduce la dobândirea următoarelor rezultate ale învățării: 1) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează activitățile de medic veterinar și despre dreptul Uniunii referitor la activitățile respective; 2) cunoștințe corespunzătoare despre structura, funcțiile, comportamentul și nevoile psihologice ale animalelor, precum și abilitățile și competențele necesare privind creșterea,		

alimentația, bunăstarea, reproducerea și igiena acestora în general; (c) abilitățile și competențele clinice, epidemiologice și analitice necesare pentru prevenirea, diagnosticarea și tratamentul bolilor animalelor, inclusiv anestezie, chirurgia aseptică și eutanasiere, considerate individual sau în grup, inclusiv cunoștințe specifice despre bolile transmisibile la oameni; (d) cunoștințe, abilități și competențe de medicină preventivă, inclusiv competențe referitoare la anchete și certificare; (e) cunoștințe corespunzătoare despre igienă și despre tehnologia producerii, fabricării și punerii în circulație a produselor alimentare destinate animalelor sau a celor de origine animală destinate consumului uman, inclusiv abilitățile și competențele necesare pentru a înțelege și a explica bunele practici în acest domeniu; (f) cunoștințele, abilitățile și competențele necesare pentru utilizarea responsabilă și judicioasă a medicamentelor de uz veterinar pentru tratarea animalelor și pentru asigurarea siguranței în lanțul alimentar și a protecției mediului. VB	alimentația, bunăstarea, reproducerea și igiena acestora în general; 3) abilitățile și competențele clinice, epidemiologice și analitice necesare pentru prevenirea, diagnosticarea și tratamentul bolilor animalelor, inclusiv anestezie, chirurgia aseptică și eutanasiere, considerate individual sau în grup, inclusiv cunoștințe specifice despre bolile transmisibile la oameni; 4) cunoștințe, abilități și competențe de medicină preventivă, inclusiv competențe referitoare la anchete și certificare; 5) cunoștințe corespunzătoare despre igienă și despre tehnologia producerii, fabricării și punerii în circulație a produselor alimentare destinate animalelor sau a celor de origine animală destinate consumului uman, inclusiv abilitățile și competențele necesare pentru a înțelege și a explica bunele practici în acest domeniu; 6) cunoștințele, abilitățile și competențele necesare pentru utilizarea responsabilă și judicioasă a medicamentelor de uz veterinar pentru tratarea animalelor și pentru asigurarea siguranței în lanțul alimentar și a protecției mediului.		
Articolul 39. Drepturi dobândite specifice medicilor veterinari		Prevederi UE netranspuse	
Fără a aduce atingere articolului 23 alineatul (4), pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca medic veterinar au fost eliberate de Estonia sau a căror formare a început în acest stat înainte de 1 mai 2004, statele membre recunosc aceste titluri de calificare ca medic veterinar în cazul în care sunt însoțite de un certificat care să ateste că persoanele în cauză au exercitat în mod efectiv și legal, în Estonia, activitățile în cauză, pe o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor șapte ani anteriori eliberării certificatului.			
Secțiunea 6. Moașă	Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterfiare de Moașe Capitolul II Programe de studii superioare de licență	Compatibil	

	Secțiunea 2. Programul de studii superioare de licență de Moașă Moașe		
Articolul 40. Formare de moașă		Compatibil	
(1) Formarea de moașă constă în total în cel puțin una dintre următoarele formări: (a) o formare specifică de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin trei ani de instruire teoretică și practică (tip I), cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.5.1; (b) o formare specifică de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin douăzeci și opt de optsprezece luni (tip II), cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.5.1, care nu a făcut obiectul unei formări echivalente de asistent medical generalist. Statele membre se asigură ca instituția care asigură formarea moașelor să fie responsabilă cu coordonarea dintre instruirea teoretică și clinică pentru întregul program de studii. ▼M9 Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificarea listei prevăzută la punctul 5.5.1 din anexa V, în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic. Modificările menționate la al treilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de modificări respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor de educație, astfel cum este prevăzut la articolul 165 alineatul (1) din TFUE.	21. Programul de studii superioare de licență de Moașă Moașe cuprinde 4 ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, echivalentul de 240 de credite ECTS, corespunde nivelului de calificare 6CNC/EQF și constă din cel puțin 4.600 de ore de formare teoretică și practică, cu cel puțin o treime din durata minimă constând în formare clinică.		
(2) Admiterea la formarea de moașă face obiectul uneia dintre următoarele condiții: (a) absolvirea a cel puțin 12 ani de învățământ general sau deținerea unui certificat care atestă reușita la un examen de nivel echivalent pentru admiterea la o școală de moașe pentru tipul I; (b) deținerea unui titlu de calificare de asistent medical generalist menționat la punctul 5.2.2 din anexa V pentru tipul II.	20. Admiterea la programul de studii superioare de licență de Moașă Moașe se face în baza diplomei de bacalaureat, a diplomei de studii profesionale sau a unui act echivalent de studii, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor, pe bază de concurs, conform criteriilor stabilite de Ministerul Educației și Cercetării, prin coordonare cu Ministerul Sănătății.		
(3) Formarea de moașă garantează că profesionistul în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și aptitudini: (a) cunoștințe amănunțite despre științele pe care se bazează activitățile de moașă, în special moșit, obstetrică și ginecologie;	22. Programul de studii superioare de licență de Moașă Moașe conduce la dobândirea următoarelor rezultate ale învățării: 1) cunoștințe amănunțite despre științele pe care se bazează activitățile de moașă, în special moșit, obstetrică și ginecologie;		

(b) cunoștințe corespunzătoare despre deontologia și legislația relevantă pentru exercitarea profesiei; (c) cunoștințe corespunzătoare de medicină generală (funcții biologice, anatomie și fiziologie) și farmacologie în domeniul obstetricii și al nou-născuților, precum și cunoștințe cu privire la relația dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane și despre comportamentul acestuia; (d) experiență clinică adecvată dobândită în instituțiile aprobate care capacitează moașele să acorde îngrijiri antenatale, să asiste la naștere și să se ocupe de urmările acesteia în instituții aprobate, să acorde supraveghere în faza imediat premergătoare nașterii și la naștere, să acorde îngrijiri postnatale și să efectueze manevre de resuscitare neonatală în așteptarea unui medic, în mod independent și pe propria răspundere, în măsura necesară și în afara situațiilor patologice; (e) o înțelegere corespunzătoare a formării personalului sanitar și experiența colaborării cu respectivul personal. ▼B	2) cunoștințe corespunzătoare despre deontologia și legislația relevantă pentru exercitarea profesiei; 3) cunoștințe corespunzătoare de medicină generală (funcții biologice, anatomie și fiziologie) și farmacologie în domeniul obstetricii și al nou-născuților, precum și cunoștințe cu privire la relația dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane și despre comportamentul acestuia; 4) experiență clinică adecvată dobândită în instituțiile aprobate care capacitează moașele să acorde îngrijiri antenatale, să asiste la naștere și să se ocupe de urmările acesteia în instituții aprobate, să acorde supraveghere în faza imediat premergătoare nașterii și la naștere, să acorde îngrijiri postnatale și să efectueze manevre de resuscitare neonatală în așteptarea unui medic, în mod independent și pe propria răspundere, în măsura necesară și în afara situațiilor patologice; 5) o înțelegere corespunzătoare a formării personalului sanitar și experiența colaborării cu respectivul personal.		
<i>Articolul 41. Modalități de recunoaștere a titlurilor de calificare ca moașă</i> ▼M9	Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașe Capitolul II Programe de studii superioare de licență Secțiunea 3. Programul de studii superioare de licență de Moașă formare specializată pentru deținătorii calificării Asistență medicală generală	Compatibil	
(1) Titlurile de calificare de moașă prevăzute la punctul 5.5.2 din anexa V beneficiază de recunoaștere automată în temeiul articolului 21, în cazul în care îndeplinesc unul dintre următoarele criterii: (a) o formare de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin trei ani, care poate fi exprimată, în plus, prin echivalentul în credite ECTS, care constă din cel puțin 4600 de ore de formare teoretică și practică, cu cel puțin o treime din durata minimă constând în formare clinică; (b) o formare de moașă, pe bază de program integral de cel puțin doi ani, care poate fi exprimată, în plus, prin echivalentul în credite	24. Admiterea la programul de studii superioare de licență de Moașă Moașe ca formare specializată pentru absolvenții programului de studii superioare de licență de Asistență medicală generală, se face în baza diplomei de licență în Sănătate, sau a unui act echivalent de studii, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor, pe bază de concurs, conform criteriilor stabilite de Ministerul Educației și Cercetării, prin coordonare cu Ministerul Sănătății. 25. Programul de studii superioare de licență de Moașă Moașe, pregătire specializată pentru absolvenții programului de studii		

ECTS, care constă din cel puțin 3600 de ore, condiționată de deținerea unui titlu de calificare ca asistent medical generalist menționat la punctul 5.2.2 din anexa V; (c) o formare de moașă pe bază de program integral de cel puțin 18 luni, care poate fi exprimată în plus prin echivalentul în credite ECTS, care constă în cel puțin 3000 de ore, condiționată de deținerea unui titlu de calificare de asistent medical generalist prevăzut la punctul 5.2.2 din anexa V, urmată de o practică profesională de un an pentru care se eliberează un certificat în conformitate cu alineatul (2). <u>VB</u>	superioare de licență de Asistență medicală generală are următoarele alternative de realizare: 1) 2 ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, echivalentul de 120 de credite ECTS, nivelul de calificare 6 CNC/EQF și constă din cel puțin 3.600 de ore de formare teoretică și practică, cu cel puțin o treime din durata minimă constând în formare clinică; 2) 18 luni de studii, forma de învățământ cu frecvență, echivalentul de 90 de credite ECTS și constă din cel puțin 3.000 de ore de formare teoretică și practică, urmată de o practică profesională de un an pentru care se eliberează un certificat în conformitate cu art. 41 alin. (2), Directiva 2005/36/CE. 26. Certificatul menționat la art. 41 alin. (2), Directiva 2005/36/CE se eliberează de către autoritățile competente, care atestă că beneficiarul, după ce a obținut titlul de calificare ca moașă, a exercitat în mod satisfăcător, într-un spital sau într-o instituție de sănătate autorizată în acest sens, toate activitățile de moașă în perioada corespunzătoare. 27. Programul de studii superioare de licență de Moașă, pregătire specializată pentru absolvenții programului de studii superioare de licență de Asistență medicală generală, conduce la dobândirea următoarelor rezultate ale învățării: 1) cunoștințe amănunțite despre științele pe care se bazează activitățile de moașă, în special moșit, obstetrică și ginecologie; 2) cunoștințe corespunzătoare despre deontologia și legislația relevantă pentru exercitarea profesiei; 3) cunoștințe corespunzătoare de medicină generală (funcții biologice, anatomie și fiziologie) și farmacologie în domeniul obstetricii și al nou-născuților, precum și cunoștințe cu privire la relația dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane și despre comportamentul acestuia; 4) experiență clinică adecvată dobândită în instituțiile aprobate care capacitează moașele să acorde îngrijiri antenatale, să asiste la naștere și să se ocupe de urmările acesteia în instituții aprobate, să acorde supraveghere în faza imediat premergătoare nașterii și la naștere, să acorde îngrijiri postnatale și să efectueze manevre de resuscitare neonatală în așteptarea unui medic, în mod independent și pe propria răspundere, în măsura necesară și în afara situațiilor patologice;		
--	---	--	--

	5) o înțelegere corespunzătoare a formării personalului sanitar și experiența colaborării cu acesta.		
	Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașe Anexa nr. 2 Cerințele minime de formare și criteriile de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașă 1. Admiterea la programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașă se face în baza diplomei de bacalaureat sau a unui act echivalent de studii, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor, pe bază de concurs, conform criteriilor stabilite de Ministerul Educației și Cercetării, prin coordonare cu Ministerul Sănătății. 2. Programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașă Obstetrică, cuprinde minim 3,5 ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, echivalentul de 210 credite de studii, corespunde nivelului de calificare 5 CNC/EQF și constă din cel puțin 6.300 de ore de formare teoretică și practică, cu cel puțin o treime din durată minimă constând în formare clinică. 3. Programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașă Obstetrică conduce la dobândirea următoarelor rezultate ale învățării: 1) cunoștințe amănunțite despre științele pe care se bazează activitățile de moașă, în special moșit, obstetrică și ginecologie; 2) cunoștințe corespunzătoare despre deontologia și legislația relevantă pentru exercitarea profesiei; 3) cunoștințe corespunzătoare de medicină generală (funcții biologice, anatomie și fiziologie) și farmacologie în domeniul obstetricii și al nou-născuților, precum și cunoștințe cu privire		

	la relația dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane și despre comportamentul acestuia; 4) experiență clinică adecvată dobândită în instituțiile aprobate care capacitează moașele să acorde îngrijiri antenatale, să asiste la naștere și să se ocupe de urmările acestora în instituții aprobate, să acorde supraveghere în faza imediat premergătoare nașterii și la naștere, să acorde îngrijiri postnatale și să efectueze manevre de resuscitare neonatală în așteptarea unui medic, în mod independent și pe propria răspundere, în măsura necesară și în afara situațiilor patologice; 5) o înțelegere corespunzătoare a formării personalului sanitar și experiența colaborării cu respectivul personal. 4. Programul de studii superioare de licență profesional tehnice postsecundare nontertiare de Moașă Obstetrică cuprinde următoarele două părți: A. Instruirea teoretică și tehnică 1) Materii de bază: a) Noțiuni fundamentale de anatomie și fiziologie; b) Noțiuni fundamentale de patologie; Noțiuni fundamentale de bacteriologie, virusologie și parazitologie; Noțiuni fundamentale de biofizică, biochimie și radiologie; Pediatrică, în special referitor la nou-născuți; Igienă, educație sanitară, medicină preventivă, diagnosticare timpurie; g) Nutriție și dietetică, în special cu privire la femei, nou-născuți și sugari; h) Noțiuni fundamentale de sociologie și probleme de medicină socială; i) Noțiuni fundamentale de farmacologie; j) Psihologie; k) Pedagogie; l) Legislație medicală și socială și organizare medicală; m) Deontologie și legislație profesională; n) Educație sexuală și planificare familială; o) Protecția juridică a mamei și copilului; 2) Materii specifice activităților moașelor: a) Anatomie și fiziologie; b) Embriologie și dezvoltarea fătului; c) Sarcină, naștere și puerperalitate;		
--	--	--	--

	d) Patologie ginecologică și obstetrică; e) Pregătire pentru naștere și maternitate, inclusiv aspectele psihologice; f) Pregătire pentru naștere (inclusiv cunoașterea și folosirea echipamentului tehnic de obstetrică); g) Analgezie, anestezie și resuscitare; h) Fiziologia și patologia nou-născutului; i) Îngrijirea și supravegherea nou-născutului; j) Factori psihologici și sociali; B. Instruirea practică și instruirea clinică: 1) consultarea femeilor însărcinate, inclusiv cel puțin 100 de examinări prenatale; 2) supravegherea și îngrijirea a cel puțin 40 de parturiente; 3) asistarea de către studenți la cel puțin 40 de nașteri; în cazul în care nu se poate ajunge la acest număr ca urmare a lipsei de femei în travaliu, poate fi redus la minim 30, cu condiția ca studentul să participe activ la încă 20 de nașteri; 4) asistarea la nașteri cu prezentare pelviană. În cazul în care acest lucru nu este posibil, ca urmare a numărului insuficient de nașteri cu prezentare pelviană, instruirea se face prin simulare; 5) practicarea epiziotomiei și inițierea în sutură. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice. Practicarea suturii include sutura epiziotomiilor și a rupturilor simple de perineu, care poate fi simulată în cazul în care este absolut necesar; 6) supravegherea și îngrijirea a 40 de femei, care urmează să nască sau care au născut, având sarcini cu risc; 7) supravegherea și îngrijirea, inclusiv examinarea, a cel puțin 100 de parturiente sănătoase și nou-născuți sănătoși; 8) urmărirea și îngrijirea nou-născutului necesitând îngrijiri speciale, inclusiv a celor născuți prematur, a celor născuți după termen, precum și a celor subponderali sau bolnavi; 9) îngrijirea femeilor care prezintă patologii ginecologice și obstetrice; 10) inițierea în îngrijirea medicală și chirurgicală. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice. Instruirea teoretică și tehnică (partea A a programului de studii) se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică (partea B a programului de studii), astfel încât cunoștințele și experiențele		
--	---	--	--

	prevăzute în prezenta anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător. Instruirea clinică (partea B a programului de studii) trebuie efectuată sub forma unor stagii controlate în cadrul spitalelor sau al altor servicii de sănătate autorizate de autoritățile sau organismele competente. În cursul acestei formări, viitoarele moașe participă la activitățile serviciilor în cauză, în măsura în care aceste activități contribuie la formarea lor. Acestea sunt inițiate în responsabilitățile pe care le implică activitățile de moașă. Această instruire se face sub supraveghere corespunzătoare de către personal calificat.		
(2) Certificatul menționat la alineatul (1) se eliberează de către autoritățile competente ale statului membru de origine. El atestă că beneficiarul, după ce a obținut titlul de calificare ca moașă, a exercitat în mod satisfăcător, într-un spital sau într-o instituție de sănătate autorizată în acest sens, toate activitățile de moașă în perioada corespunzătoare.			
Articolul 42. Exercițarea activităților profesionale de moașă		Prevederi UE netranspuse	
(1) Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică activităților de moașă, astfel cum sunt definite de fiecare stat membru, fără a aduce atingere alineatului (2), și sunt exercitate cu titlurile profesionale încorporate în anexa V punctul 5.5.2.			
(2) Statele membre se asigură ca moașele să poată avea cel puțin acces la activitățile menționate în cele ce urmează și să le exercite: (a) asigurarea unei bune informări și consilierea în materie de planificare familială; (b) diagnosticarea sarcinii, apoi supravegherea sarcinii normale, efectuarea examinărilor necesare pentru supravegherea evoluției sarcinii normale; (c) prescrierea sau consilierea privind examinările necesare celei mai timpurii diagnosticări posibile a sarcinilor cu risc; (d) stabilirea unui program de pregătire a viitorilor părinți și consilierea lor în materie de igienă și alimentație, asigurarea pregătirii complete pentru naștere; (e) îngrijirea și asistarea mamei în timpul travaliului și monitorizarea stării fătului <i>in utero</i> prin mijloace clinice și tehnice adecvate;			

(f) coordonarea nașterilor normale, inclusiv, la nevoie, efectuarea de epiziotomii și, în cazuri de urgență, practicarea nașterii în prezentație pelviană; (g) recunoașterea, la mamă sau la copil, a semnelor de anunțare a unor anomalii care necesită intervenția unui medic și, după caz, asistarea acestuia; luarea măsurilor de urgență care se impun în absența medicului, în special extragerea manuală a placentei, urmată eventual de examinarea manuală a uterului; (h) examinarea și îngrijirea nou-născutului; luarea tuturor inițiativelor care se impun în caz de nevoie și practicarea, după caz, a resuscitării imediate; (i) îngrijirea mamei, monitorizarea progreselor mamei în perioada post-natală și acordarea tuturor sfaturilor utile privind creșterea nou-născutului în cele mai bune condiții; (j) practicarea îngrijirilor prescrise de medic; (k) elaborarea rapoartelor scrise necesare.			
Articolul 43. Drepturi dobândite specifice moașelor		Prevederi UE netranspuse	
(1) Fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca moașă îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, dar, în temeiul articolului 41, sunt recunoscute numai în cazul în care sunt însoțite de certificatul de practică profesională menționat la articolul 41 alineatul (2), titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre înainte de data de referință prevăzută în anexa V punctul 5.5.2, însoțite de un certificat care să ateste că respectivii resortisanți s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin doi ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului. ▼M9			
(1a) În ceea ce privește titlurile de calificare de moașă, statele membre recunosc automat calificările respective în cazul în care solicitantul și-a început formarea înainte de 18 ianuarie 2016 și condiția de admitere pentru această formare a fost de zece ani de învățământ general sau un nivel echivalent pentru tipul I sau finalizarea unei formări de asistent medical generalist, atestată prin titlul de calificare menționat la punctul 5.2.2 din anexa V, înainte de a începe o formare de moașă care intră sub incidența tipului II. ▼B			
(2) Dispozițiile alineatului (1) se aplică resortisanților statelor membre ale căror titluri de calificare ca moașă atestă o formare care			

a fost realizată pe teritoriul fostei Republici Democratice Germania și care îndeplinește toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, dar, în temeiul articolului 41, sunt recunoscute numai în cazul în care sunt însoțite de certificatul de practică profesională menționat la articolul 41 alineatul (2), în cazul în care atestă o formare care a început înainte de 3 octombrie 1990. ▼M9 ————— ▼M9			
(4) Statele membre recunosc titlurile de calificare de moașă care: (a) au fost eliberate în Polonia pentru moașele care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, și (b) sunt atestate de o diplomă de „licență” care a fost obținută pe baza unui program special de revalorizare descris: (i) la articolul 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a Legii privind profesiile de asistent medical și de moașă și privind alte acte juridice (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004, nr. 92, poz. 885 și din 2007 nr. 176 poz. 1237) și în Regulamentul Ministrului Sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile asigurate pentru moașe și asistenți medicali titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final – matura) și absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor școli profesionale sanitare care formează asistenți medicali și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004 nr. 110, poz. 1170 și din 2010 nr. 65 poz. 420); sau (ii) la articolul 53.3 punctul 3 din Legea din 15 iulie 2011 privind profesiile de asistent medical și de moașă (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2011 nr. 174, poz. 1039) și în Regulamentul Ministrului Sănătății din 14 iunie 2012 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile de învățământ superior asigurate pentru moașe și asistenți medicali titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final matura) și absolvenți ai unei forme de învățământ secundar sanitar sau post-secundar care formează asistenți medicali și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2012, poz. 770), cu scopul de a verifica dacă moașa în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al moașelor titulare ale calificărilor enumerate pentru Polonia, la punctul 5.5.2 din anexa V. ▼M1			
Articolul 43a			

În ceea ce privește titlurile românești de calificare ca moașă, se aplică doar următoarele dispoziții în materie de drepturi dobândite: În cazul resortisanților din statele membre ale căror titluri oficiale de calificare ca moașă (asistent medical obstetrică-ginecologie) au fost acordate de către România înainte de data aderării și care nu satisfac cerințele minime în materie de formare stabilite la articolul 40, statele membre recunosc titlurile oficiale de calificare menționate ca fiind suficiente pentru îndeplinirea activităților de moașă, în cazul în care sunt însoțite de un certificat care specifică faptul că acei resortisanți ai statelor membre au exercitat în mod efectiv și legal activități de moașă în România, pentru cel puțin cinci ani consecutivi în decursul celor șapte ani care preced emiterea certificatului. ▼A1			
<i>Articolul 43b</i>			
Drepturile dobândite ca moașă nu se aplică următoarelor calificări, obținute în Croația înainte de 1 iulie 2013: <i>viša medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera</i> (asistentă medicală obstetrică-ginecologie), <i>medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera</i> (infirmieră obstetrică-ginecologie), <i>viša medicinska sestra primaljskog smjera</i> (asistentă medicală cu diplomă de moașă), <i>medicinska sestra primaljskog smjera</i> (infirmieră cu diplomă de moașă), <i>ginekološko-opstetrička primalja</i> (moașă obstetrică-ginecologie) și <i>primalja</i> (moașă). ▼B			
Secțiunea 7. Farmacist	Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașe <i>Anexa nr. 1</i> Cerințele minime de formare și criteriile de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistentă medicală generală, Moașe din domeniul general de studii Sănătate Capitolul I. Programe de studii superioare integrate	Compatibil	Codul educației, art. 121, alin. (4) – stabilește baza admiterii la studii superioare de licență și integrate în domeniul Sănătate.
<i>Articolul 44. Formare de farmacist</i>	Capitolul I Programe de studii superioare integrate	Compatibil	

	Secțiunea 3. Programul de studii superioare integrate de Farmacie		
(1) Admiterea la formarea de farmacist presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, la universități sau la instituții de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru. ▼M9	9. Admiterea la programul de studii superioare integrate de Farmacie se face în baza diplomei de bacalaureat, a diplomei de studii profesionale sau a unui act echivalent de studii, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor, pe bază de concurs, conform criteriilor stabilite de Ministerul Educației și Cercetării, prin coordonare cu Ministerul Sănătății.		
(2) Titlurile de calificare de farmacist atestă o formare cu o durată de cel puțin cinci ani, care, în plus, se poate exprima și prin echivalentul în credite ECTS, dintre care cel puțin: (a) patru ani de formare teoretică și practică cu program integral într-o universitate, într-o instituție de învățământ superior la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități; (b) în cursul sau la finalul formării teoretice și practice, șase luni de stagiu într-o farmacie deschisă publicului sau într-un spital, sub supravegherea serviciului farmaceutic al respectivului spital. Ciclul de formare menționat la prezentul alineat include cel puțin programa descrisă în anexa V la punctul 5.6.1 Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificarea listei de la punctul 5.6.1 din anexa V, în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic, inclusiv la evoluția practicii farmacologice. Modificările menționate la al doilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre în legătură cu structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de modificări respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor de educație, astfel cum se prevede la articolul 165 alineatul (1) din TFUE. ▼M18	10. Programul de studii superioare integrate de Farmacie cuprinde 5 ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, echivalentul de 300 de credite ECTS, corespunde nivelului de calificare 7CNC/EQF și constă în cel puțin 4100 ore de formare teoretică și practică, dintre care cel puțin: 1) 4 ani de formare teoretică și practică cu program integral; 2) în cursul sau la finalul formării teoretice și practice, 6 luni de stagiu într-o farmacie deschisă publicului (comunitară) sau într-un spital (farmacie de spital), sub supravegherea serviciului farmaceutic al respectivului spital.		
(3) Formarea de farmacist garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe: (a) cunoștințe corespunzătoare despre medicamente și substanțele utilizate pentru fabricarea produselor medicamentoase; (b) cunoștințe corespunzătoare despre tehnologia farmaceutică și controlul fizic, chimic, biologic și microbiologic al produselor medicamentoase;	11. Programul de studii superioare integrate de Farmacie conduce la dobândirea următoarelor rezultate ale învățării: 1) cunoștințe corespunzătoare despre medicamente și substanțele utilizate pentru fabricarea produselor medicamentoase; 2) cunoștințe corespunzătoare despre tehnologia farmaceutică și controlul fizic, chimic, biologic și microbiologic al produselor medicamentoase;		

(c) cunoștințe corespunzătoare despre metabolism, efectele medicamentelor și acțiunea substanțelor toxice, precum și utilizarea produselor medicamentoase; (d) cunoștințe corespunzătoare care permit evaluarea datelor științifice privind produsele medicamentoase, pentru a putea furniza pe această bază informații corespunzătoare; (e) cunoștințe corespunzătoare despre condițiile legale și alte condiții în materie de exercitare a activităților farmaceutice; (f) cunoștințe corespunzătoare în domeniul farmaciei clinice și al îngrijirii farmaceutice, precum și competențele de aplicare practică a acestora; (g) cunoștințe și competențe corespunzătoare în domeniul sănătății publice și al repercusiunilor acesteia asupra promovării sănătății și a gestionării bolilor; (h) cunoștințe și competențe corespunzătoare în materie de colaborare interdisciplinară și multidisciplinară, de practică interprofesională și de comunicare; (i) cunoștințe corespunzătoare în domeniul tehnologiei informației și al tehnologiei digitale, precum și competențe privind aplicarea lor practică. VB	3) cunoștințe corespunzătoare despre metabolism, efectele medicamentelor și acțiunea substanțelor toxice, precum și utilizarea produselor medicamentoase; 4) cunoștințe corespunzătoare care permit evaluarea datelor științifice privind produsele medicamentoase, pentru a putea furniza pe această bază informații corespunzătoare; 5) cunoștințe corespunzătoare despre condițiile legale și alte condiții în materie de exercitare a activităților farmaceutice; 6) cunoștințe corespunzătoare în domeniul farmaciei clinice și al îngrijirii farmaceutice, precum și competențele de aplicare practică a acestora; 7) cunoștințe și competențe corespunzătoare în domeniul sănătății publice și al repercusiunilor acesteia asupra promovării sănătății și a gestionării bolilor; 8) cunoștințe și competențe corespunzătoare în materie de colaborare interdisciplinară și multidisciplinară, de practică interprofesională și de comunicare; 9) cunoștințe corespunzătoare în domeniul tehnologiei informației și al tehnologiei digitale, precum și competențe privind aplicarea lor practică”.		
Articolul 45. Exerțarea activităților profesionale de farmacist		Prevederi netranspuse UE	
(1) În sensul prezentei directive, activitățile de farmacist sunt cele ale căror acces și exercitare fac obiectul, în unul sau mai multe state membre, unor condiții de calificare profesională și care sunt deschise titularilor uneia dintre titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.6.2. M9			
(2) Statele membre se asigură că titularii unui titlu de calificare universitar sau de un nivel recunoscut ca fiind echivalent în farmacie, care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 44, pot avea acces cel puțin la activitățile menționate în cele ce urmează și le pot exercita, sub rezerva, după caz, a unei cerințe de experiență profesională suplimentară: (a) pregătirea formei farmaceutice a produselor medicamentoase; (b) fabricarea și testarea produselor medicamentoase; (c) testarea produselor medicamentoase într-un laborator de testare a produselor medicamentoase;			

(d) stocarea, conservarea și distribuirea de produse medicamentoase în comerțul cu ridicata; (e) aprovizionarea, pregătirea, testarea, stocarea, distribuirea și administrarea unor medicamente sigure și eficiente, de calitate cerută, în farmacii deschise publicului; (f) pregătirea, testarea, stocarea și administrarea unor medicamente sigure și eficiente, având calitatea cerută, în spitale; (g) furnizarea de informații și consiliere cu privire la medicamente ca atare, inclusiv cu privire la utilizarea lor corespunzătoare; (h) raportarea reacțiilor adverse ale produselor farmaceutice către autoritățile competente; (i) asistență personalizată pacienților care își administrează singuri medicația; (j) contribuirea la campanii locale sau naționale privind sănătatea publică. ▼B			
(3) Atunci când, într-un stat membru, accesul la una dintre activitățile de farmacist sau exercitarea acesteia este condiționată, în afară de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.6.2, de necesitatea unei experiențe profesionale suplimentare, respectivul stat membru recunoaște ca dovadă suficientă în acest sens un certificat al autorităților competente ale statului membru de origine conform căruia persoana în cauză a exercitat respectivele activități în statul membru de origine pe o perioadă egală.			
(4) Recunoașterea menționată la alineatul (3) nu se aplică în ceea ce privește experiența profesională de doi ani solicitată de Marele Ducat al Luxemburgului pentru atribuirea unei concesi de stat de farmacie deschisă.			
(5) Atunci când, într-un stat membru, la 16 septembrie 1985 se desfășura un concurs pe bază de probe, destinat să selecteze dintre titularii menționați la alineatul (2) pe cei care sunt autorizați să devină proprietari ai noilor farmacii a căror creare a fost decisă în cadrul unui sistem național de repartizare geografică, respectivul stat membru, prin derogare de la alineatul (1), poate să mențină respectivul concurs și să invite resortisanții statelor membre care posedă unul dintre titlurile de calificare ca farmacist prevăzute în anexa V punctul 5.6.2 sau care fac obiectul dispozițiilor articolului 23.			
Secțiunea 8. Arhitect ▼M9			

Articolul 46. Formarea arhitecților	Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașe Anexa nr. 4 Cerințe minime de formare și criterii de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programul de studii superioare integrate de Arhitectură din domeniul general de studii Arhitectură și construcții	Compatibil	
(1) Formarea pentru profesia de arhitect cuprinde: (a) un total de cel puțin cinci ani de studii pe bază de program integral într-o universitate sau într-o instituție de învățământ de nivel echivalent care să conducă la promovarea unui examen de nivel universitar; sau (b) cel puțin patru ani de studii pe bază de program integral într-o universitate sau într-o instituție de învățământ de nivel echivalent, care să conducă la promovarea unui examen de nivel universitar, însoțită de un certificat care să ateste încheierea unui stagiul de formare profesională de doi ani, în conformitate cu alineatul (4).	1. Admiterea la programul de studii superioare integrate de Arhitectură se face în baza diplomei de bacalaureat, a diplomei de studii profesionale sau a unui act echivalent de studii, recunoscut de structura abilitată pentru recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor, pe bază de concurs, conform criteriilor stabilite de Ministerul Educației și Cercetării. 2. Programul de studii superioare integrate de Arhitectură cuprinde 6 ani de studii, forma de învățământ cu frecvență, echivalentul de 360 de credite ECTS și cuprinde 9.000 de ore de formare teoretică și practică.		
(2) Arhitectura trebuie să constituie componenta principală a studiilor menționate la alineatul (1). Studiile mențin un echilibru între aspectele teoretice și practice ale formării în arhitectură și asigură cel puțin dobândirea următoarelor cunoștințe, abilități și competențe: (a) capacitatea de a concepe proiecte arhitecturale care să corespundă atât cerințelor estetice, cât și cerințelor tehnice; (b) cunoștințe corespunzătoare despre istoria și teoriile arhitecturii, precum și despre arte, tehnologii și științe umane conexe; (c) cunoștințe despre arte frumoase ca factori ce pot influența calitatea conceperii proiectelor arhitecturale; (d) cunoștințe corespunzătoare despre urbanism, planificarea și tehnicile aplicate în procesul de planificare; (e) capacitatea de a înțelege relațiile dintre oameni și creațiile arhitecturale, pe de o parte, și creațiile arhitecturale și mediul lor, pe de altă parte, precum și capacitatea de a înțelege necesitatea de a armoniza creațiile arhitecturale și spațiile în funcție de necesitățile și scara umană;	3. Arhitectura trebuie să constituie componenta principală a programului de studii superioare integrate de Arhitectură, care trebuie să mențină un echilibru între aspectele teoretice și cele practice ale formării în arhitectură și asigură cel puțin dobândirea următoarelor cunoștințe, abilități și competențe rezultate ale învățării: 1) capacitatea de a concepe proiecte arhitecturale care să corespundă atât cerințelor estetice, cât și cerințelor tehnice; 2) cunoștințe corespunzătoare despre istoria și teoriile arhitecturii, precum și despre arte, tehnologii și științe umane conexe; 3) cunoștințe despre arte frumoase ca factori ce pot influența calitatea conceperii proiectelor arhitecturale; 4) cunoștințe corespunzătoare despre urbanism, planificarea și tehnicile aplicate în procesul de planificare; 5) capacitatea de a înțelege relațiile dintre oameni și creațiile arhitecturale, pe de o parte, și creațiile arhitecturale și mediul		

(f) capacitatea de a înțelege profesia de arhitect și rolul său în societate, în special prin elaborarea de proiecte ținând seama de factorii sociali; (g) înțelegerea metodelor de cercetare și de pregătire a proiectului de construcție; (h) cunoștințe despre problemele de proiectare structurală și de construcție și de inginerie asociate proiectării clădirilor; (i) cunoștințe corespunzătoare despre probleme fizice și tehnologii, precum și despre funcția construcțiilor, astfel încât să le doteze cu toate elementele de confort interior și de protecție climaterică, în cadrul dezvoltării sustenabile; (j) capacitatea tehnică care să îi permită să conceapă construcții care să îndeplinească cerințele utilizatorilor, respectând totodată limitele impuse de buget și de reglementările în domeniul construcțiilor; (k) cunoștințe corespunzătoare despre industrii, organizații, reglementări și proceduri care intervin în procesul de concretizare a proiectelor în clădiri și de integrare a planurilor în planificarea generală.	lor, pe de altă parte, precum și capacitatea de a înțelege necesitatea de a armoniza creațiile arhitecturale și spațiile în funcție de necesitățile și scara umană; 6) capacitatea de a înțelege profesia de arhitect și rolul său în societate, în special prin elaborarea de proiecte ținând seama de factorii sociali; 7) înțelegerea metodelor de cercetare și de pregătire a proiectului de construcție; 8) cunoștințe despre problemele de proiectare structurală și de construcție și de inginerie asociate proiectării clădirilor; 9) cunoștințe corespunzătoare despre probleme fizice și tehnologii, precum și despre funcția construcțiilor, astfel încât să le doteze cu toate elementele de confort interior și de protecție climaterică, în cadrul dezvoltării sustenabile; 10) capacitatea tehnică care să îi permită să conceapă construcții care să îndeplinească cerințele utilizatorilor, respectând totodată limitele impuse de buget și de reglementările în domeniul construcțiilor; 11) cunoștințe corespunzătoare despre industrii, organizații, reglementări și proceduri care intervin în procesul de concretizare a proiectelor în clădiri și de integrare a planurilor în planificarea generală.		
(3) Numărul de ani de studiu academic menționat la alineatele (1) și (2) se poate exprima, în plus, prin echivalentul în credite ECTS.			
(4) Stagiul profesional menționat la alineatul (1) litera (b) are loc numai după terminarea primilor trei ani de studiu. Cel puțin un an de stagiul profesional se bazează pe cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite în cursul studiilor menționate la alineatul (2). În acest scop, stagiul profesional se desfășoară sub supravegherea unei persoane sau organism care a fost autorizat de către autoritatea competentă din statul membru de origine. Un astfel de stagiul supravegheat poate avea loc în orice țară. Stagiul profesional este evaluat de autoritatea competentă din statul membru de origine.			
Articolul 47. Derogări de la condițiile de formare ca arhitect		Prevederi UE netranspuse	
Prin derogare de la articolul 46, se recunosc, de asemenea, ca respectând articolul 21: în cadrul promovării sociale sau al studiilor universitare cu frecvență parțială, formarea care îndeplinește cerințele stabilite la articolul 46 alineatul (2), atestată printr-un examen în arhitectură promovat de către un profesionist care lucrează de șapte ani sau mai mult în domeniul arhitecturii sub supravegherea unui			

arhitect sau a unui birou de arhitectură. Respectivul examen trebuie să fie de nivel universitar și să fie echivalent cu examenul final menționat la articolul 46 alineatul (1) litera (b). ▼B			
Articolul 48. Exercițarea activităților profesionale de arhitect		Prevederi netranspuse	UE
(1) În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de arhitect sunt cele exercitate în mod normal cu titlul profesional de arhitect.			
(2) Se consideră că îndeplinesc condițiile necesare pentru a exercita activitățile de arhitect cu titlul profesional de arhitect resortisanții unui stat membru autorizați să poarte acest titlu în aplicarea unei legi care atribuie autorității competente a unui stat membru competența de a acorda acest titlu resortisanților statelor membre care s-au distins în mod deosebit prin calitatea realizărilor lor în domeniul arhitecturii. Un certificat eliberat de statul lor membru de origine trebuie să ateste că activitățile persoanei în cauză se încadrează în domeniul arhitecturii.			
Articolul 49. Drepturi dobândite specifice arhitecților		Prevederi netranspuse	UE
(1) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca arhitect prevăzute în anexa VI punctul 6, eliberate de alte state membre și care atestă o formare care a început cel târziu în decursul anului academic de referință prevăzut în respectiva anexă, chiar dacă nu îndeplinesc cerințele minime prevăzute la articolul 46, dându-le același efect pe teritoriul său ca și titlurile de calificare ca arhitect pe care el însuși le eliberează în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de arhitect și exercitarea acestora. Se recunosc, în aceste condiții, certificatele autorităților competente ale Republicii Federale Germania care atestă echivalența titlurilor de calificare eliberate de la 8 mai 1945 de către autoritățile competente ale Republicii Democrate Germania cu titlurile de calificare prevăzute în anexa menționată anterior. ▼M9 (1a) Alineatul (1) se aplică și titlurilor de calificare de arhitect prevăzute în anexa V, în cazul în care formarea a început înainte de 18 ianuarie 2016. ▼B			
(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), fiecare stat membru recunoaște, acordându-le, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de arhitect și exercitarea acestora cu titlul profesional de			

arhitect, același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care el însuși le eliberează, certificatele eliberate pentru resortisanții statelor membre de către statele membre care au pus în aplicare norme privind accesul la activitățile de arhitect și exercitarea acestor activități la următoarele date: (a) la 1 ianuarie 1995, pentru Austria, Finlanda și Suedia; (b) la 1 mai 2004, pentru Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia; ▼M8 (ba) la 1 iulie 2013, pentru Croația; ▼B (c) la 5 august 1987, pentru celelalte state membre. Certificatele prevăzute la primul paragraf atestă că titularul lor a fost autorizat, până cel târziu la data respectivă, să poarte titlul profesional de arhitect și că s-a consacrat efectiv, în cadrul normelor menționate anterior, activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani dinainte de data eliberării certificatului. ▼M9			
(3) Fiecare stat membru îi conferă dovezii următoare aceleași efecte pe teritoriul său ca și dovezii de calificare formală pe care o eliberează el însuși în scopul accesului și exercitării activității profesionale a unui arhitect: dovada terminării formării existente la 5 august 1985 și începută cel târziu la 17 ianuarie 2014, oferită de „Fachhochschulen” în Republica Federală Germania într-o perioadă de trei ani, satisfăcând cerințele stabilite la articolul 46 alineatul (2) și dând acces la activitățile menționate la articolul 48 în respectul stat membru cu titlul profesional de „arhitect”, în măsura în care formarea a fost urmată de o perioadă de patru ani de experiență profesională în Republica Federală Germania, atestată de un certificat eliberat de autoritatea competentă pe rolul căreia figurează numele arhitectului care dorește să beneficieze de prevederile prezentei directive.			
CAPITOLUL IIIA. Recunoașterea automată pe baza principiilor comune de formare			
<i>Articolul 49a. Cadru comun de formare</i>		Prevederi netranspuse	UE
(1) În sensul prezentului articol, „cadru comun de formare” înseamnă un set comun de cunoștințe, abilități și competențe minimale necesare pentru exercitarea unei anumite profesii. Un cadru comun de formare nu înlocuiește programele de formare naționale dacă un stat membru nu decide altfel în temeiul dreptului intern. În			

scopul accesului la această profesie și a exercitării sale într-un stat membru care reglementează respectiva profesie, un stat membru conferă titlurilor de calificare profesională dobândite pe baza unui astfel de cadru același efect pe teritoriul său ca și titlurile de calificare pe care le eliberează el însuși, cu condiția ca acest cadru să îndeplinească condițiile stabilite la alineatul (2).			
(2) Un cadru comun de formare îndeplinește următoarele condiții: (a) cadrul comun de formare permite mai multor profesioniști să circule dintr-un stat membru în altul; (b) profesia la care se aplică cadrul comun de formare sau educația și formarea care conduc la aceasta sunt reglementate în cel puțin o treime din toate statele membre; (c) setul comun de cunoștințe, abilități și competențe combină cunoștințele, abilitățile și competențele cerute în sistemele de educație și formare care se aplică în cel puțin o treime dintre statele membre; este irelevant dacă respectivele cunoștințe, abilități și competențe au fost dobândite în cadrul unui curs de formare generală într-o universitate sau o instituție de învățământ superior sau în cadrul unui curs de formare profesională; (d) cadrul comun de formare se bazează pe nivelurile din CEC, astfel cum sunt definite în anexa II la Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții ⁽⁴⁾; (e) profesia în cauză nu este acoperită de un alt cadru comun de formare și nici nu este supusă recunoașterii automate în temeiul capitolului III din titlul III; (f) cadrul comun de formare a fost elaborat în urma unei proceduri corespunzătoare transparente, inclusiv cu implicarea părților interesate relevante din statele membre în care profesia nu este reglementată; (g) cadrul comun de formare permite resortisanților din orice stat membru să fie eligibili pentru obținerea calificării profesionale în temeiul unui astfel de cadru fără a fi obligați ca mai întâi să fie membri ai unei organizații profesionale sau să fie înregistrați la o astfel de organizație.			
(3) Organizațiile profesionale reprezentative de la nivelul Uniunii, precum și organizațiile profesionale naționale sau autoritățile competente din cel puțin o treime dintre statele membre			

pot prezenta Comisiei sugestii cu privire la cadrele comune de formare care satisfac condițiile specificate la alineatul (2).			
(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru a stabili un cadru comun de formare pentru o profesie dată, pe baza condițiilor specificate la alineatul (2) de la prezentul articol.			
(5) Un stat membru este exceptat de la obligația de a introduce pe teritoriul său cadrul comun de formare menționat la alineatul (4) și de la obligația de a recunoaște automat calificările profesionale dobândite în temeiul respectivului cadru comun de formare atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții: (a) pe teritoriul său nu sunt disponibile instituții de învățământ sau de formare care să ofere o astfel de formare pentru profesia în cauză; (b) introducerea cadrului comun de formare ar afecta în mod negativ organizarea sistemului său de învățământ și de formare profesională; (c) între cadrul comun de formare și formarea obligatorie pe teritoriul său există diferențe substanțiale, care ar atrage după sine riscuri grave la adresa ordinii publice, siguranței publice, sănătății publice sau a siguranței beneficiarilor serviciului sau a protecției mediului.			
(6) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (4), statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre: (a) calificările naționale și, dacă este cazul, titlurile profesionale naționale care sunt conforme cu cadrul comun de formare; sau (b) orice recurs la exceptarea menționată la alineatul (5), împreună cu o justificare cu privire la care dintre condițiile menționate la alineatul (4) au fost îndeplinite. În termen de trei luni, Comisia poate solicita clarificări suplimentare, în cazul în care consideră că un stat membru nu a justificat sau a furnizat justificări insuficiente privind îndeplinirea uneia dintre aceste condiții. Statele membre răspund unei astfel de solicitări în termen de trei luni. Comisia poate adopta un act de punere în aplicare pentru a enumera calificările profesionale naționale și titlurile profesionale naționale care beneficiază de recunoaștere automată în temeiul cadrului comun de formare adoptat în conformitate cu alineatul (4).			
(7) Prezentul articol se aplică și specializărilor unei profesii, cu condiția ca aceste specializări să privească activitățile profesionale în cazul cărora accesul și exercitarea sunt reglementate în statele			

membre, atunci când profesia face deja obiectul recunoașterii automate în temeiul capitolului III din titlul III, însă nu și specializarea în cauză.			
Articolul 49b. Teste comune de formare		Prevederi UE netranspuse	
(1) În sensul prezentului articol, un test comun de formare înseamnă o probă de aptitudini standardizată, disponibilă în toate statele membre participante și rezervată deținătorilor unei anumite calificări profesionale. Reușita la un astfel de test îndrituiește deținătorul unei calificări profesionale specifice să exercite profesia în orice stat membru interesat în aceleași condiții ca și titularii calificărilor profesionale dobândite în acel stat membru.			
(2) Testul comun de formare îndeplinește următoarele condiții: (a) testul comun de formare permite mai multor profesioniști să se circule dintr-un stat membru în altul; (b) profesia la care se aplică testul comun de formare sau educația și formarea care conduc la aceasta sunt reglementate în cel puțin o treime dintre statele membre; (c) testul comun de formare a fost elaborat în urma unei proceduri corespunzătoare transparente, inclusiv cu implicarea părților interesate relevante din statele membre în care profesia nu este reglementată; (d) testul comun de formare permite resortisanților din orice stat membru să participe la acest test și la organizarea practică a acestor teste în statele membre fără a fi obligați ca mai întâi să fie membri ai unei organizații profesionale sau să fie înregistrați la o astfel de organizație.			
(3) Organizațiile profesionale reprezentative de la nivelul Uniunii, precum și organizațiile profesionale naționale sau autoritățile competente din cel puțin o treime dintre statele membre pot prezenta Comisiei sugestii cu privire la testele comune de formare care satisfac condițiile specificate la alineatul (2).			
(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru a stabili conținutul unui test comun de formare și condițiile necesare pentru participarea la test și promovarea acestuia.			
(5) Un stat membru este exceptat de la obligația de a organiza pe teritoriul său testul comun de formare menționat la alineatul (4) și de la obligația de a recunoaște automat profesioniștii care au promovat testul comun de formare atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții:			

(a) profesia în cauză nu este reglementată pe teritoriul său; (b) conținutul testului comun de formare nu reduce suficient riscurile grave la adresa sănătății publice sau a siguranței beneficiarilor serviciului, care sunt relevante pe teritoriul său; (c) conținutul testului comun de formare ar reduce semnificativ atractivitatea accesului la profesie în raport cu cerințele naționale.			
(6) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (4), statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre: (a) capacitatea disponibilă pentru organizarea unor astfel de teste; sau (b) orice recurs la exceptarea menționată la alineatul (5), împreună cu justificarea cu privire la care dintre condițiile menționate la alineatul respectiv au fost îndeplinite. În termen de trei luni, Comisia poate solicita clarificări suplimentare, în cazul în care consideră că un stat membru nu a justificat sau a furnizat justificări insuficiente privind îndeplinirea uneia dintre aceste condiții. Statele membre răspund unei astfel de solicitări în termen de trei luni. Comisia poate adopta un act de punere în aplicare, pentru a enumera statele membre în care urmează să fie organizate testele comune de formare adoptate în conformitate cu alineatul (4), frecvența în decursul unui an calendaristic și alte aranjamente necesare pentru organizarea testelor comune de formare în toate statele membre. ▼B			
CAPITOLUL IV. Dispoziții comune privind stabilirea			
Articolul 50. Documente și formalități		Parțial compatibil	
(1) Atunci când hotărăsc asupra unei cereri de obținere a autorizației de exercitare a profesiei reglementate în cauză în aplicarea prezentului titlu, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot solicita documentele și certificatele enumerate în anexa VII. În momentul prezentării lor, documentele prevăzute în anexa VII punctul 1 literele (d), (e) și (f) nu pot fi mai vechi de trei luni. Statele membre, organismele și alte persoane juridice asigură confidențialitatea informațiilor transmise.	art. 15, Ordinul MS nr. 703/2024 cu privire la recunoașterea și echivalarea actelor de studii postuniversitare obținute în străinătate pentru accesul la specialitate și exercitarea ei (link) – Medicină, Stomatologie și Farmacie 1) Cererea către Ministerul Sănătății privind recunoașterea și echivalarea actelor de studii postuniversitare, care va cuprinde și datele de contact; 2) Buletinul de identitate/pașaportul aflat în termen de valabilitate, ce confirmă cetățenia Republicii Moldova sau dreptul de reședință în Republica Moldova (prezintă originalul și copia); 3) Documentul care certifică schimbarea numelui, prenumelui dacă actele au fost eliberate anterior schimbării numelui (după caz). (prezintă originalul și copia); 4) Diploma de licență/ studii integrate/ care atestă titlul/calificarea de medic/ medic stomatolog/ farmacist, cu traducere oficială în		

	limba română a documentului respectiv recunoscută în Republica Moldova în conformitate cu legislația națională (prezintă originalul și copia); 5) Actul de studii postuniversitare care atestă calificarea/specialitatea Medic/ Medic stomatolog/ Farmacist specialist, cu traducerea oficială în limba română a documentului respectiv (prezintă originalul și copia); 6) Programul de studii care rezultă durata studiilor postuniversitare de rezidențiat, curriculumul pregătirii efectuate (ani, luni, ore de formare pe săptămâni etc.), competențele atestate prin titlul respectiv de medic/ medic stomatolog/ farmacist specialist și traducerea oficială în limba română a documentului respectiv; 7) Actul emis de autoritatea competentă din statul de origine care confirmă absența unei situații care suspendă sau interzice exercitarea profesiei (Certificat of Good Standing), cu valabilitate nu mai mare de 3 luni de la data emiterii, în caz că titularul a exercitat activitate profesională. 8) Certificatul ce confirmă activitate în domeniul respectiv/ status profesional curent, începând cu termenul de emitere a diplomei de studii postuniversitare; 9) Certificatul eliberat de către Comisia care evaluează gradul de cunoaștere a limbii române (după caz).		
(2) În cazul unor îndoieli justificate, statul membru gazdă poate solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare eliberate în acest alt stat membru, precum și, după caz, confirmarea faptului că beneficiarul îndeplinește, în ceea ce privește profesiile prevăzute la capitolul III din prezentul titlu, condițiile minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 și 46.			
(3) În cazul unor îndoieli justificate, atunci când o autoritate competentă a unui stat membru a eliberat un titlu de calificare, astfel cum a fost definit la articolul 3 alineatul (1) litera (c), care include o formare urmată în totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriului unui alt stat membru, statul membru gazdă are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare: (a) în cazul în care formarea asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare;	Art. 36, 37, 41 of the Order no. 1702/2019 (link) state: “36. The deadline for examining the file is up to 30 working days from the date of registration of the complete file at the MECC.”		

(b) în cazul în care titlul de calificare eliberat este același cu cel care ar fi fost eliberat în cazul în care ciclul de formare ar fi fost același în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare și (c) în cazul în care titlul de calificare eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesie pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare. ▼M9			
(3a) În cazul unor îndoieli justificate, statul membru gazdă poate solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a faptului că solicitantul nu este suspendat sau nu are interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale grave sau a unei condamnări pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.			
(3b) Schimbul de informații între autoritățile competente din diferite state membre în temeiul prezentului articol se efectuează prin intermediul IMI. ▼B			
(4) Atunci când un stat membru gazdă solicită resortisanților săi depunerea unui jurământ sau a unei declarații solemne pentru a avea acces la o profesie reglementată și în cazul în care formularea respectivului jurământ sau a respectivei declarații nu poate fi utilizată de resortisanții celorlalte state membre, statul membru se asigură că persoana în cauză poate utiliza o formulare echivalentă corespunzătoare.			
Articolul 51. Procedură de recunoaștere reciprocă a calificărilor profesionale		Compatibil	
(1) Autoritatea competentă a statului membru gazdă confirmă primirea dosarului solicitantului în termen de o lună de la data primirii sale și îl informează, după caz, cu privire la lipsa oricărui document.	art. 36, 37, 41 of the Order no. 1702/2019 (link) state:		
(2) Procedura de examinare a unei cereri de obținere a autorizației de a exercita o profesie reglementată trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorității competente a statului membru gazdă, în oricare dintre cazuri, în termen de trei luni de la data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză. Cu toate acestea, acest termen se poate prelungi cu o lună în cazurile reglementate la capitolele I și II din prezentul titlu.	Ordin MECC nr. 1702/2019 cu privire la aprobarea Regulamentului privind recunoașterea și echivalarea actelor de studii și a calificărilor obținute în străinătate (link) 36. Termenul de examinare a dosarului este de până la 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării dosarului complet la MECC. 37. În cazul în care se constată că dosarul nu cuprinde toate documentele prevăzute la punctul 28, se înștiințează solicitantul în scris, prin serviciile poștale sau poștă electronică. Dosarul se completează de către solicitant în termen de cel mult un (1) an, de		

	la data primirii înștiințării, în caz contrar, MECC clasează dosarul, urmând ca procedura de recunoaștere și echivalare să fie reluată în baza depunerii unui nou dosar. Ordinul MS nr. 703/2024 cu privire la recunoașterea și echivalarea actelor de studii postuniversitare obținute în străinătate pentru accesul la specialitate și exercitarea ei (link) – <i>Medicină, Stomatologie și Farmacie</i> 19. Termenul de examinare a dosarului este de minimum 30 de zile de la depunere.		
(3)Decizia sau neluarea unei decizii în termenul menționat anterior face obiectul unei acțiuni în justiție în temeiul legislației naționale.	Ordin MECC nr. 1702/2019 cu privire la aprobarea Regulamentului privind recunoașterea și echivalarea actelor de studii și a calificărilor obținute în străinătate (link) 41. Contestațiile privind recunoașterea și echivalarea actelor de studii și calificărilor se depun la cancelaria MECC, OLSDÎ și a instituțiilor de învățământ respective, în termen de 30 de zile de la data eliberării Certificatului de recunoaștere și echivalare și se examinează în conformitate cu dispozițiile Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018. Ordinul MS nr. 703/2024 cu privire la recunoașterea și echivalarea actelor de studii postuniversitare obținute în străinătate pentru accesul la specialitate și exercitarea ei (link) – <i>Medicină, Stomatologie și Farmacie</i> 36. Decizia privind refuzul echivalării actelor de studii poate fi contestată în conformitate cu legislația.		
Articolul 52. Utilizarea titlului profesional		Prevederi UE netranspuse	
(1) Atunci când, într-un stat membru gazdă, utilizarea unui titlu profesional privind una dintre activitățile profesiei în cauză este reglementată, resortisanții celorlalte state membre care sunt autorizați să exercite o profesie reglementată în temeiul titlului III utilizează titlul profesional din statul membru gazdă care, în respectivul stat, corespunde acestei profesii, și utilizează, de asemenea, eventualele sale abrevieri.			
(2) Atunci când o profesie este reglementată în statul membru gazdă de către o asociație sau organizație în sensul articolului 3 alineatul (2), resortisanții statelor membre sunt autorizați să utilizeze titlul profesional acordat de respectiva organizație sau asociație, sau abrevierea acestuia, numai în cazul în care prezintă o dovadă că sunt membri ai respectivei organizații sau asociații. Atunci când condiționează obținerea calității de membru de anumite calificări, asociația sau organizația poate face acest lucru numai în			

condițiile prevăzute de prezenta directivă în ceea ce privește resortisanții altor state membre care posedă calificări profesionale. ▼M9			
(3) Un stat membru nu poate rezerva utilizarea titlului profesional pentru titularii calificărilor profesionale dacă nu a notificat asociația sau organizația în cauză Comisiei și celorlalte state membre în conformitate cu articolul 3 alineatul (2). ▼B			
TITLUL IV. NORME PRIVIND EXERCITAREA PROFESIEI ▼M9		Prevederi UE netranspuse	
Articolul 53. Cunoștințe lingvistice			
(1) Profesioniștii care beneficiază de recunoașterea calificărilor profesionale au de asemenea cunoștințe lingvistice necesare pentru exercitarea profesiei în statul membru gazdă.			
(2) Un stat membru se asigură că orice control efectuat de către autoritatea competentă să controleze respectarea obligației în temeiul alineatului (1) sau sub supravegherea acesteia se limitează la cunoașterea unei limbi oficiale a statului membru gazdă sau a unei limbi administrative a statului membru gazdă, cu condiția ca aceasta din urmă să fie și o limbă oficială a Uniunii.			
(3) Dacă profesia de exercitat prezintă implicații legate de siguranța pacienților, pot fi impuse controale efectuate în conformitate cu alineatul (2). Pot fi impuse controale în legătură cu alte profesii în cazul în care există îndoieli serioase și concrete despre gradul de cunoaștere a limbii de către profesionist în privința activităților profesionale pe care intenționează să le desfășoare. Controalele pot fi efectuate numai după emiterea unui card profesional european în conformitate cu articolul 4d sau după recunoașterea unei calificări profesionale, după caz.			
(4) Orice control lingvistic este proporțional cu activitatea care urmează a fi desfășurată. Profesionistul în cauză are dreptul de a exercita o cale de atac împotriva acestor acțiuni de control în temeiul dreptului intern. ▼B			
Articolul 54. Utilizarea titlurilor de calificare			
Fără a aduce atingere articolelor 7 și 52, statul membru gazdă se asigură de recunoașterea dreptului persoanelor interesate de a-și utiliza titlul de calificare care li s-au conferit în statul membru de origine și, eventual, abrevierea acestora, în limba respectivului stat. Statul membru gazdă poate prevedea ca titlul să fie urmat de			

denumirea și adresa instituției sau comisiei care l-a eliberat. Atunci când titlul de calificare din statul membru de origine poate fi confundat în statul membru gazdă cu un titlu care necesită, în respectivul stat membru gazdă, o formare suplimentară care nu a fost urmată de beneficiar, respectivul stat membru gazdă poate solicita ca acesta să utilizeze titlul de calificare din statul membru de origine într-o formă adecvată, indicată de statul membru gazdă.			
Articolul 55. Aprobarea din partea caselor de asigurări de sănătate			
Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (1) și articolului 6 primul paragraf litera (b), statele membre care solicită persoanelor care și-au obținut calificările profesionale pe teritoriul lor efectuarea unui stagiu pregătitor și/sau a unei perioade de experiență profesională pentru a fi aprobate de o casă de asigurări de sănătate exceptează de la această obligație titularii de calificări profesionale de medic și de medic dentist obținute într-un alt stat membru. ▼M9			
Articolul 55a. Recunoașterea stagiului profesional			
(1) Dacă accesul la o profesie reglementată în statul membru de origine este condiționat de efectuarea unui stagiu profesional, autoritatea competentă a statului membru de origine recunoaște stagiile profesionale efectuate într-un alt stat membru, atunci când analizează o cerere de autorizare a exercitării profesiei reglementate, cu condiția ca stagiul să fie în acord cu orientările publicate menționate la alineatul (2) și ia în considerare stagiile profesionale efectuate într-o țară terță. Statele membre pot stabili însă, în legislația națională, o limită rezonabilă privind durata părții din stagiul profesional care se poate desfășura în străinătate.			
(2) Recunoașterea stagiului profesional nu înlocuiește nicio cerință instituită pentru promovarea unui examen în vederea obținerii accesului la profesia în cauză. Autoritățile competente publică orientări cu privire la organizarea și recunoașterea stagiilor profesionale efectuate într-un alt stat membru sau într-o țară terță, în special cu privire la rolul supraveghetorului stagiului profesional. ▼M9			
TITLUL V. COOPERARE ADMINISTRATIVĂ ȘI RESPONSABILITATE FAȚĂ DE CETĂȚENI PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE ▼B		Prevederi UE netranspuse	
Articolul 56. Autorități competente			

(1) Autoritățile competente ale statului membru gazdă și ale statului membru de origine colaborează îndeaproape și își acordă asistență reciprocă pentru a facilita punerea în aplicare a prezentei directive. Ele asigură confidențialitatea informațiilor pe care le schimbă.			
(2) ►M9 Autoritățile competente ale statului membru gazdă și ale statului membru de origine fac schimb de informații referitoare la măsuri disciplinare sau sancțiuni penale impuse sau orice alte circumstanțe specifice grave care pot avea consecințe asupra desfășurării activităților în temeiul prezentei directive. În acest sens, acestea respectă normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în Directivele 95/46/CE și 2002/58/CE. ◀ Statul membru de origine examinează veridicitatea faptelor, iar autoritățile sale decid cu privire la natura și amploarea investigațiilor pe care trebuie să le realizeze și comunică statului membru gazdă concluziile rezultate din informațiile transmise. ▼M9	Legea nr. 552 din 18.10.2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate Pct. 5 din proiectul de modificare Articolul 12⁷. Atributii in domeniul recunoasterii exercitarii profesiunilor medicale si farmaceutice la nivelul Uniunii Europene (1) Consiliul, in calitate de autoritate competenta, exercita, in modul stabilit de legislatie, urmatoarele atributii: d) face schimb cu autoritatile competente din statele membre ale Uniunii Europene de informatii privind cursurile de formare absolvite de solicitant, privind legalitatea stabilirii și buna conduită, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional în măsura necesară pentru evaluarea diferențelor semnificative care pot avea efecte negative asupra sănătății sau siguranței publice;		
(2a) În sensul alineatelor (1) și (2), autoritățile competente utilizează IMI. ▼B			
(3) Fiecare stat membru desemnează, până la 20 octombrie 2007, autoritățile și organismele competente autorizate să elibereze sau să primească titlurile de calificare și alte documente sau informații, precum și pe cele autorizate să primească cererile și să ia deciziile prevăzute în prezenta directivă și informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta. ▼M9			
(4) Fiecare stat membru desemnează un coordonator al activităților autorităților competente menționate la alineatul (1) și informează celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta. Sarcinile coordonatorilor sunt: (a) să promoveze o aplicare uniformă a prezentei directive;	Legea nr. 552 din 18.10.2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate Pct. 5 din proiectul de modificare		

(b) să colecteze toate informațiile relevante pentru punerea în aplicare a prezentei directive, precum cele privind condițiile de acces la profesiile reglementate în statele membre; (c) să examineze sugestiile referitoare la cadrele comune de formare și la testele comune de formare; (d) să facă schimb de informații și de bune practici în scopul optimizării dezvoltării profesionale continue în statele membre; (e) să facă schimb de informații și de bune practici privind aplicarea măsurilor compensatorii menționate la articolul 14. În scopul îndeplinirii sarcinilor stabilite la litera (b) de la prezentul alineat, coordonatorii pot solicita ajutor de la centrele de asistență menționate la articolul 57b. ▼M9	Articolul 12⁶. Dispozițiile generale privind desemnarea autoritat competente, a centrului de asistență și a coordonatorului autorității competente în vederea notificării Comisiei Europene (3) Coordonatorul este persoana responsabilă, în cadrul autorității competente, de coordonarea activității în domeniul recunoașterii calificărilor profesionale la nivelul Uniunii Europene. (4) Guvernul, în modul stabilit de lege, notifica Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene cu privire la desemnarea autorității competente, a centrului de asistență și a coordonatorului autorității competente de la data aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană. Articolul 12⁷. Atributii în domeniul recunoașterii exercitării profesiunilor medicale și farmaceutice la nivelul Uniunii Europene (3) Coordonatorul activității Consiliului privind recunoașterea calificărilor la nivelul Uniunii Europene realizează, în modul stabilit de legislație, următoarele sarcini: a) promovează o aplicare uniformă a legislației Uniunii Europene în domeniul recunoașterii calificărilor profesionale; b) colectează informațiile relevante pentru punerea în aplicare legislației Uniunii Europene în domeniul recunoașterii calificărilor profesionale; c) examinează propunerile referitoare la cadrul comun de formare; d) face schimb de informații și de bune practici în scopul optimizării dezvoltării profesionale continue în statele membre ale Uniunii Europene;		
--	--	--	--

	e) face schimb de informații și de bune practici privind aplicarea măsurilor compensatorii menite să echivaleze diferențele în cadrul de formare la nivelul Uniunii Europene.		
<i>Articolul 56a. Mecanismul de alertă</i>		Prevederi UE netranspuse	
(1) Autoritățile competente dintr-un stat membru informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la un profesionist cărui i s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul statului membru respectiv, chiar și cu caracter temporar, următoarele activități profesionale, în întregime sau în parte: (a) medic și medic generalist care deține titlul de calificare menționat la punctele 5.1.1. și 5.1.4 din anexa V; (b) medic specialist care deține un titlu menționat la punctul 5.1.3 din anexa V; (c) asistent medical generalist care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.2.2 din anexa V; (d) medic dentist care deține un titlu de calificare menționat la punctul 5.3.2 din anexa V; (e) dentiști specialiști care dețin titlul de calificare menționat la punctul 5.3.3 din anexa V; (f) medic veterinar care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.4.2 din anexa V; (g) moașă care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.5.2 din anexa V; (h) farmacist care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.6.2 din anexa V; (i) titulari ai certificatelor menționate la punctul 2 din anexa VII care atestă că titularul a efectuat o formare care îndeplinește cerințele minime enumerate la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 sau, respectiv, 44, dar care a început mai devreme decât datele de referință ale calificărilor enumerate la punctele 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 din anexa V; (j) titulari ai certificatelor de drepturi dobândite astfel cum sunt menționate la articolele 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 și 43a; (k) alți profesioniști care exercită activități care au implicații în ceea ce privește siguranța pacienților, atunci când profesionistul exercită o profesie reglementată în statul membru respectiv;	Legea nr. 552 din 18.10.2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate Pct. 5 din proiectul de modificare Articolul 12⁷. Atributii in domeniul recunoasterii exercitarii profesiunilor medicale si farmaceutice la nivelul Uniunii Europene (1) Consiliul, in calitate de autoritate competenta, exercita, in modul stabilit de legislatie, urmatoarele atributii: e) notifica prin alerta autoritățile competente din toate statele membre cu privire la un profesionist autorizat cărui i s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să exercite, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale;		

(1) profesioniști care desfășoară activități legate de educarea minorilor, inclusiv îngrijirea copiilor și educarea copiilor de vârstă mică, atunci când profesionistul exercită o profesie reglementată în statul membru respectiv.			
(2) Autoritățile competente transmit informațiile menționate la alineatul (1) prin alertă în cadrul IMI cel târziu în termen de trei zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interdicere, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către profesionistul în cauză. Aceste informații se limitează la cele ce urmează: (a) identitatea profesionistului; (b) profesia în cauză; (c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția; (d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției și (e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția.			
(3) Cel târziu în termen de trei zile de la data adoptării hotărârii instanței, autoritățile competente ale unui stat membru interesat informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea profesioniștilor care au solicitat recunoașterea unei calificări în temeiul prezentei directive și în cazul cărora instanțele au constatat ulterior că au făcut uz, în acest context, de titluri falsificate de calificare profesională.	Legea nr. 552 din 18.10.2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate Pct. 5 din proiectul de modificare Articolul 12⁷. Atributii in domeniul recunoasterii exercitarii profesiunilor medicale si farmaceutice la nivelul Uniunii Europene (1) Consiliul, in calitate de autoritate competenta, exercita, in modul stabilit de legislatie, urmatoarele atributii: g) notifica prin alerta autoritățile competente din toate statele membre despre identitatea profesioniștilor care au solicitat recunoașterea unei calificări și în cazul cărora instanțele au constatat ulterior că au făcut uz, în acest context, de titluri falsificate de calificare profesională.		
(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații menționate la alineatele (1) și (3) se realizează în conformitate cu Directivele 95/46/CE și 2002/58/CE. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Comisie se realizează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.			
(5) Autoritățile competente din toate statele membre sunt informate fără întârziere atunci când expiră o interdicție sau o	Legea nr. 552 din 18.10.2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate		

restricție menționată la alineatul (1). În acest scop, autorității competente a statului membru care furnizează informațiile în conformitate cu alineatul (1) i se solicită, de asemenea, să indice data expirării și orice altă schimbare ulterioară respectivei date.	Pct. 5 din proiectul de modificare Articolul 12⁷. Atributii in domeniul recunoasterii exercitarii profesiunilor medicale si farmaceutice la nivelul Uniunii Europene (1) Consiliul, in calitate de autoritate competenta, exercita, in modul stabilit de legislatie, urmatoarele atributii: f) notifica prin alerta autoritățile competente din toate statele membre cu privire la expirarea unei interdicției sau restricției de exercitare a activității profesionale;		
(6) Statele membre dispun că profesioniștii cu privire la care se trimit alerte altor state membre sunt informați în scris cu privire la deciziile în ceea ce privește alertele, în același timp cu alerta în sine, au posibilitatea de a contesta decizia în conformitate cu legislația națională sau pot solicita rectificarea unor astfel de decizii și au posibilitatea de a obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat prin alerte false trimise altor state membre, iar, în astfel de cazuri, decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.			
(7) Datele privind alertele pot fi prelucrate în sistemul IMI atâta timp cât sunt valabile. Alertele vor fi șterse în termen de trei zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției menționate la alineatul (1).			
(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru aplicarea mecanismului de alertă. Actele de punere în aplicare respective includ dispoziții referitoare la autoritățile competente care au dreptul de a trimite sau de a primi alerte și referitoare la retragerea și închiderea alertelor, și măsuri pentru a asigura prelucrarea în siguranță a datelor. Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2). ▼M9			
Articolul 57. Accesul central online la informații		Prevederi UE netranspuse	
(1) Statele membre se asigură că următoarele informații sunt disponibile online prin intermediul ghișeelor unice menționate la articolul 6 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a			

Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽⁴⁾ și actualizate regulat: (a) o listă a tuturor profesiilor reglementate în statul membru, inclusiv date de contact ale autorităților competente pentru fiecare profesie reglementată și ale centrelor de asistență prevăzute la articolul 57b; (b) o listă a profesiilor pentru care este disponibil un card profesional european, funcționarea cardului respectiv, inclusiv toate taxele aferente de plătit de către profesioniști și autoritățile competente pentru eliberarea cardului; (c) o listă a tuturor profesiilor pentru care statul membru aplică articolul 7 alineatul (4) în temeiul actelor cu putere de lege și a actelor administrative; (d) o listă a formelor de educație și formare reglementate și de formare cu structură specială menționate la articolul 11 litera (c) punctul (ii); (e) cerințele și procedurile menționate la articolele 7, 50, 51 și 53 pentru profesiile reglementate în statul membru, inclusiv toate tarifele aferente care trebuie plătite de către cetățeni și documentele care trebuie depuse de către cetățeni la autoritățile competente; (f) detalii cu privire la modalitatea de a contesta, în temeiul actelor cu putere de lege și a actelor administrative, deciziile autorităților competente adoptate în temeiul prezentei directive.			
(2) Statele membre se asigură că informațiile prevăzute la alineatul (1) se furnizează de o manieră clară și cuprinzătoare pentru utilizatori, că sunt ușor accesibile de la distanță și prin mijloace electronice și că sunt actualizate.			
(3) Statele membre se asigură că oricărei solicitări de informații adresate ghișeului unic i se răspunde în cel mai scurt timp posibil.			
(4) Statele membre și Comisia iau măsuri de însoțire pentru a încuraja ghișeele unice să pună la dispoziție informațiile prevăzute la alineatul (1) în alte limbi oficiale ale Uniunii. Aceasta nu afectează legislația statelor membre cu privire la utilizarea limbilor pe teritoriile lor.			
(5) Statele membre cooperează între ele și cu Comisia în scopul punerii în aplicare a alineatelor (1), (2) și (4).			
▼M9			
Articolul 57a. Proceduri prin mijloace electronice		Prevederi netranspuse	UE

(1) Statele membre se asigură că toate cerințele, procedurile și formalitățile legate de accesul la aspecte reglementate de prezenta directivă pot fi îndeplinite cu ușurință, de la distanță și prin mijloace electronice, prin intermediul ghișeului unic relevant sau al autorităților competente relevante. Aceasta nu împiedică autoritățile competente ale statelor membre să solicite ulterior copii certificate, în cazul în care există îndoieli justificate și atunci când este strict necesar.			
(2) Alineatul (1) nu se aplică pentru desfășurarea unei perioade de adaptare sau a unei probe de aptitudini.			
(3) În cazul în care se justifică solicitarea de către statele membre a semnăturilor electronice avansate astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice ⁽⁸⁾ , pentru îndeplinirea procedurilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre acceptă semnături electronice în conformitate cu Decizia 2009/767/CE a Comisiei din 16 octombrie 2009 de stabilire a unor măsuri de facilitare a utilizării procedurilor prin mijloace electronice prin intermediul „ghișeelelor unice” în temeiul Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽²⁾ și asigură mijloace tehnice pentru prelucrarea documentelor cu semnătură electronică avansată în formate definite prin Decizia 2011/130/UE a Comisiei din 25 februarie 2011 de stabilire a unor cerințe minime pentru tratamentul transfrontalier al documentelor semnate electronic de autoritățile competente în temeiul Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽¹⁰⁾ .			
(4) Toate procedurile se desfășoară în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2006/123/CE privind ghișeele unice. Termenele procedurale stabilite la articolul 7 alineatul (4) și la articolul 51 din prezenta directivă încep în momentul în care un cetățean a depus o cerere sau orice document lipsă la un ghișeu unic sau direct la autoritatea competentă relevantă. Solicitățile de copii certificate menționate la alineatul (1) de la prezentul articol nu sunt considerate drept solicitare de documente lipsă.			
Articolul 57b. Centre de asistență		Prevederi netranspuse	UE
(1) Fiecare stat membru desemnează până la 18 ianuarie 2016 un centru de asistență a cărui sarcină este de a furniza cetățenilor și centrelor de asistență din celelalte state membre asistență privind			

recunoașterea calificărilor profesionale prevăzută de prezenta directivă, inclusiv informații privind legislația națională care reglementează profesiile și exercitarea acestora, legislația socială și, după caz, normele de deontologie.			
(2) Centrele de asistență din statele membre gazdă asistă cetățenii în exercitarea drepturilor conferite de prezenta directivă, după caz, în cooperare cu centrul de asistență din statul membru de origine și autoritățile competente și ghișeele unice din statul membru gazdă.	Legea nr. 552 din 18.10.2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate Pct. 5 din proiectul de modificare Articolul 12⁶. Dispozițiile generale privind desemnarea autoritat competent, a centrului de asistenta si a coordonatorului autoritatii competente in vederea notificarii Comisiei Europene (2) Consiliului National de Evaluare si Acreditare in Sanatate este organismul national autorizat ca centru de asistență a cărui sarcină este de a furniza cetatenilor si centrelor de asistență din statele membre ale Uniunii Europene asistență privind recunoașterea calificărilor profesionale la nivelul Uniunii Europene. Articolul 12⁷. Atributii in domeniul recunoasterii exercitarii profesiunilor medicale si farmaceutice la nivelul Uniunii Europene (2) Consiliul, in calitate de centru de asistenta, exercita, in modul stabilit de legislatie, urmatoarele atributii: a) furnizeaza informații privind legislația națională care reglementează profesiunile medico-sanitare si farmaceutice, precum și regimul exercitarii acestora, legislația socială și normele de deontologie; b) asistă cetățenii în exercitarea drepturilor conferite de legislatia Uniunii Europene in domeniul recunoasterii calificarilor profesionale; c) coopereaza, pe deplin, cu centrele de asistență și autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene,		

	inclusiv face schimb de informatii relevante cu privire la cazurile individuale; d) informează Comisia Europeana, la cererea acesteia si în termen de două luni, cu privire la rezultatul anchetelor în care este implicat.		
(3) Orice autoritate competentă din statul membru de origine sau gazdă trebuie să coopereze pe deplin cu centrul de asistență din statul membru gazdă și, dacă este cazul, din statul membru de origine și să ofere, la cererea acestor centre de asistență, toate informațiile relevante cu privire la cazurile individuale cu respectarea normelor de protecție a datelor, în conformitate cu Directivele 95/46/CE și 2002/58/CE.			
(4) La cererea Comisiei, centrele de asistență o informează cu privire la rezultatul anchetelor în care sunt implicate în termen de două luni de la primirea acestei cereri.			
Articolul 57c. Exercițarea delegării		Prevederi UE netranspuse	
(1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol.			
(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 20, articolul 21 alineatul (6) al doilea paragraf, articolul 21a alineatul (4), articolul 25 alineatul (5), articolul 26 al doilea paragraf, articolul 31 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 35 alineatele (4) și (5), articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 40 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 44 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 49a alineatul (4) și articolul 49b alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 17 ianuarie 2014. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cu cel târziu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.			
(3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 20, articolul 21 alineatul (6) al doilea paragraf, articolul 21a alineatul (4), articolul 25 alineatul (5), articolul 26 al doilea paragraf, articolul 31 alineatul (2) al doilea			

paragraf, articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 35 alineatele (4) și (5), articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 40 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 44 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 49a alineatul (4) și articolul 49b alineatul (4) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Aceasta produce efecte începând cu ziua următoare publicării deciziei în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> sau la o dată ulterioară, precizată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciuna dintre actele delegate deja în vigoare.			
(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.			
(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 20, articolul 21 alineatul (6) al doilea paragraf, articolul 21a alineatul (4), articolul 25 alineatul (5), articolul 26 al doilea paragraf, articolul 31 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 35 alineatele (4) și (5), articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 40 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 44 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 49a alineatul (4) și articolul 49b alineatul (4) intră în vigoare numai dacă Parlamentul European sau de Consiliul nu au formulat nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.			
▼M9 <i>Articolul 58. Procedura comitetelor</i>		Prevederi UE neaplicabile	
(1) Comisia este asistată de un Comitet pentru recunoașterea calificărilor profesionale. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.			
(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.			
<i>Articolul 59. Transparența</i>		Prevederi UE netranspuse	
(1) Statele membre notifică Comisiei până la 18 ianuarie 2016 o listă a profesiilor reglementate existente, specificând activitățile acoperite de fiecare profesie, și o listă a formelor de educație și			

formare reglementate și de formare cu structură specială menționate la articolul 11 litera (c) punctul (ii) pe teritoriul lor. Orice modificare a acestor liste se notifică, de asemenea, Comisiei, fără întârziere nejustificată. Comisia creează și gestionează o bază de date disponibilă publicului a profesiilor reglementate, care include o descriere generală a activităților care corespund fiecărei profesii.			
(2) Până la 18 ianuarie 2016, statele membre notifică Comisiei lista profesiilor pentru care, în temeiul articolului 7 alineatul (4) este necesară o verificare prealabilă a calificărilor. Statele membre furnizează Comisiei o justificare specifică pentru includerea pe acea listă a fiecăreia dintre aceste profesii.			
(3) Statele membre examinează dacă cerințele din cadrul sistemului lor juridic care restricționează accesul la o profesie sau exercitarea acesteia pentru titularii unei anumite calificări profesionale, inclusiv utilizarea titlurilor profesionale și activitățile profesionale permise în temeiul acestor titluri, menționate în prezentul articol ca „cerințe”, sunt compatibile cu următoarele principii: (a) cerințele nu trebuie să fie direct sau indirect discriminatorii pe bază de cetățenie sau reședință; (b) cerințele trebuie să fie justificate prin motive imperative de interes general; (c) cerințele trebuie să fie adecvate pentru asigurarea îndeplinirii obiectivului urmărit și nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.			
(4) Alineatul (1) se aplică și profesiilor reglementate într-un stat membru de către o asociație sau organizație în sensul articolului 3 alineatul (2) și oricăror cerințe legate de calitatea de membru al asociațiilor sau organizațiilor respective.			
(5) Până la 18 ianuarie 2016, statele membre transmit Comisiei informații privind cerințele pe care intenționează să le păstreze și motivele pentru care consideră că cerințele respective sunt conforme cu alineatul (3). Statele membre transmit informații privind cerințele pe care le introduc ulterior și motivele pentru care consideră că cerințele respective sunt conforme cu alineatul (3) în termen de șase luni de la adoptarea măsurii.			
(6) Până la 18 ianuarie 2016 și apoi din doi în doi ani, statele membre prezintă, de asemenea, Comisiei un raport privind cerințele pe care le-au înlăturat sau le-au făcut mai puțin stricte.			
(7) Comisia înaintează rapoartele menționate la alineatul (6) celorlalte state membre, care își prezintă observațiile în termen de			

șase luni. În același termen de șase luni, Comisia consultă părțile interesate, inclusiv reprezentanții profesiilor în cauză.			
(8) Comisia prezintă un raport de sinteză pe baza informațiilor furnizate de statele membre grupului de coordonatori instituit în temeiul Deciziei 2007/172/CE a Comisiei din 19 martie 2007 de instituire a grupului de coordonatori pentru recunoașterea calificărilor profesionale (4), care poate formula observații.			
(9) Având în vedere observațiile menționate la alineatele (7) și (8), Comisia, până a 18 ianuarie 2017, își prezintă constatările finale Parlamentului European și Consiliului, însoțite, după caz, de propuneri pentru inițiative suplimentare.			
▼B			
TITLUL VI. ALTE DISPOZIȚII			
Articolul 60. Rapoarte		Prevederi UE netranspuse	
(1) De la 20 octombrie 2007, statele membre prezintă Comisiei, la fiecare doi ani, un raport privind punerea în aplicare a sistemului introdus. În afară de observații generale, acest raport cuprinde un rezumat statistic al deciziilor luate, precum și o descriere a principalelor probleme care decurg din punerea în aplicare a prezentei directive. ▼M9 Cu începere de la 18 ianuarie 2016, rezumatul statistic al deciziilor luate menționat la primul paragraf cuprinde informații detaliate privind numărul și tipurile de decizii luate în conformitate cu această directivă, inclusiv tipurile de decizii privind accesul parțial luate de autoritățile competente în conformitate cu articolul 4f și o descriere a principalelor probleme rezultate din aplicarea prezentei directive. ▼M9			
(2) Până la 18 ianuarie 2019 și ulterior din cinci în cinci ani, Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive. Primul astfel de raport se concentrează, în special, asupra elementelor noi introduse în această directivă și analizează, în special, următoarele aspecte: (a) funcționarea cardului profesional european; (b) modernizarea cunoștințelor, abilităților și competențelor pentru profesiile acoperite de capitolul III din titlul III, inclusiv lista de competențe menționată la articolul 31 alineatul (7); (c) funcționarea cadrelor comune de formare și a testelor comune de formare;			

(d) rezultatele programului special de revalorizare stipulat de actele cu putere de lege și actele administrative românești pentru deținătorii titlurilor de calificare menționate la articolul 33a, precum și pentru deținătorii de titluri de calificare de nivel post-secundar, în vederea evaluării necesității de a revizui dispozițiile actuale care reglementează regimul drepturilor dobândite aplicabil titlurilor de calificare românești de asistent medical generalist. Statele membre furnizează toate informațiile necesare pentru pregătirea respectivului raport. ▼B			
Articolul 61. Clauză de derogare			
În cazul în care, pentru aplicarea unei dispoziții a prezentei directive, un stat membru întâmpină dificultăți majore în anumite domenii, Comisia examinează respectivele dificultăți în colaborare cu statul membru în cauză. ▼M9 După caz, Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a permite statului membru respectiv să deroge de la dispoziția în cauză pentru o perioadă limitată. ▼B			
Articolul 62. Abrogarea			
Directivele 77/452/CEE, 77/453/CEE, 78/686/CEE, 78/687/CEE, 78/1026/CEE, 78/1027/CEE, 80/154/CEE, 80/155/CEE, 85/384/CEE, 85/432/CEE, 85/433/CEE, 89/48/CEE, 92/51/CEE, 93/16/CEE și 1999/42/CE se abrogă cu efect de la 20 octombrie 2007. Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă, iar actele adoptate în temeiul respectivelor directive nu sunt afectate de abrogarea lor.			
Articolul 63. Transpunerea			
Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 20 octombrie 2007. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.			
Articolul 64. Intrarea în vigoare			

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> .			
Articolul 65. Destinatari			
Prezenta directivă se adresează statelor membre.			
ANEXA I. Lista asociațiilor sau organizațiilor profesionale care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2)			
ANEXA IV. Activități pe categorii de experiență profesională prevăzute la articolele 17, 18 și 19			
Lista I Grupe care intră sub incidența Directivei 64/427/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 69/77/CEE, și a directivelor 68/366/CEE și 82/489/CEE			
1 Directiva 64/427/CEE (Directiva de liberalizare 64/429/CEE) Nomenclatorul NICE (corespunzător grupelor principale ISIC 23-40)			
2 Directiva 68/366/CEE (Directiva de liberalizare 68/365/CEE) Nomenclatorul NICE			
3 Directiva 82/489/CEE Nomenclatorul ISIC			
Lista II Grupe care intră sub incidența directivelor 75/368/CEE, 75/369/CEE și 82/470/CEE			
1 Directiva 75/368/CEE [activități prevăzute la articolul 5 alineatul (1)] Nomenclatorul ISIC			
2 Directiva 75/369/CEE (articolul 6: în cazul care activitatea este considerată a fi de natură industrială sau meșteșugărească) Nomenclatorul ISIC			
3 Directiva 82/470/CEE [articolul 6 alineatele (1) și (3)] Grupele 718 și 720 din Nomenclatorul ISIC			
Lista III Directivele 64/222/CEE, 68/364/CEE, 68/368/CEE, 75/368/CEE, 75/369/CEE, 70/523/CEE și 82/470/CEE			
1 Directiva 64/222/CEE (Directivele de liberalizare 64/223/CEE și 64/224/CEE)			
2 Directiva de liberalizare 68/363/CEE ISIC fosta grupă 612 Comerțul cu amănuntul			
3 Directiva 68/368/CEE (Directiva de liberalizare 68/367/CEE)			

Nomenclatorul ISIC			
4 Directiva 75/368/CEE (articolul 7) Toate activitățile enumerate în anexa la Directiva 75/368/CEE, cu excepția celor menționate la articolul 5 alineatul (1) din directiva respectivă (lista II punctul 1 din prezenta anexă) Nomenclatorul ISIC			
5 Directiva 75/369/CEE (articolul 5)			
6 Directiva 70/523/CEE			
7 Directiva 82/470/CEE [articolul 6 alineatul (2)] [Activități enumerate la articolul 2 punctul A literele (c) și (e), punctul B litera (b), punctele C și D]			
ANEXA V. Recunoașterea pe baza coordonării condițiilor minime de formare			
V.1. MEDIC			
▼M17			
5.1.1. Titluri de calificare de bază în medicină			
5.1.2. Titluri de calificare ca medic specialist			
5.1.3. Denumirile cursurilor de formare în medicină specializată			
5.1.4. Titluri de calificare în medicina generală			
▼B			
V.2. ASISTENT MEDICAL GENERALIST			
▼M18			
5.2.1. Program de studii pentru asistenții medicali generaliști	Proiectul <i>Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașe</i> <i>Anexa nr. 1</i> Cerințele minime de formare și criteriile de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistentă medicală generală, Moașe din domeniul general de studii Sănătate	Compatibil	
Programul de studii care conduce la obținerea unui titlu de calificare ca asistent medical generalist cuprinde următoarele două părți: A. Instruire teoretică (a) Asistență medicală:	19. Programul de studii superioare de licență de Asistență medicală generală cuprinde următoarele două părți: A. Instruire teoretică 1) Asistență medicală:		

- Natura, etica și principiile generale ale sănătății și ale asistenței medicale, inclusiv teoriile privind îngrijirea centrată pe persoană - Principii de asistență medicală în materie de: - medicină generală și specialități medicale; - chirurgie generală și specialități chirurgicale; - îngrijirea copiilor și pediatrie; - igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului; - sănătate mintală și psihiatrie; - îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie; - Practica și cercetarea în domeniul asistenței medicale bazate pe dovezi (b) Științe generale privind sănătatea: - Anatomie și fiziologie - Patologie - Bacteriologie, virusologie și parazitologie - Biofizică, biochimie și radiologie - Dietetică - Igienă: • medicină preventivă; • educație sanitară. - Farmacologie (c) Științe sociale: - Sociologie - Psihologie - Principii de administrare și de gestionare - Principii de predare - Legislația socială și sanitară - Aspecte juridice ale profesiei (d) Știință și tehnologie: - e-sănătate B. Instruire clinică 2) <i>Asistență medicală în materie de:</i> - medicină generală și specialități medicale; - chirurgie generală și specialități chirurgicale; - îngrijirea copiilor și pediatrie; - igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului; - sănătate mintală și psihiatrie; - îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie; - asistență medicală în medii comunitare; - abordarea centrată pe persoană. 3) <i>Știință și tehnologie:</i>	b) Natura, etica și principiile generale ale sănătății și ale asistenței medicale, inclusiv teoriile privind îngrijirea centrată pe persoană; c) Principii de asistență medicală în materie de: - medicină generală și specialități medicale; - chirurgie generală și specialități chirurgicale; - îngrijirea copiilor și pediatrie; - igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului; - sănătate mintală și psihiatrie; - îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie; d) Practica și cercetarea în domeniul asistenței medicale bazate pe dovezi. 2) Științe generale privind sănătatea: - Anatomie și fiziologie; - Patologie; - Bacteriologie, virusologie și parazitologie; - Biofizică, biochimie și radiologie; - Dietetică; - Igienă: - medicină preventivă; - educație sanitară; - Farmacologie; 3) Științe sociale: - Sociologie - Psihologie - Principii de administrare și de gestionare - Principii de predare - Legislația socială și sanitară - Aspecte juridice ale profesiei 4) Știință și tehnologie: - e-sănătate B. Instruire clinică 1) <i>Asistență medicală în materie de:</i> - medicină generală și specialități medicale; - chirurgie generală și specialități chirurgicale; - îngrijirea copiilor și pediatrie; - igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului; - sănătate mintală și psihiatrie; - îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie; - asistență medicală în medii comunitare; - abordarea centrată pe persoană.		
--	--	--	--

- e-sănătate Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea. Instruirea teoretică se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică, astfel încât cunoștințele și competențele prevăzute în prezenta anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător. ▼M17	2) <i>Știință și tehnologie:</i> a) e-sănătate Predarea uneia sau a mai multor discipline se poate face comasat într-o singură disciplină. Instruirea teoretică se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică, astfel încât cunoștințele și competențele să poată fi dobândite în mod corespunzător.		
5.2.2. <i>Titluri de calificare ca asistent medical generalist</i> ▼B	Ordin MEC nr. 1223/2024, anexa nr. 2 Corelarea titlurilor Licență-Master-Doctor/Doctor hab. (link) Asistent medical generalist licențiat		
V.3. MEDIC DENTIST ▼M18		Compatibil	
5.3.1. <i>Program de studii pentru medicii dentiști</i>	Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașe <i>Anexa nr. 1</i> Cerințele minime de formare și criteriile de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe din domeniul general de studii Sănătate		
Programul de studii care conduce la obținerea titlurilor de calificare ca medic dentist cuprinde cel puțin următoarele materii. Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea. A. Materii de bază - Chimie - Fizică - Biologie, genetică și medicină regenerativă B. Materii medico-biologice și materii medicale generale - Anatomie - Embriologie - Histologie, inclusiv citologie - Fiziologie - Biochimie (sau chimie fiziologică) - Anatomie patologică	8. Programul de studii superioare integrate de Stomatologie cuprinde cel puțin următoarele discipline: A. Materii de bază: 2) Chimie 3) Fizică 4) Biologie, genetică și medicină regenerativă B. Materii medico-biologice și materii medicale generale: 2) Anatomie 3) Embriologie 4) Histologie, inclusiv citologie 5) Fiziologie 6) Biochimie (sau chimie fiziologică)		

- Patologie generală - Farmacologie - Microbiologie - Igienă - Medicină preventivă și sănătate publică dentară - Radiologie - Fizioterapie - Chirurgie generală - Medicină internă, inclusiv pediatrie - Otorinolaringologie - Dermatovenerologie - Psihologie generală – psihopatologie – neuropatologie - Anestezie - Imunologie C. Materii specific odonto-stomatologice - Protetică dentară - Materiale stomatologice - Stomatologie conservativă - Stomatologie preventivă - Anestezie și sedare în stomatologie - Chirurgie specială - Patologie specială - Practică clinică odonto-stomatologică - Pedodonție - Ortodonție - Parodontologie - Radiologie dentară - Ocluzie dentară și funcție maxilară - Gestionarea cabinetului stomatologic, profesionalism, etică și legislație - Aspecte sociale ale practicii dentare. - Gerodontologie - Implantologie orală - Îngrijire colaborativă interprofesională - Tehnologia digitală în stomatologie ▼M17	7) Anatomie patologică 8) Patologie generală 9) Farmacologie 10) Microbiologie 11) Igienă 12) Medicină preventivă și sănătate publică dentară 13) Radiologie 14) Fizioterapie 15) Chirurgie generală 16) Medicină internă, inclusiv pediatrie 17) Otorinolaringologie 18) Dermatovenerologie 19) Psihologie generală – psihopatologie –neuropatologie 20) Anestezie 21) Imunologie. C. Materii specific odonto-stomatologice: 1) Protetică dentară 2) Materiale stomatologice 3) Stomatologie conservativă 4) Stomatologie preventivă 5) Anestezie și sedare în stomatologie 6) Chirurgie specială 7) Patologie specială 8) Practică clinică odonto-stomatologică 9) Pedodonție 10) Ortodonție 11) Parodontologie 12) Radiologie dentară 13) Ocluzie dentară și funcție maxilară 14) Gestionarea cabinetului stomatologic, profesionalism, etică și legislație 15) Aspecte sociale ale practicii dentare. 16) Gerodontologie 17) Implantologie orală 18) Îngrijire colaborativă interprofesională 19) Tehnologia digitală în stomatologie”. Predarea uneia sau mai multor discipline se poate face comasat într-o singură disciplină.		
5.3.2. <i>Titluri de calificare de bază ca medic dentist</i>	Ordin MEC nr. 1223/2024, anexa nr. 2 Corelarea titlurilor Licență-Master-Doctor/Doctor hab. (link) Medic stomatolog		

5.3.3. <i>Titluri de calificare ca medic dentist specialist</i> ▼B			
V.4. MEDIC VETERINAR		Compatibil	
5.4.1. <i>Program de studii pentru medicii veterinari</i>	Anexa nr. 3 Cerințele minime de formare și criteriile de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programul de studii superioare integrate de Medicină veterinară din domeniul general de studii Medicină veterinară		
Programul de studii care conduce la obținerea titlurilor de calificare ca medic veterinar cuprinde cel puțin următoarele materii. Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea. A. Materii de bază: - Fizică - Chimie - Biologie animală - Biologia plantelor - Matematici aplicate științelor biologice B. Materii specifice: (a) <i>Științe fundamentale:</i> - Anatomie (inclusiv histologie și embriologie) - Fiziologie - Biochimie - Genetică - Farmacologie - Farmacie - Toxicologie - Microbiologie - Imunologie - Epidemiologie - Deontologie (b) <i>Științe clinice:</i> - Obstetrică - Patologie (inclusiv anatomie patologică) - Parazitologie - Medicină clinică și chirurgie (inclusiv anestezie) - Prelegeri clinice despre diferite animale domestice, păsări și alte specii de animale - Medicină preventivă - Radiologie - Reproducere și tulburări de reproducere	4. Programul de studii superioare integrate de <i>Medicină veterinară</i> cuprinde cel puțin următoarele discipline: A. Materii de bază: 1) Fizică 2) Chimie 3) Biologie animală 4) Biologia plantelor 5) Matematici aplicate științelor biologice B. Materii specifice: 1) <i>Științe fundamentale:</i> a) Anatomie (inclusiv histologie și embriologie) b) Fiziologie c) Biochimie d) Genetică e) Farmacologie f) Farmacie g) Toxicologie h) Microbiologie i) Imunologie j) Epidemiologie k) Deontologie 2) <i>Științe clinice:</i> a) Obstetrică b) Patologie (inclusiv anatomie patologică) c) Parazitologie d) Medicină clinică și chirurgie (inclusiv anestezie) e) Prelegeri clinice despre diferite animale domestice, păsări și alte specii de animale f) Medicină preventivă g) Radiologie		

- Medicină veterinară și sănătate publică - Legislație în domeniul medicinei veterinare și medicină legală - Terapeutică - Propedeutică (c) <i>Producție animală:</i> - Producție animală - Nutriție animală - Agronomie - Economie rurală - Creșterea și sănătatea animalelor - Igienă veterinară - Etologie protecție animală. (d) <i>Igienă alimentară:</i> - inspecția și controlul produselor alimentare pentru animale sau de origine animală - igienă și tehnologie alimentară - lucrări practice (inclusiv lucrări practice în locurile de sacrificare și de tratare a produselor alimentare) Instruirea practică se poate desfășura sub forma unui stagiu, cu condiția ca aceasta să fie pe bază de program integral și să se afle sub controlul direct al autorității sau al organismului competent și să nu depășească șase luni din perioada totală de cinci ani de studiu. Repartizarea instruirii teoretice și practice între diferitele grupe de materii se face echilibrat și în mod coordonat, astfel încât cunoștințele și experiența să poată fi dobândite în mod corespunzător pentru a permite medicilor veterinari să-și poată îndeplini sarcinile în totalitate. ▼M17	h) Reproducere și tulburări de reproducere i) Medicină veterinară și sănătate publică j) Legislație în domeniul medicinei veterinare și medicină legală k) Terapeutică l) Propedeutică 3) <i>Producție animală:</i> a) Producție animală b) Nutriție animală c) Agronomie d) Economie rurală e) Creșterea și sănătatea animalelor f) Igienă veterinară g) Etologie protecție animală. 4) <i>Igienă alimentară:</i> a) inspecția și controlul produselor alimentare pentru animale sau de origine animală b) igienă și tehnologie alimentară c) lucrări practice (inclusiv lucrări practice în locurile de sacrificare și de tratare a produselor alimentare). Predarea uneia sau a mai multor discipline se poate face în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea. 5. Instruirea practică se poate desfășura sub forma unui stagiu, cu condiția ca aceasta să fie pe bază de program integral și să se afle sub controlul direct al autorității sau al organismului competent și să nu depășească 6 luni din perioada totală de 6 ani de studiu. 6. Repartizarea instruirii teoretice și practice între diferitele grupe de discipline se face echilibrat și în mod coordonat, astfel încât cunoștințele și experiența să poată fi dobândite în mod corespunzător pentru a permite medicilor veterinari să-și poată îndeplini sarcinile în totalitate.		
5.4.2. <i>Titluri de calificare ca medic veterinar</i> ▼B	Ordin MEC nr. 1223/2024, anexa nr. 2 Corelarea titlurilor Licență-Master-Doctor/Doctor hab. (link) Medic veterinar		
V.5. MOAȘĂ			
5.5.1. <i>Program de studii pentru moașe (Tipurile de formare I și II)</i>	<i>Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru</i>	Compatibil	

	<i>programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiere de Moașe</i> <i>Anexa nr. 1</i> Cerințele minime de formare și criteriile de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistentă medicală generală, Moașe din domeniul general de studii Sănătate		
Programul de formare pentru obținerea unei diplome, a unui certificat sau a unui titlu de calificare ca moașă constă din următoarele două părți: A. Instruirea teoretică și tehnică <i>(a) Materii de bază</i> - Noțiuni fundamentale de anatomie și fiziologie - Noțiuni fundamentale de patologie - Noțiuni fundamentale de bacteriologie, virusologie și parazitologie - Noțiuni fundamentale de biofizică, biochimie și radiologie - Pediatrie, în special referitor la nou-născuți - Igienă, educație sanitară, medicină preventivă, diagnosticare timpurie - Nutriție și dietetică, în special cu privire la femei, nou-născuți și sugari - Noțiuni fundamentale de sociologie și probleme de medicină socială - Noțiuni fundamentale de farmacologie - Psihologie - Pedagogie - Legislație medicală și socială și organizare medicală - Deontologie și legislație profesională - Educație sexuală și planificare familială - Protecția juridică a mamei și copilului <i>(b) Materii specifice activităților moașelor</i> - Anatomie și fiziologie - Embriologie și dezvoltarea fătului - Sarcină, naștere și puerperalitate - Patologie ginecologică și obstetrică - Pregătire pentru naștere și maternitate, inclusiv aspectele psihologice - Pregătire pentru naștere (inclusiv cunoașterea și folosirea echipamentului tehnic de obstetrică)	23. Programul de studii superioare de licență de <i>Moașă</i> cuprinde următoarele două părți: B. Instruirea teoretică și tehnică <i>1) Materii de bază</i> a) Noțiuni fundamentale de anatomie și fiziologie b) Noțiuni fundamentale de patologie c) Noțiuni fundamentale de bacteriologie, virusologie și parazitologie d) Noțiuni fundamentale de biofizică, biochimie și radiologie e) Pediatrie, în special referitor la nou-născuți f) Igienă, educație sanitară, medicină preventivă, diagnosticare timpurie g) Nutriție și dietetică, în special cu privire la femei, nou-născuți și sugari h) Noțiuni fundamentale de sociologie și probleme de medicină socială i) Noțiuni fundamentale de farmacologie j) Psihologie k) Pedagogie l) Legislație medicală și socială și organizare medicală m) Deontologie și legislație profesională n) Educație sexuală și planificare familială o) Protecția juridică a mamei și copilului <i>2) Materii specifice activităților moașelor</i> a) Anatomie și fiziologie b) Embriologie și dezvoltarea fătului c) Sarcină, naștere și puerperalitate d) Patologie ginecologică și obstetrică e) Pregătire pentru naștere și maternitate, inclusiv aspectele psihologice f) Pregătire pentru naștere (inclusiv cunoașterea și folosirea echipamentului tehnic de obstetrică) g) Analgezie, anestezie și resuscitare		

- Analgezie, anestezie și resuscitare - Fiziologia și patologia nou-născutului - Îngrijirea și supravegherea nou-născutului - Factori psihologici și sociali B. Instruirea practică și instruirea clinică Această instruire se face sub supraveghere corespunzătoare: - Consultarea femeilor însărcinate, inclusiv cel puțin 100 de examinări prenatale. - Supravegherea și îngrijirea a cel puțin 40 de parturiente. - Asistarea de către studenți la cel puțin 40 de nașteri; în cazul în care nu se poate ajunge la acest număr ca urmare a lipsei de femei în travaliu, poate fi redus la minim 30, cu condiția ca studentul să participe activ la încă 20 de nașteri. - Asistarea la nașteri cu prezentare pelviană. În cazul în care acest lucru nu este posibil, ca urmare a numărului insuficient de nașteri cu prezentare pelviană, instruirea se face prin simulare. - Practicarea epiziotomiei și inițierea în sutură. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice. Practicarea suturii include sutura epiziotomiilor și a rupturilor simple de perineu, care poate fi simulată în cazul în care este absolut necesar. - Supravegherea și îngrijirea a 40 de femei, care urmează să nască sau care au născut, având sarcini cu risc. - Supravegherea și îngrijirea, inclusiv examinarea, a cel puțin 100 de parturiente sănătoase și nou-născuți sănătoși. - Urmărirea și îngrijirea nou-născutului necesitând îngrijiri speciale, inclusiv a celor născuți prematur, a celor născuți după termen, precum și a celor subponderali sau bolnavi. - Îngrijirea femeilor care prezintă cu patologii ginecologice și obstetrice. - Inițierea în îngrijirea medicală și chirurgicală. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice. Instruirea teoretică și tehnică (parte A a programului de formare) se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică (partea B a programului de formare), astfel încât cunoștințele și experiențele prevăzute în această anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător. Instruirea clinică a moașei (partea B a programului de formare) trebuie efectuată sub forma unor stagii controlate în cadrul spitalelor sau al altor servicii de sănătate autorizate de autoritățile sau organismele competente. În cursul acestei formări, viitoarele moașe	h) Fiziologia și patologia nou-născutului i) Îngrijirea și supravegherea nou-născutului j) Factori psihologici și sociali B. Instruirea practică și instruirea clinică Această instruire se face sub supraveghere corespunzătoare: 1) Consultarea femeilor însărcinate, inclusiv cel puțin 100 de examinări prenatale. 2) Supravegherea și îngrijirea a cel puțin 40 de parturiente. 3) Asistarea de către studenți la cel puțin 40 de nașteri; în cazul în care nu se poate ajunge la acest număr ca urmare a lipsei de femei în travaliu, poate fi redus la minim 30, cu condiția ca studentul să participe activ la încă 20 de nașteri. 4) Asistarea la nașteri cu prezentare pelviană. În cazul în care acest lucru nu este posibil, ca urmare a numărului insuficient de nașteri cu prezentare pelviană, instruirea se face prin simulare. 5) Practicarea epiziotomiei și inițierea în sutură. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice. Practicarea suturii include sutura epiziotomiilor și a rupturilor simple de perineu, care poate fi simulată în cazul în care este absolut necesar. 6) Supravegherea și îngrijirea a 40 de femei, care urmează să nască sau care au născut, având sarcini cu risc. 7) Supravegherea și îngrijirea, inclusiv examinarea, a cel puțin 100 de parturiente sănătoase și nou-născuți sănătoși. 8) Urmărirea și îngrijirea nou-născutului necesitând îngrijiri speciale, inclusiv a celor născuți prematur, a celor născuți după termen, precum și a celor subponderali sau bolnavi. 9) Îngrijirea femeilor care prezintă cu patologii ginecologice și obstetrice. 10) Inițierea în îngrijirea medicală și chirurgicală. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice. Instruirea teoretică și tehnică (partea A a programului de studii) se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică (partea B a programului de studii), astfel încât cunoștințele și experiențele prevăzute în prezenta anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător. Instruirea clinică (partea B a programului de studii) trebuie efectuată sub forma unor stagii controlate în cadrul spitalelor sau al altor servicii de sănătate autorizate de autoritățile sau organismele competente. În cursul acestei formări, viitoarele		
---	--	--	--

participă la activitățile serviciilor în cauză, în măsura în care aceste activități contribuie la formarea lor. Acestea sunt inițiate în responsabilitățile pe care le implică activitățile de moașă. ▼M17	moașe participă la activitățile serviciilor în cauză, în măsura în care aceste activități contribuie la formarea lor. Acestea sunt inițiate în responsabilitățile pe care le implică activitățile de moașă.		
5.5.2. <i>Titluri de calificare ca moașă</i> ▼B	Ordin MEC nr. 1223/2024, anexa nr. 2 Corelarea titlurilor Licență-Master-Doctor/Doctor hab. (link) Moașă licențiată		
V.6. FARMACIST ▼M18		Compatibil	
5.6.1. <i>Program de studii pentru farmaciști</i>	Proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea criteriilor minime de formare și a criteriilor de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de licență și integrate de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură și pentru programul de studii profesional tehnice postsecundare nonterțiare de Moașe <i>Anexa nr. 1</i> Cerințele minime de formare și criteriile de evaluare în vederea autorizării de funcționare provizorie și acreditării pentru programele de studii superioare de Medicină, Stomatologie, Farmacie, Asistentă medicală generală, Moașe din domeniul general de studii Sănătate		
- Biologia plantelor și animalelor - Fizică - Chimie generală și anorganică - Chimie organică - Chimie analitică - Chimie farmaceutică, inclusiv analiza medicamentelor - Biochimie generală și aplicată (medicală) - Anatomie, fiziologie, patologie și fiziopatologie; terminologie medicală - Microbiologie - Farmacologie și farmacoterapie - Tehnologie farmaceutică - Tehnologie biofarmaceutică - Toxicologie - Farmacognosie - Legislație și, după caz, deontologie - Genetică și farmacogenomică - Imunologie	12. Programul de studii superioare integrate de Farmacie cuprinde cel puțin următoarele discipline: 1) Biologia plantelor și animalelor 2) Fizică 3) Chimie generală și anorganică 4) Chimie organică 5) Chimie analitică 6) Chimie farmaceutică, inclusiv analiza medicamentelor 7) Biochimie generală și aplicată (medicală) 8) Anatomie, fiziologie, patologie și fiziopatologie; terminologie medicală 9) Microbiologie 10) Farmacologie și farmacoterapie 11) Tehnologie farmaceutică 12) Tehnologie biofarmaceutică 13) Toxicologie 14) Farmacognosie		

- Farmacie clinică - Îngrijire farmaceutică - Farmacie socială - Sănătate publică, inclusiv epidemiologie - Practică farmaceutică - Farmacoeconomie Repartizarea instruirii teoretice și practice trebuie, pentru fiecare materie care figurează în programul minim de studii, să acorde suficientă importanță teoriei, pentru a păstra caracterul universitar al instruirii. ▼M17	15) Legislație și, după caz, deontologie 16) Genetică și farmacogenomică 17) Imunologie 18) Farmacie clinică 19) Îngrijire farmaceutică 20) Farmacie socială 21) Sănătate publică, inclusiv epidemiologie 22) Practică farmaceutică 23) Farmacoeconomie Repartizarea instruirii teoretice și practice trebuie, pentru fiecare disciplină care figurează în programul minim de studii, să acorde suficientă importanță, pentru a menține caracterul universitar al instruirii.		
5.6.2. <i>Titluri de calificare ca farmacist</i> ▼B	Ordin MEC nr. 1223/2024, anexa nr. 2 Corelarea titlurilor Licență-Master-Doctor/Doctor hab. (link) Farmacist		
V.7. ARHITECT ▼M17			
5.7.1. <i>Titluri de calificare ca arhitect, recunoscute în temeiul articolului 46</i> ▼B	Ordin MEC nr. 1223/2024, anexa nr. 2 Corelarea titlurilor Licență-Master-Doctor/Doctor hab. (link) Arhitect		
ANEXA VI. Drepturi dobândite, aplicabile profesiilor recunoscute pe baza coordonării condițiilor minime de formare profesională		Prevederi netranspuse	UE
6. Titluri de calificare ca arhitect care beneficiază de drepturi dobândite în temeiul articolului 49 alineatul (1)		Prevederi netranspuse	UE
ANEXA VII. Documente și certificate necesare în conformitate cu articolul 50 alineatul (1)		Prevederi netranspuse	UE
1. Documente			
2. Certificate			

MINISTRU

Ala NEMERENCO